

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

A. M. N. MUZEUM
HIRLAP OSZTÁLYA

5-12.

A FŐSZERKESZTŐ TÁVOLLETÉBEN
A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:
DR. KERTÉSZ ELEK
XV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM
BUDAPEST, 1938 FEBR. 10
ÁRA NYOLCVAN FILLER

1. Rozsdavörös gallér, kosztüm és kalap.
  2. Szürkésbarna kabát és kosztüm.
- A kabát bélése vörös, kék, fekete, sárga és szürke vonalakkal kockázott.

Negyedik páratlan
kedvezmény

Lapunk kedves
Előfizetőinek

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja kedves Előfizetőink kívánságát váltotta valóra, amikor a fenti ábrán bemutatott legújabb akció-terítőt elkészítette. Ezen terítőt, mint a kicsinyített mintáról is látható, dús mintájú piros pipacsokból, sárga margarétákból, kék búzavirágból és arany színű búzakalászból tervezett minta díszíti. A pompás színezésű minta a terítő mind a négy sarkát hatalmas területen kitölti és egy gyönyörű festmény hatásával irányítja magára a szépet, művészt, pompásat kedvelők érdeklődését. E terítő 130×130 cm méretben Indanthren-festésű (zöld, lazac, sárga, kék) pamutvászonból, azsurozott szegéssel, dús, tömött, színtartó színes hímzéssel készítve 4 szalvétával csak **15 P** az összes postaköltséggel együtt.

Ezen páratlanul finom izlésű, értékes kézimunkával készített terítő megvásárlását Előfizetőinknek lehetővé kívánjuk tenni s ezért az árát 2-3-4 pengős előleges részletekben való fizetés mellett is beküldhetik. A teljes ár befizetése után a terítőt a 4 szalvétával együttpostán bérmentve azonnal megküldjük. Kézimunkát értékelő nb. Előfizetőink előtt nem kell külön hangsúlyoznunk, hogy e gyönyörű, kitűnő, színes kézimunka pamutvászon anyagból készült terítőnek és 4 szalvétának együtt **15** pengőben megállapított ára utólérhetetlenül olcsó és nem csupán alkalmi kedvezmény, hanem a Magyar Uriasszonyok Lapja értékes meglepetése és figyelme hűségese Előfizetői iránt. A konyhagarnitúra és ágygarnitúra kedvezményeink változatlanul fennállnak.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1938 FEBR. 10

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11—12—98.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekk száma 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő, Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona, Romániában:
egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

ERDŐDY ELEK:

KISFIÚ - IFJÚ - FÉRFI

A KISFIÚ:

— Anyácskám, mondd: megbántottalak téged?...
És fáj a szíved, mert rossz voltam hozzád?...
Anyácskám, mondd: a szemed miért könnyes?...
Miért lett sápadt a te édes orcád?...
Talán rossz voltam, engedetlen, durcás,
Nem hallgattam, anyácskám, a szavadra,
Betörtem orrom, nadrágom eltéptem,
S a parkban föl-le ugráltam a padra.
Anyácskám, mégis ül kis ágyam mellé!..
Ígérem: többé meg nem bántlak téged.
Bocsáss meg kis fiadnak és meséld el
A minden-esti altató meséidet:
A Hófehérkét és a hét törpéket...

AZ IFJÚ:

— Anyácskám, mondd: megbántottalak téged?...
Bocsásd meg, hogy ha rossz és gonosz voltam,
Vásott kamaszként elszőktem hazulról
És csábító kertekben kóboroltam.
Nem én vagyok a bűnös, csak a vágyam,
Mely máshová csal: álom-útvesztőbe,
A csönd helyett a harcok viharába,
S a völgy öléből. föl a hegytetőre!..
Anyácskám, édes, hát bocsáss meg nékem...
Ülj ágyamhoz és meseszóval altass,
Hadd halljam újra a régi meséket,
Hogy Piroskát megtámadta a farkas...
S a meseszóval lágyan betakargass!...

A FÉRFI:

— Anyácskám, mondd: megbántottalak téged?...
Szemed könnyes és áldott szíved vérzik,
De mit tegyek?! Ha gyilkos életharcok
Könyörtelenné durvítják a férfit.
Fehérhajú anyám, bocsásd meg bűnöm:
Nem hallgathatok a szíved szavára,
Minden falat kenyérnek mások könnye,
Verejték, vér és jajgatás az ára!..
Most este van... Kis pihenő a harcban...
Ágyam szélére ülj, anyácskám, szépen,
Hadd legyek újra gyermek, aki voltam,
S mesélj nekem, ahogy meséltél régen,
Gyermekkoromnak boldog idejében...

KIRÁLYFOGÓ BAZSA ROZÁL

Írta: Emőd Tamás

Még fiatal regruta voltam, mikor ezt az aranyos históriát elmesélték; már elég vén bakkancsosa vagyok az életnek, de máig se tudtam elfelejteni a történetkét, olyan kedves. Kint a Látókép-csárdában ültem, a Nagy-Hortobágyon, néhány subás csikós-gulyás-juhászember közt: a Péterfia tájkáról kerültem ki, a debrecenyi kaszárnyából, Füsüs László önkéntestársammal, pár szabadságos napra, a százezer holdas pusztaságba. Emlékszem, a szellős ivóban ültünk, valami gyomorrágó, fanyar vinkó mellett, amit ők úgy hívtak tréfás szóval: «kurucvíz». Szép félkaréjban üldögéltünk, az emberek pipáztak, pökedeztek; a nyitott ablakon néha behallatszott az égmagasban áthúzó vadludak, gunarak kiáltása. Bent pipafüsttel keveredett a szó, Füsüs Máté uram, az én Laci bajtársam apja, — aki vendégül látott bennünket, — tartotta tudománnyal a társaságot. Mert hogy egyszerű civis léteire igen tanult ember volt Füsüs uram, deákos műveltségű, sőt még a német szót is törte, ami arrafelé nagy ritkaság. Kijárta a nagykollégiumot bent a városban, aztán került vissza tanyára-pusztára. Valami nagy birtoktestről folyt a beszéd, fent a széles pusztta felső szögében. Bizonyos Pazonyi Ferenc nyugalmazott ezredes birtokáról.

— Az ám, de nem Pazonyi-birtok az voltaképpen, — vetette közbe Füsüs uram, — hanem a királyfogó szépasszony földje. Házasság révén került a kviétált óbester kezére...

Királyfogó szépasszony? Már a hangzásából valami csintalanság kandikált ki. Hát egy kis unszólásra elmesélte Füsüs uram a történetét.

— Nagy füstje volt a század elején annak a dolognak. Lehetett ezerkilencszáz, vagy ezerkilencszázöt, de lehetett a millénium után is, ma már nem tudom pontosan. Pazonyi Ferenc, akkor még a 13-as jászkún huszárrezred vitéz őrnagya, délceg katona, daliás lovas, derék, szép szál ember, a legmagasabb udvartartáshoz volt beosztva: egy kis vendég-hercegnő, Pármai

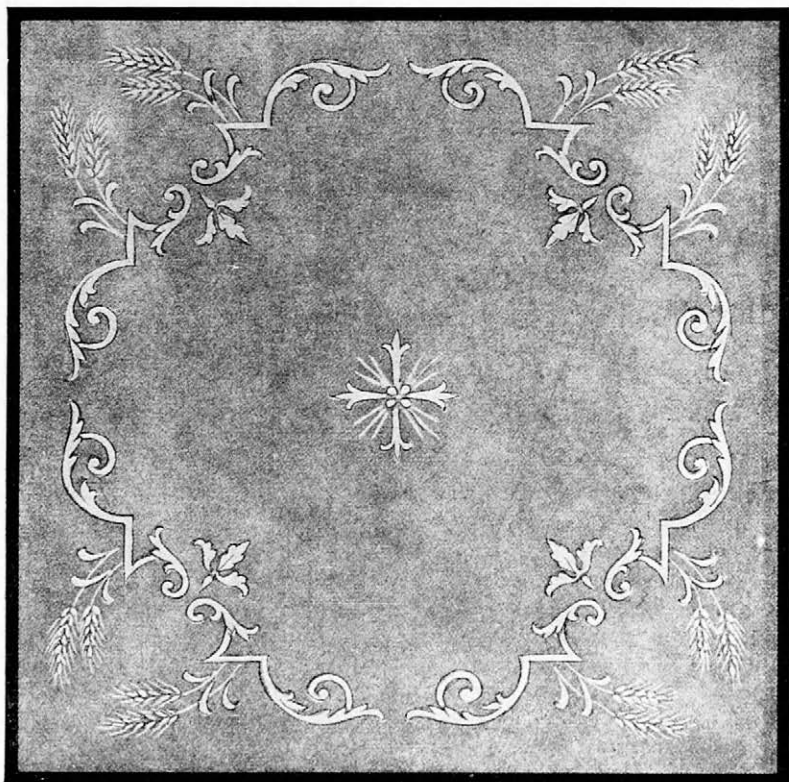
Veronka lovaglótanára volt az őrnagy úr, amikor hirtelen visszavezényelték, haza az ezredhez, Bécs városából. Na iszen volt is sűgás-bűgás az ezrednél, miért küldték haza Pazonyi őrnagyot, olyan hánydel-vesdel gyorsasággal? Ott szolgáltam akkortájt a jászkún ezrednél, Krónprinc Joákim fon Prajssen regementjénél, magam is hallottam egyet-mást a nagy sugdosásból.

Az történt, hogy a kis Veronka princessz kilovaglás közben, a Práterben, addig-addig érdeklődött a hazai népszokások, magyar kuriózumok után a lovaglómesterénél, amíg Pazonyi Ferkó őrnagy úrnak megeredt a beszélőkéje és elkezdett mesélni. Elmondta, hogy nálunk, — ha szeret az ember valakit, — hát először is éjjeli zenét ad, Naktmuzikot, az imádott nőszemélynek. Elhúzatja a «Csak egy kislány»-t. — «Wasz isz dasz?» — álmélkodott Veronka hercegnő. Aztán: hogy milyen szép volna, ha egyszer ő is kapna Naktmuzikot... Amiből végül is az lett, hogy vitéz Herr Major Pazonyi egy este Naktmuzikot rendezett a kis hercegnőnek. Felvitette a debrecenyi öregbandát a Veronka ablaka alá, aztán rázendítettek a «Csak egy kislány»-ra. Persze, mi lett: a hercegkisasszony kihajolt, Pazonyi Ferkó meg a hangulattól elragadtatva megfeledkezett magáról, osztán odacsókolt Veronka öfensége nyakába. Az meg elsikkantotta magát, a népség összefutott, kitört a botrány, Pazonyi őrnagy úr megkapta az aranygallért és a menlevelet. Alezredes lett, aztán hazaküldték. Akkoriban úgy hívták az illetet: «diplomatikus elintézés»...

— Ezért kapta a birtokot?

— Egy fenét. Emmég csak az eleje a nótának. A folytatása már itt következzett be, a Látókép-csárdában. Ahun most ülünk.

— Oszt, honnét tuggya mindezt, Füsüs

Hímzett kehelytakaró. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám.)

uram? — vakkantott közbe az egyik kisbojtár.

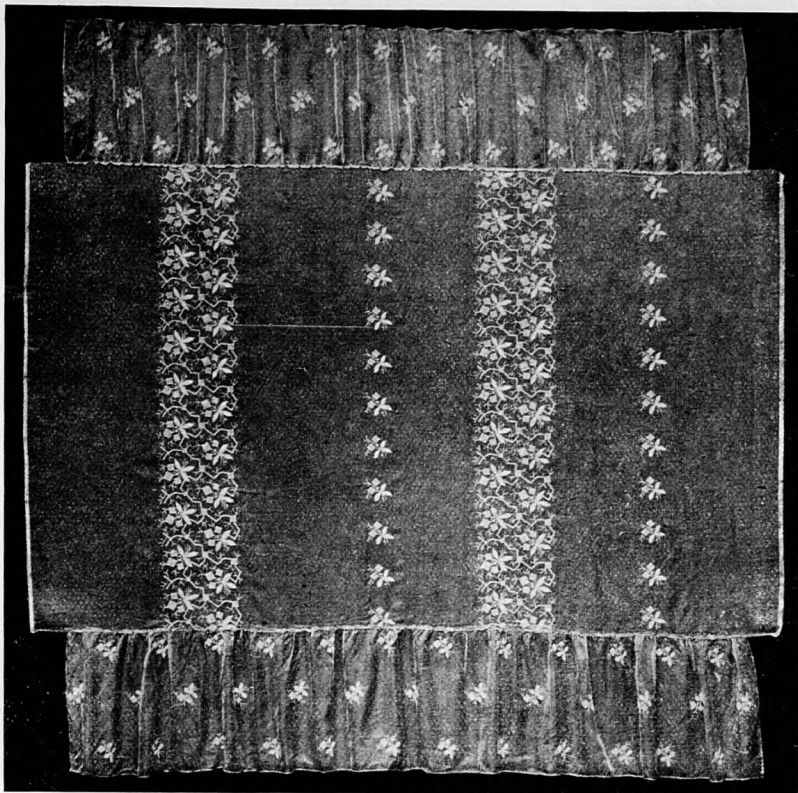
— Mer magam is itt vótam la. Ha nem lettem volna benne, nem tunnám. De mondom, hogy én is ott-szógáltam a tizenhármás jász-kún huszároknál.

— Hát hogy jöttek ide a tizenhármás huszárok, a Nagy-Hortobágyra?

— 'Szen ippeg azt vagyok elmondó.

— Hallgass te, — hörkentek az emberek a kisbojtárra. — Ne ellenkezz, mert úgy kívágunk, hogy az ohati düllőig repülsz!

— Nohát. Hol is hagytam el? Vagy igen... Bele kell fűznöm, hogy ennek a Látókép-csárdának még akkor a vén Bazsa Lázár uram volt a csárdása. Nagy varjúbajszú, vén obsitos volt már akkor Bazsa uram, lassan kihalt körül mindenki az atyafiságból, csak a fölserdült lányunokája, «szép Bazsa Rozál» volt mellette. Ugyhívták, a személyes szépsége miatt. Már mostan jött egyszer csak a hír, hogy azidén a királygyakorlatokat, — vagy ahogy Bécsbe mondták, a kajzermanővert, — itt fogják megtartani a Nagy-Hortobágyon. Valami volt az, országos nagy dolog, hogy éppen ezt a széles, teres hortobágyi pusztát szemelték ki a királygyakorlatra. Mert tudni kell, hogy abban az időben még a nádudvari csordakúttól fel a szabolcsi nyíresekig megszakítás nélkül húzódtott a szabad síkság, fű-fű, legelőmező, szík, salétrom, bucka, gyékény, káka, gyep, rét, szedresárok az egész... Álomzug, Pentezug, Basahalma, Köntös-gát, Citrahát, Mátá, Csege, a zámi rét, Ráclapos, Mács, Zelemér: szem arra nem látott mást, mint delelő jószágot,

Hímzéssel díszített tüll ágyterítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6.)

lobogó ménest, szilaj gulyát, délibábnak legelésző nyájakat: hogyne lett volna országos zaja annak, hogy a császári meg a királyi hadtestek ott mérköznek meg egymással, a sámsoni dombok körül, a nagy hajdú határban. Méghozzá őfelsége, a király jelenlétiibe. Az bizony. A vén Bazsa Lázárnak, a Látókép varnyúbajszú, fehér üstökű öreg csárdásának is kijutott a tisztességből. A sokféle szembenálló csapattek egyikének a Gyenerálistábját, — esszóval a vezérkari szállását, — idetették a Látókép-csárdába. Mink voltunk itt, a tizenhármás jász-kún huszárok, meg valami közös dragonyosok, a fene tuggya már melyik. A legénység kinn feküdt sátorlap alatt, bent csak a nagy főtisztek tanyáztak. Ezt a hosszú szalát, ahol most ülünk, tele aggatták falitérképpel, meg szerteágazó telefondróttokkal (akkor még új dolog volt az is), ez lett a hadműveleti iroda, innen küdték szét a hadmozdulati parancsokat.

— Hogy? Deróton?

— Azon hát. Már akkor az egész hadsereg berendezkedett rá. Persze szaladoztak az adjutánsok, ordonáncok is, kürtszignálok is adtak, de a főmozgató már ezen a hortobágyi királymanőveren a telefondrót volt. — Most meg mán derót nélkül is...

— Egen. Halad a világ... Hát hogy szót ne tévesszek, úgy hírlert, hogy az «ellenséges», már mint az átellenes hadtesteket maga Ferenc Jóska vezeti, egyszemélyesen. De volt itt dandár, hadosztály, hadtest, innen is, túlról is, annyi, mint fűben a sáska, csak hát mink a magunkét láttuk, a többiről csupán hallomásunk volt. A mi formációnk stábkomendánsa valami kedves, szürkefejú osztrák csacsi, egy aranyos, rezesorru, jó borivó generális, Frájherr fon Komadzi lett, az adjutánsa meg Pazonyi Ferkó alezredes úr. Mondom, arany napok jártak a Látókép-csárdára. Még a szép Bazsa Rozálnak is kijutott a katonai díszből. Pazonyi alezredes úr megtette az ezred «menázsmájér»-ének.

— Az mi?

— Hát... ezredtisztizsakácsné. De volt is neki dolga. A nagy királygyakorlat már hetek óta tartott, most pedig már egynéhány napok óta nem

történt semmi. Pihent minden, mozdulatlanlanság fülledt a levegőben, tikkadt nyári mozdulatlanlanság. Várták a döntő napot és utána a lefúvást.

Bent, a hűvös csárda-ivóban jól éltek a nagy főtisztek. Folyt a bor-sör a szomszástó melegben, de a huszárokról lévén szó, leginkább mégis csak a finom vignettájú Heidsieck Red top.

— Hát az mi?

— Pezsgő... Igy ültek bent akkor is, mint ahogy most mink, szép csokorékban, Tahy Pongrác és Besztercey kapitány urak, Ibrányi Karcsi, Figedy, Czirkék Tóni, Cséte, Dévay Laci főhadnagy, báró Amigo, Pallagi Miska, Brunner, Lénárt, Sárkány hadnagy urak, közepben Komadzi generális, meg Pazonyi Ferkó alezredes úr, az adjutánsa. Az asztalon nyitott flaskák, a levegőben finom szivarfüst. Odébb, a söntésben, a butéllias ütegek mögött, Bazsa Rozál számolgotott az ezredgazdasággal: «Száz adag töltött borjú, tíz fazék cakompakk, három csöbör babfőzelék, két hektó erőleves, húsz vödör halpaprikás, két mázsa granadirmars, száz köteg szafaládé, hatvan mérő marhapacal, húsz kondér puliszka...»

— Osztán Fűsüs uram ezt mind a fejébe tartotta?

— A szöszmennyköt. Csak éppen arra mondom, hogy így ment ott a számolás. Nagy szemérmétkkel... Itt bent meg arról folyt a megbeszélés, hogy holnap lesz a döntő nap, megjött a hadtesttől az értesítés, aztán lefúvás. «Az ütközetet mi fogjuk elveszíteni» — mondta Pazonyi alezredes. — «Nekünk kell elveszíteni, — javította ki Besztercey nevetve, — mert a szembenálló csapatokat őfelsége vezényli, őt megverni pedig tilija a loyaltás.»

— Akkicsoda?

— Ne szólj közben... Amint mondtam, befutott a parancs: ma már nem történik semmi, reggelig nincs mozdulás. — «Hát akkor rutt! tegyük pihenőbe magunkat!» — kiáltott a kis Sárkány hadnagy és végigtöltötte a poharakat. A hangulat egyre kedélyesebb lett, végén már nótás dalidó, zengezunga, utóbb pedig hangos devernázás lett belőle. Szép Bazsa Rozsi, aki ott állt, figyelt a nyitott söntésajtó mögött, csak perdült, csak fordult, hozta az újabb pezsgős battériákat. Pazonyi alezredes úr oda-oda csippentett, egyszer elkapta, táncba bokrozott vele, de amikor pezsgős, iszonytatóan nagy jókedvében meg akarta csókolni, Rozál elrántotta magát: «Nix! Azt nem. Nem vagyok hercegné, alezredes úr!» Amire még nagyobb nevetgélés, vigadózás

támadt. Míg végül is ráesteledett az aranyfényben úszó pusztára, s a kompánia tisztjei elszéledeztek, eláztak. Komadzi generális úr is ott horkolt, keresztbevetett lábbal a léclócnán, mint ha nyeregben ülne, lóháton. Már csak Pazonyi Ferkeült, dúdolgotott, barátkozott idebent a flaskákkal, — fránya természetete volt, nem tudott berúgni, — amikor a benyíló-ajtóban megjelent Veronka hercegnő.

Pazonyi felugrott. Rátágult a szeme a hercegnőre, mintha jelenést látta. A kis princesz molnárkék tábornoki köpenybe volt bújva, tréfásan felcsapott tábori sapkával.

— Császári fens... Hoheit... Hogy került ide?!

Amire Veronka nagy-kuncogva mondta el, hogy az udvari kísérettel érkezett le, a királymanővert megszemlélni, s a városból titokban kocsizott ki egyik Hófdáma kísérőjével, hogy az itteni hadállásokat megtekintse...

— De, honnan tudta a princesz, hogy ő, — Pazonyi —, ide van beosztva?? Amire a kis princesz megint csak rejtélyesen mosolygott, s kijelentette, hogy szeretné, ha Pazonyi végigkalauzolná a vonalon; mutasson meg mindent, ami érdekes, úgyszint olyan szép holdvilág van odakint. Egy kis Mondschein-parthie... Pazonyi elképedve bámult Komadzi generálisra, aki a lócnán lovagló-ülésben hortyogott. Oszt csak azt dűnyögte: Da hört sich alles auf!...

Persze Rozál, aki a söntés-ajtó mögött hallgatózott, nem értett semmit abból, amit beszéltek. Mert németül vitakoztak. Csak annyit látott, hogy Pazonyi összepengette a sarkantyúját, meghajolt és nyomon követte a kis princeszkét a holdvilágos hortobágyi éjszakába. Ment befelé az ezüsfényű pusztába, a hercegkisasszonykával, sétálni, sétálni, egy kis dombra lecsücsülni...

Oszt itt-bent az ivóban nagy csönd lett. A messze sétáló pár lassan beletűnt, beleveszett a holdsugarba.

Akkor egyszerre megberregett a telefon masinája, ott az asztalon, ahonnan szanaszéjjel futottak a drótok, ki az őrségekhöz, hadállásokhoz. Komadzi füle botját se mozdította, hortyogott. Rozál szétvillant. Seholy egy tiszt, — alszik az egész. Dehát látta ő már, megtanulta, hogy kell az ilyen tábori telefontal banni. Odalépett a masinához, bekiáltott: «Genyerállstáb!»

— Itt Wachkommándánt Mozgolány!

— Mi baj, hadnagy úr?

— Kérlek, jelentsétek, hogy odaát megmozdult a hadtest. Támadás készül. Parancsot kérek! Mozgolány hadnagy!

Rozál maga elé döbbsent. Váratlan támadás! Megmozdult az «ellenség!» Es itt elázott, berúgott a tisztikar, Pazonyi alezredes úr pedig valahol messze sétikál, ungod-berken túl, a hercegkisasszonnyal...

Ki fog itt most parancsot adni? Hogy az ellenség meg ne lepje őket? Tanakodott. A drót végén Mozgólány hadnagy sürgetően jelentkezett. Azonnal cselekedni kell, intézkedni.

Egyszerre észbekapott. Összerántotta a szemöldökét, elmosolyodott. Felcsapta a hortyogó generális sapkáját, az apparátushoz lépett, aztán megöblösített kemény hangon belepattogott, Pazonyi modorát utánozva:

— Fúvass alármot. Flankérozni kell őket. Egyfelől a Francia-dűlőn át, le a Ráclaposig, másfelől a Bűdösköz mentén a Csicsogóig. Továbbítsd a parancsot! Remélem, hadnagy úr, mindent megértettél?...

Önérzetesen nézett körül, a falakon lógó katonai térképekre. Kellenek is azok neki! Hiszen úgy ismeri ő itt a terepet, mint a tenyere zegzugait, a legapróbb vonalkáig. Itt született, idevaló, itt nőtt fel, kívülről tudja a Nagy-Hortobágy minden dűlőjét, kútgémét, hepehupáját! Majd elintézi ő ezt az ütközetest, csak rá kell bízni. Azt már hallotta, hogy az ellenséget «flankérozni szokták». Hát majd ő flankérozza.

Újabb telefon-jelentkezésre már szigorodott hangon adta ki, hogy:

— Felvonulás a monostori erdő szélén, másfelől az ebesi útelágazásnál balra letérni! Aztán rajtaütni a Köntösgát alatt! Vigyázzatok, hogy minden rendbe menjen!...

Szignálók hangzottak fel, rettentő zűrzavar támadt, pillanatok alatt. Ittas tisztetek szaladoztak, senki se tudta, mi van, miért van, mi történt?!... Csak a parancsot kapták, katona nem kritizál, hapták! Percek alatt felfejlődött a csapat-test. Hát így történt.

— S aztán?

— Mit s aztán?! Az innesső csapatok bekerítették a szembenállókat. Az egész vezérkart elfogták a túlfelen! Magát az öreg Ferenc Jóskát is bekerítették!

— Ugyan?!

— De bizony. Ide lovagolt őfőlsége, a Látókép elé. Nyomában az egész Stáb. Addigra már a vén csacsi Komádziba is sikerült életet önteni, Pazonyi alezredes úr is előkerült nagy lélekszakadva, csak a Veronka princesz tűnt el nyomtalanul a csárda környékéről, mint a fényes holdvilág, ha kiszürkül a reggel. Hát ő királyi főlsége aztán le is kapta,

de kegyetlenül, a kis Komádzi generált, Pazonyi pedig ezredesi ranggal nyugalomba küldték. Mert azért nem lehetett letagadni, hogy katonailag helyes volt, amit csinált, csakhát a lojalitás...

Mikor majd már elvonult a förgeteg, vitéz Pazonyi alezredes úr is kitudókálta, hogy esett, ami esett? Elővette Bazsa Rozáliát, kemény vallatóra. Hogy tehetette azt, amit tett?!

Rozál derült szemmel, nyugodtan választott:

— Hogy tehettem? Becsületből. Valakinek csak helyettesíteni kellett a vitéz alezredes urat. Nem hagyhattam, hogy csúffá tegyék, megverjék. Mert megmondom én alezredes úrnak, hogy eccer már vót itt nekünk egy kis dógunk Ferenc Jóskával. Itt a Nagy-Hortobágyon.

Pazonyi hüledezve nézett rá:

— Itt? Mikor?

— Negyvennyócba. Öreg Bazsa Lázár, a nagyapó, eleget mesélt róla. Ő is negyvennyócas honvéd vót, a Nagy Sándor seregébe, osztán itt ütköztek meg a császári hadakkal a Nagy-Hortobágyon, itt a Köntösgát körül. Igen: résztvett a hortobágyi csatában. De akkor őket verték meg, már mint a mieinket. Gondoltam magamban: na, Rozál, most itt a jó alkalom, visszafizetni negyvennyócért! Hát megvertük az osztrákot, ugyanazon a talpalat helyen, ahol ők a nagyapókat negyvennyócbában! Most már kvíttek vagyunk. Most már kvíttek!...

— Igaza vót neki, — hümmögtek Fűsüs uram körül a subás emberek.

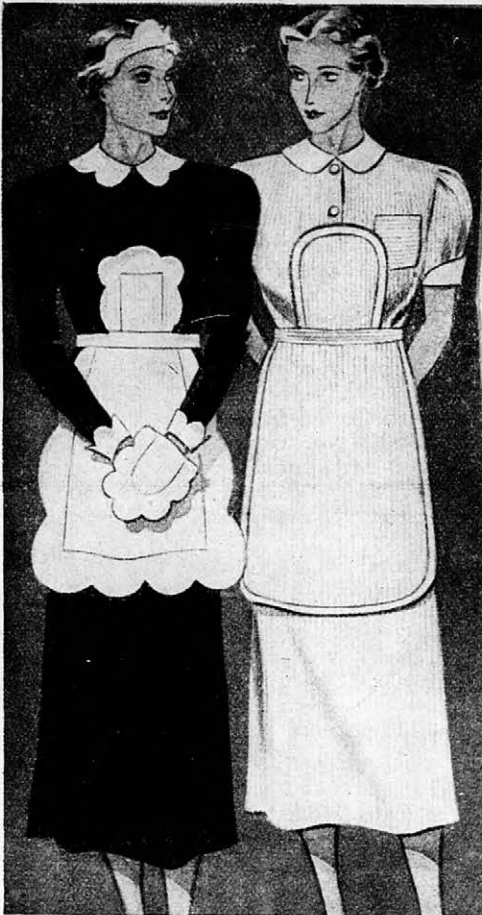
— De a birtok? A Pazonyi birtoka? Az honnan lett?

— Mondtam, hogy azt nem ő kapta. Hanem, hogy utánanyomoztak felülről, hogy történt, mint történt az éjszakai rajtaütés, kitudódott a Rozál szerepe. Osztán, — úgy hírtelt —, a főlséges öreg király, Ferenc Jóska nagyot nevetett rajta, mikor a tényvalóság a fülébe jutott. És gavallérosan elrendelte, hogy jutalmul arra fönt, a Hortobágy szélén, azt a nagy darab földet, ahol a királyfogás történt, adják Bazsa Rozálnak: «királydi» előnévvel. Hát így történt a dolog...

De akkorra már Pazonyi Ferkó kvétált ezredes úr is igencsak belenézett a szép Rozál szemébe, aki olyan hősiiesen megvédte az ő katonai becsületét. Osztán olyan szépen összehabarodtak egy élet hosszára egymással, mint a tengernek vize a part szíjével...

Hát így vót, jóccakát emberek.

Dicsértessék a szépasszony.

A csendes társ

ta: Frank Caunden * Fordította: Berend Miklósné

Amikor először meglátta a mézszínű hajú leányt: a kecses, fiatal teremtés csillogó szemmel tárgyalt a kiadóval. A kiadó tagadóan rázta fejét:

— Sajnálom, Miss Millard, nem használhatom a rajzait. — A kiadó hangjából kiértett a rideg, visszavonhatatlan elutasítás. — Ajánlom magamat. A felvonó megérkezett az emeletre. A mézszínű-hajú lány beszállott. Hanlon, aki amúgy is távozni készült, követte. A napsütötte utcán a lány gyorsan útnak indult. Pillantást sem vetett a nyomába szegődő Hanlonra. A lány megállott egy kis kávéház előtt. Pillanatnyi habozás után benyitott. Leült egy sarokasztal mellé. Csésze kávé és kalácsot rendelt. Hanlon egyenesen a szőke lány asztalához tartott:

— Bocsásson meg, amiért megszólítom. Hallottam az előbb, hogy a kiadó elutasította. Üzleti ügyben szeretnék tárgyalni magával. Maga festő-nő, ugye?

— Igen.

— Én is festő vagyok. Szakmabeli érdeklődés vezet. Elnézheti a merészségemet.

— Maga annak a kiadócégnak dolgozik? — mosolygott rá a lány.

— Nem. Arcképfestő vagyok. John Hanlon a nevem.

— Ó, a híres John Hanlon! Csak hogy találkozzom végre olyan művésszel is, aki drága pénzért eladja a képeit.

— Maga másút sem tudja elhelyezni a műveit?

— Sajnos, nem! — felelte nevetve a szőke lány.

— Mit rajzol? — érdeklődött tovább John Hanlon, a híres arcképfestő.

— Állatokat. Lovakat, oroszlánokat, kutyákat, madarakat, tigriseket, teheneket. Azt mondják: én vagyok az ország legjobb madárfestője. De a madarak iránt senki nem érdeklődik.

— Valószínűleg nem ért az üzleti fogásokhoz, — szólt vigasztalóan a férfi. — Dehogy nem! Kitűnő üzletasszony vagyok. Inkább az a baj, hogy túl fiatalnak tartanak. Miért nem rendel maga is egy kávé? Helén Millard a nevem.

— Köszönöm, — ült le az asztal mellé a férfi. Megrendelte a zavaros, híg italt.

— A kávé nem valami kitűnő itt, — mentegetőzött a lány.

— Rémes. Úgy látom, anyagi nehézségekkel küzd, amiért ezt a helyet látogatja.

A lány szótlanul lehajította a fejét.

— Bizonyosan irigyel engem, — mondotta a festő. — Pedig elhiheti, nincsen rá oka. Anyagilag teljesen letörtem.

— Mit mond? — álmélkodott a lány.

— Bizony, az egész világot megrázó üzleti válság az én jövedelmemet is megcsappantotta. Azért kerestem fel a kiadócéget, hogy pénzt kérjek kölcsön az egyik igazgatótól, aki régi barátom. Sajnos, Párizsba utazott. Fenn kell tartanom tágas műtermemet, a legdivatosabb, legrágóbb városnegyedben. Már hónapok óta adós maradtam a lakbérről. A háziúr, szerezésére, iskolapajzástom. Különben már régen kilakoltatott volna. Azelőtt sokat kerestem, de most a legnagyobb nehézségekkel küzdök.

— Lehetetlen, — álmélkodott a lány.

A férfi felnyitotta vázlatkönyvét. A lapokon merész, könnyen odavetett vonalakban néhány elismert, társaságbeli szépség arcképtanulmányát vázolta.

— Bizony, az én állatkáim sem fizetnek, — sőhajította.

— Rendeljen még egy kalácsot, — vigasztalta a lány. — Még maradt egy kis pénzem.

A festő elgondolkozva nézett társnőjére:

— Pénzt kereshetnék mind a ketten, ha meg tudnék egyezni magával.

— Hogyan? — hajolt előre a lány.

— Rengeteg ajánlatot kapok, hogy fessek divatos reklámképeket. Autóba szálló, szépen öltözött asszonyok, gyümölcsöt evő gyermekek, csinos lányok, amint a fogukat kefélik és más efféle. De nem tehetem, a művészi hírnevem miatt. Lejártnám a nevemet. Nem rajzolhatok porszívót tologatót, kackiás szobacikákat. Sem weekend-ház előtt sütkérező, fürdőtrikós fiúkat és lányokat. Pedig sokat fizetnének érte. Már most, ha én megrajzolnám a reklámképeket és eladnám őket a maga neve alatt. És azután megfelelő-nők a bevételt...

A lány elképedve nézett a híres arcképfestőre:

— Az én nevemnek nem szabadna szerepelnie, — magyarázta tervét Hanlon. — Maga megszerezné a megrendeléseket. Eljárna a cégekhez, az ügy-nökségeknél. Fölvénné a pénzt. Becsületesen megosztoznánk. Én rajzolom a képet, de maga írja alá a nevet. Az én művészi hírnevem csorbítatlan marad. Mindketten megszabadulnánk nyomasztó gondjainktól.

— Milyen különös ajánlat, — töprengett Helén.

— Ne utasítsa vissza, — kérte a férfi.

— Lelkiismeretlen csaló leszek, — nevetett a lány. — De miután nem károsítok meg senkit és magának is használok vele: elfogadom. Mikor kezdjük meg a közös munkát?

— Holnap reggel, kilenc órakor. Akkor megbeszéljük, hogy melyik ügynökségnél jelentkezünk. De ha nem bonyolítja le ügyesen az üzletet: más társ után kell nézнем.

— Csak nem bocsátaná el a szegény kis Helt, felmondás nélkül, Mr. Hanlon?

— Dehogy nem, ha ezután is Mr. Hanlonnak hív. John sokkal szebben hangzik.

— Jó, hát szólítsuk egymást Johnnak és Helénnek, miután ügyis üzlettársak vagyunk. De csakis üzlettársak, John! Az üzlet kizárja a flörtöt.

— Bölcs megállapítás, Helén! Ne féljen, nem vagyok érzélgős természetű. Megrögzött agglegény vagyok. Mint láthatja, már öszül a haláltékom. Maga pedig gyereklány. Mit sem kell tartania. Nem keverek holdvilágot és rózsaszímet az üzleti összeköttetésünkbe.

Másnap reggel kilenckor Miss Millard becsöngetett John Hanlon műtermébe. John maga nyitotta ki az ajtót. Kék sárkányokkal hímzett, pazar keleti szabású, hosszú, selyem házikabátja még a bőségesebb időkben származhatott. Gyönyörűen berendezett műterembe vezette a lányt. Értékes szőnyegek, ritka mesterművek, nemes bútorok. A nagy zongora valóságos vagyonba kerülhetett. Nem pocskélták az időt. Azonnal leültek egy kis berakott asztalra. Atnézték az üzleti ajánlatokat. Megállapodtak a National Atlas ügynökségben. Helén öt percet sem töltött a műteremben. Tíz óra előtt már a National Atlas irodájában tárgyalt. Mr. Sands, a reklámrajzok osztályfőnöke, komolytinktűt, gunyoros szájú üzletember, fagyosan kijelentette:

— Meg kell jegyezmem, hogy csak a saját művészeinket foglalkoztatjuk, Miss Millard.

— Művészet és művészet között nagy a különbség, Mr. Sands.

— Ön tehát többet ér, mint az összes londoni rajzoló, — mosolygott Mr. Sands.

— A legelsőik közé tartozom, — szólt büszkén az el nem adott oroszlanok és jaguárok alkotója.

— Mutassa a rajzait.

— Nem hoztam magammal semmit. Maguknak valami egészen szép

fogok rajzolni. Jelölje meg a tárgyat. Természetesen, vételkötelezettség nélkül.

— Na jó, — fajtotta el kétkedő mosolyát Mr. Sands. — Hát rajzoljon egy szép, fiatal lányt, aki alacsony kökerítés tetején ül. Egy fiú cigarettával kint, de visszakapja a cigarettát. A lány a cigarettát után nyúl. Megértette, hogy mit akarok? Nos, hát mutassa meg, hogy mit tud.

— Egyetlen kérdést még; ha megteszik magának ez a kökerítésen cigarettázó leányzó, úgy mit fizet érte?

— Ó, akár húsz aranyat is, — nevetett Mr. Sands. — Megfelel az ár?

— Kezdőfizetésnek igen, — vetette oda kevélyen Helén. Kísietett az irodából. Felkapott az autóbuszra. Visszautazott csendestárs műtermébe. Elmondotta, hogy mit végzett, azután visszatért kopár kis padlásszobájába, különböző állataihoz. Rövid időre rá, John telefonon értesítette, hogy elkészült a rajzzal. Várja a bírálatot.

— Nagyszerű, — lelkesedett Helén. — Most már értem, hogy miért ostromolták magát a különböző vállalatok. A többi reklámkép durva mázolásny ehhez képest. De a Millard név, ami odakanyarított a sarokba: közönséges csalóvá bélyegez engem. Úgy érzem magam, mintha selyemharisnyát loptam volna a boltban.

— A fontos az, hogy én is, maga is fizet aranyat keressünk — vigasztalta lelkiismereti furdalásuktól bántott üzlettársát John.

Helén elvitte a rajzot a National Atlas Press irodájába.

— Maga rajzolta ezt? — csudálkozott Mr. Sands. — Hogy lehetséges az, hogy nem ismertem a nevét eddig?

— Mert kizárólagosan állatképeket rajzoltam. Szeretem az állatokat.

— Valóságos művészi szenzáció lesz! Harminc aranyat fizetek és nyomban megbízom az új megrendelésel.

Helén boldogan lobogtatta meg a csekket John Hanlon előtt. Megosztottak a pénzen. A második reklámkép sőtívő leányt ábrázolt. Ezért ötven aranyat fizettek. De Helén egyre nyugtalanabb lett:

— Híressé tetti, pedig igazán világhíres csaló vagyok! — nézett szomorúan maga elé.

A festő megértette, hogy Helén, aki feladta művészi alkotómunkáját, valte képpen titkárnőjévé süllyedt. El nem ismert művész. A pénz nem kárpótolja. Kétségbeesetten vágódik jaquirjai és antilopjai után. John tehát ellátogatót a híres Covent Garden-beli könyvkiadócéghoz: William és Dempsterhez. — Isméri Helén Millardot, az állatfestőnt? — kérdezte az előzőekenyen elébesített Mr. Dempstert.

— Hallottam a nevét. Azt beszélük, hogy újabban reklámképeket fest és rengeteg pénzt keres.

— Tényleg, — mosolygott John. — De csak kényyszerűségből űzi ezt a mesterséget. Voltaképpen lovakat, teheneket, kutyákat, szárnyasokat, őzeket, zergéket, zsiráfokat és vadmacskákat rajzol.

— Elég, elég, — nevetett a könyvkiadó. — Szóval, ha nem festi reklám céljából a személyszállító hajótársaságok nagy luxusgőzöseit, akkor Noé bárkáját pingálja.

— Igen kitűnő állatfestő. Ön tehát ki fogja adni Helén Millard állatképeit.

— Azt már nem, — tiltakozott a kiadó. — Állatrajzok? Rossz üzlet.

— Ez az egy állatkönyv kitűnő üzlet lesz. En fedezem a költségeket. A nyereség megoszlik a művésznő és maga között. Mert meglátja, ha divatba hozza ezt az új tehetséget: úgy óriási sikere lesz vele. Az én ítéletemben megbízhat. De a nevemnek nem szabad megszennie.

— Ugy. — Mr. Dempster sokatmondóan mosolygott. — Most már értem. Ha önnek teszek szívességet, Mr. Hanlon...

Igy történt, hogy Helén levelet kapott a híres William és Dempster kiadócégtől. A leveleiben közölték vele, hogy állatképek iránt érdeklődnek. A kiváló művésznő kegyeskedjék megállapodás céljából felkeresni őket, az üzleti irodájukban. Helén boldogan rohant Johnhoz. John udvarias érdeklődéssel végighallgatta. Azután megiegyezte, hogy Helén egyre azon panaszkodik, hogy nem fejtheti ki szabadon művészi egyéniségét. Most azután ragadja meg az alkalmat és rajzoljon olyan szép oroszlánokat, amilyeneket még nem látott a világ.

Pár nappal később Helén ajánlatot kapott egy újonnan szervezkedő reklámcégtől. Kétszáz aranyat ígértek neki egy-egy rajzért. Rögton Johnhoz sietett. A művész éppen egy megkezdett reklámraizon dolgozott.

— Csinos ajánlat, — vélte John.

— Nem fogadhatom el, — fakadt ki a lány. Nem tudom, hogy maga kivel pótol majd engem, John. De én nem folytathatom ezt a becstelen üzletet. Most, hogy végre felfedeztek, ismét Helén Millard akarok lenni. Jelenleg reklámszédelgőn vagyok.

— Hát jó, — sétált fel-alá John. — Nem tarthatom, akarata ellenére, rab-ságban. Bár rossz időt választott arra, hogy felbontsa az üzleti összekötte-tésünket. Én tudniillik házasodni szándékszom.

A lány a festőre meredt:

— Megházasodik? — rebegte.

— Igen, megházasodom, Helén.

— És nem is szólt róla, — mondotta fájdalmas szemrehányással Helén — Nem szóltam, mert nem tudtam bizonyosat mondani. Előbb rendezni kellett az adósságaimat. Sok pénzzel tartoztam, Helén. De a reklámképek lassanként kihúztak a csúvából. Pénzt gyűjtöttem, mert azt akarom, hogy a feleségem semmit se nélkülözzön*mellettem. Gondoskodni akarok arról a kislányról.

— Mikor lesz kész ez a rajz? — vágott közbe Helén.

— Egy óra múlva.

— Jó. Akkorra visszajövök érte, — mondotta szelid hangon a leány.

Helen sarkonfordult. Kirohant a műteremből. Könnyes szemmel szaladgált az utcán. Mikor végül visszatért, John még a rajzasztal mellett találta.

— Hogy tetszik a kép? — kérdezte a festő.

— Gyönyörű, — hajolt fölé Helén. — Mint minden, amit maga rajzol. Maga igazi mestere a művészetének, John! Időközben meggondoltam a dolgot. Nem hagyom cserben magát.

— Ó, ez igazán szép magától, — örvendett Hanlon.

— Nem is tudom, hogyan köszönjem meg.

— Ugyan! Hiszen üzlettársak vagyunk, — fordult el szomorúan a lány.

— Igen... Üzlettársak!...

— Alig tudom elhinni, hogy maga megházasodik, — mondotta panaszosan a lány. — És szinte elképzelhetetlen, hogy semmit sem tudok a meny-összonyáról. Még a nevét sem tudom, sem azt, hogy fiatal és szép leány-e?

— Nagyon fiatal és nagyon szép!

— Nos, hát akkor sok szerencsét kívánok. Bár megérdemeltem volna, hogy közli velem a szándékát. Hiszen hónapok óta együtt dolgozunk. Jó barátok vagyunk, nemcsak üzlettársak.

A lány hangja elcsuklott. Visszafajította feltörő zokogását. Kirohant a műteremből. Mr. Hanlon felugrott rajzasztala mellől. Örömeben valóságos győzelmi indiai harci kiáltásban tört ki. Azután a lány után szaladt. Az utcán utólérté.

— Helén!

— Kérem, hagyjon. Nem akarok most magával beszélni.

A kis kávéházhoz értek.

— Jöjjen be! Beszélnem kell magával — szólt a férfi. A lány habozott egy percig. Azután keményen összeszorított szájával követte a festőt. Leültek a kis sarokasztal mellé, ahol hónapokkal azelőtt, üzleti összekötetésüket megbeszélték.

— Mit akar még? — kérdezte ellenségesen a lány.

— Megígértém, hogy továbbra is vállalom a szerepemet. Nem veszélyeztetem a jövedelmét. Ezentúl is elintézem a megrendeléseket és zökkenő nélkül felveszem a pénzt. Nyugodtan megházasodhatik.

— Nem házasodhatom meg, amíg a kis-lány igent nem mondott!

— Hogyan, hát még meg sem kérte a lányt? — csudálkozott rá Helén.

— Nem, eddig még nem! Most és itt fogom megkérni a leányt, akit szeretek. A junior-partner felemelte a szénior-

partnerre könnyben úszó, boldog meglepetéstől tágranyílt szemét.

— En attól félek, hogy maga nem is érezte meg az üzleti váltságot, John. Maga azért találta ki ezt a mesét és rajzolta a reklámképeket, hogy rajtam segítsen.

— Tényleg, — vallotta be üzleti és érzelmi titkát a tetten ért, kissé zavarodott John. — De ha feleségem lesz: más megállapodást kötünk. En a társaságbeli diszplávdákat, libákat és a közélet nagy kutyáit festem. Maga az igazi, ártatlan

szárnyasokat és derék négy lábúakat, amelyeket igazán feletébb tehetségese-n pingál le.

— John... Drága John... — ujjongott a lány. — Ha tudná, hogy milyen boldog vagyok. Imádom a művészetét. És... A kiszolgáló kisasszony tapintatos köhö-géssel igyekezett magáravonni egymásba merült vendégei figyelmét.

— Fialat hölgy, — rendelkezett John. — Hozzon elköt kávét kaláccsal. Az első, közösen elkötött kávé, amit itt itunk, pocsék volt, de szerencsét hozott nekünk.

A ASSZONYHISTÓRIÁK

Egy régi szellemes meghatározás szerint, a történész és a memoárió között olyasfajta a különbség, mint a borvizsgálatnál a kémikus és a borkóstoló szőlő-gazda között. A kémikus meg tudja mondani, miféle és mily mennyiségű vegyi alkotórészek vannak a borban. A szakértő borkóstoló azonban a bort a nyelve hegyére veszi, megforgatja a szájában s így megérzi a borknak illatát, zamatját, erejét. A kémikus mint tudós, a borkóstoló mint gourmand vizsgálja azt a bort. A történetírő is inkább csak száraz vegelemző, a memoárió már gourmand, aki maga is kedvtelésből, a maga gyönyörűségére ír, maga is élvező megértője annak a szin-dus, eleven, léktető életnek, amit a tolla hegyére véve, érzi annak zamatát, illatát, erejét, felséges ízét.

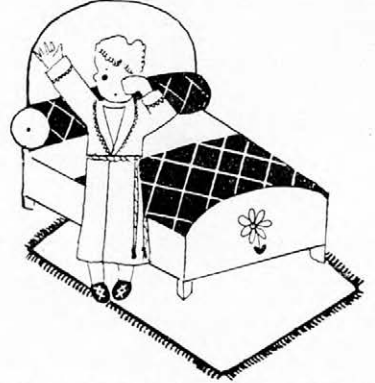
★

A művelt társasélet, sőt az általános emberi kultúra középpontja, sőt gyújtópontja kezdettől fogva mindig a nő volt, a művelt nő. A szellemes asszonyokat — vagy mint a XVII. században elnevezték őket — a gálans dámákat — megtaláljuk már a régi egyiptomiaknál, az assziroknál, a görögöknél, a rómaiaknál. Byzánban, különösképpen pedig a renaissance és a rokokó korokban. S ezek a dámák, ezek a nők éppenséggel nem Wilde Oszkár típusai; Wilde szerint: „az asszonyi nem dekoratív, soha sincs mondanivalójuk, de bájosan mondják”. Eppen ellenkezően, a régi gálans asszonyoknak mindig volt mondanivalójuk; ők tudtak lenni szépek, tudtak pompázatos ruhaparádét kifejteni, de ugyanakkor tudtak állandó szellemi parádében is lenni: otthon is, a háznál, társaságban is, az udvari életben éppúgy, mint az frók, művészek, tudósok körében is. Balzac mondja valahol: „az elegáns életben veszedelmes a dadogás”. Ez oly igaz: a gálans asszonyok mindig elegánsak voltak s ez az elegancia soha sem dadogott; náluk minden mozdulat és gondolat fegyelmezett volt, sima, céltudatos

és választékos, ennek az asszonyi vérbeli eleganciának mindig tökéletes volt a szónoki készsége. Vegyünk a sok közül csak egy ilyen régi asszony példát, a renaissance-korbéli híres Catharina Sforzát, akit kora a „prima donna d'Italia” (Itália első asszonya) névvel tisztelt meg. Ez a nagyszerű dáma személyesen szállt fegyverbe ura ellenségeivel; maga tartott löhátan szemlét katonái felett, diplomáciai tárgyalásokat vezetett s mikor az ellenségei tehetetlen dühükben azzal fenyegettek meg, hogy orvul megölelik gyermekeiket, címikusan vágta a szemükbe: — „akkor majd szülök újakat!”... Ugyebár, ez mégsem Wilde-féle „bájteljes”, „dekoratív”, „semmitmondogatás”, ez bizony nem „dadogás”.

★

Az ősrégi pogány világ vallási, társadalmi, sőt politikai felfogása a nőt teljesen elnyomta; a nő akkoriban a legtöbbször népnél alsóbbrendű, megtört, nem egyszer megvetett lény, a férfinak teljes rabszolgája. A műveltebb Egyiptomban azonban már a nő az otthon kincse, fénye. Mint Ptahotep egyiptomi király tanította és rendelte: „ha bölcs akarsz lenni, viseld gondját házadnak. Szeresd feleségedet minden utógondolat és viszálykodás nélkül. Tápláld, ápolod, ékesítsd őt, mert így kívánja testének szépsége. Nyujts neki illatszereket és szerezz neki öröme- ket életeden át. Akkor a szép jószág méltó lesz tulajdonosához: — soha ne légy vele szemben durva!”... Igaz, hogy csak a derék, hű, jó asszonyt becsülték meg ennyire, — a kikapós menyecsékkel azonban viszont kegyetlenül elbántak. Csak egy példa reá: Herodotos írja Sesostris fáraó vak fiáról, hogy mikor megvakult, azt az isteni figyelmeztetést kapta, hogy csak úgy kaphatja vissza szemvilágát, ha egy makulátlan, hű asszonyra talál feleségül. Erre egy egész sor asszony-

nyal próbálkozott, de mind nem használt. Mikor azután végre egy új asszony jöttére visszatért a szemével, a korábbi, hülsen feleségeit mind maga elé idézte s valamennyiüket elevenen elégettette.

★

A régi rómaiaknál a nő kezdetben teljesen a családfenntartó férfi hatalma alatt áll, később azonban annyira felszabadul, hogy egész házának ura, parancsolója, sőt zarnoka lesz. A leányokat azonban nagyon korában tartották s sokoldalú műveltségre, irodalomra, művészetre, bölcsészetre, majd zenére, énekre és táncra nevelték. Rendszerint nagyon korán, 12—19 éves koruk között mennek férjhez. Eljegyzéskor a férfi vas karikagyűrűt ad a leánynak, annak jelül, hogy hozzá van immár bilincselve. Ime, ez a jeggyűrű eredete. A túlkorai férjhezmenésnek azonban Rómában gyakori elválaszt lett a vége. Sehol a világtörténelemben nem fordul elő annyi válópör, mint náluk. Egészen köznap dolog volt, ha egy asszony-nak egymásután öt-hat férje volt; sőt egy asszony sirkövén az olvasható, hogy 23, huszonhárom férje volt életében. Természetes, hogy az asszonyoknak ez a túl nagy szabadsága szinte végzetes hatással volt erkölcsükre. A férfiak buja lakomáin, dözsölésin résztvettek, velük együtt dorbézoltak s hogy ez hova fajult, arra elég egy jellemző eset. Titus Livius, a nagy történetíró beszéli, hogy egy római dáma egy ünnepi lakoma mámorában, a neki udvarló hős hadvezérnek azt mondta — végtelenül szeretné látni, milyen lehet az, mikor egy embernek a fejét levágják. Mire a hű lovag azonnal elővezettetett egy hadifoglyot s ott a delnő előtt, ő maga levágta szegénynek a fejét. De tagadhatatlan, voltak a római asszonyok közt kiváló nagy nőszelemek, nagyműveltségű és tudású nők is, kik még a kormányzati ügyekre is befolyással voltak.

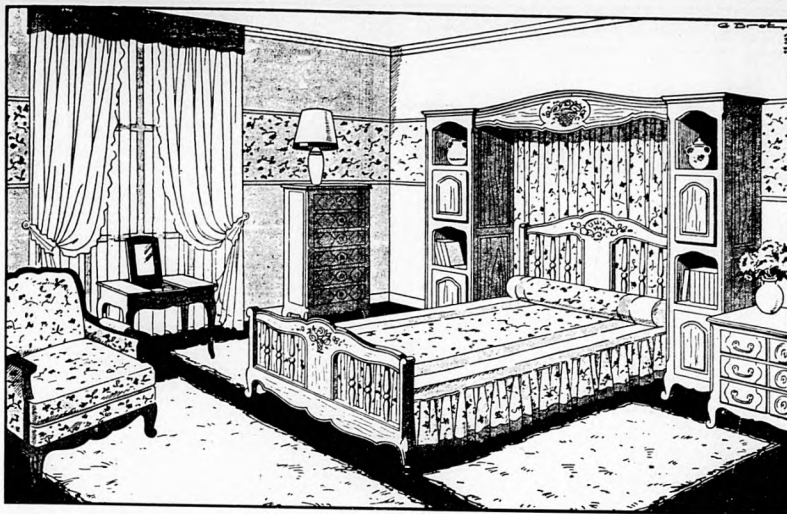
Krónikás

Vágyódás

Elmenni valahova... nagyon messze, ahol soha sincs árnyék és nincs este, álmódás, vágyak, nyugtalan keresés, sószív könnyek és nincsen remegés... csak béke... s puhán hulló szűz-fehér hó.

— Boldogan gyönyörködni lenne csak jó! —

özv. vitéz Turcsányiné Lendvay Margit

Fiatal házaspár hálószobája

Napkelte a tengeren

Irtó: Giacomo Leopardi

*Mikor az éj lassan elvándorog,
S a hajnal pírja festi az eget,
Letűnnek az égről a csillagok,
S a fölkelő nap fénye ránk nevet.*

*A napsugár a bárkamon megül.
Majd a vízen fut, s nem marad nyoma,
Táncolva jár, — soha el nem merül.
És el nem ázik arany bársonya.*

Olaszból fordította:
Dr. Szász Gerő

A HÉTFÉLE ASSZONYTÍPUS

Ezen a szép világon hétféle asszony található. Üzenem nőiuli akaró férfitársaimnak: válasszák ki a hétféle típusból a maguk számára a legmegfelelőbbet.

Az első asszonytípus az, amellyel manapság a leggyakrabban találkozunk, az úgynevezett „sportlady”. Karsú, középmagas, barna, vagy sötétszőke, szürke szeme van és öntudatos — arrogancia nélkül. Biztosan áll saját lábán, a férfiban pajtást lát és semmi kedve a kacérkodásra. Nincsen úgynevezett kedvenc étele. A nyalakodást az elmúlt idők esőkevényének tartja. Esküszik a nyers ételekre és a gyümölcsökre, „kalóriá”-kat táplálkozik és nemigen válik belőle olyan asszony, aki aláveti magát férje véleményének.

A második asszonytípus rokonságban van a „sportlady”-vel és a házasságban talán még kevésbé alkalmazkodó természetű. Van benne azonban annyi okosság, hogy engedni fog a negyvennyolcból, legalább azokban a kérdésekben, amelyekben férjével — egyezik a véleménye. Egyébként nagytermetű, sötéthajú, kékszemű, markánsarcú. Szívesen iszik, de csak pezsgőt. Decensül öltözik, nem követi a divat túlzásait és a házasságban jó feleség lesz belőle, de soha nem lesz szenvedélyesen szerelmes.

Egészen más típus az az asszony, akit gyermekkorában „aranyos babá”-nak neveztek. Valamikor hosszú szőke hajat hordott. Friss, egészséges arccskája van, középmagas, karsú, szinte sovány, tele életkedvvel, vidámsággal és nagyon sok felületességel. Szeret jól és sokat enni. A cukrászdában két csésze csokoládét, öt-hat krémet és nyolc-tíz indiánert fogyaszt el. Szereti az édes likőröket. A sört ki nem állhatja, de annál jobban kedveli a bort és a pezsgőt. Szeretreméltó, engedékeny és alkalmazkodó asszony válik belőle.

A negyedik típus az az asszony, aki a filmen az úgynevezett „nagyvilági hölgy”. Belőle lesz a nagykereskedők, gyárosok és diplomaták felesége. Tud reprezentálni, szeretreméltó, nagy házat visz és ráadásul kitűnő anyja gyermekeinek. Nagyjövendelmű férjek legideálisabb élettársa. Takarékoskodni nem tud, mert soha nem volt szüksége erre, de — ha úgy fordulna — ezt is megtanulná.

A következő típus a „mondaine-asszony”. Párbajok hősnője, amikben örömet találja. Tud szeretreméltó is lenni, de ez is számítás nála. Középmagas, karsú és vérszenes fekete, a legújabb divat szerint öltözködik. Raffinált, okos és állandóan a divatlapokat bújjá, hogy minden divatkérdéshez értsen. Az étkezés csak annyiban játszik szerepet nála, hogy luxus-étteremben akar megjelenni, ahol bámulathatja magát. Csak a legdrágább delikateszket szereti és egy bonbonnière csak akkor értékes a szemében, ha a legelőkelőbb üzletből való és ötszörös árba került. Azért megy férjhez, hogy legyen, aki el-tartja. Házasságában is csak a külsőségekre helyezi a súlyt.

Nincs szüksége rendes háztartásra és még kevésbé rendes étkezésre. Nyalakodó, szívesen iszik, sőt mértéktelenül.

A következő asszonytípus már sokkal szimpatikusabb. Ezek az igazi feleségek, akik férjüknek segítőtársai. Az ilyen asszony beosztó, praktikus, okos és jó, otthonát kellemessé varázsolja. Már a szülői otthonban megtanulta, hogy a háztartási pénz a — háztartásra való. Vasárnap szívesen megy társaságba vagy színházba és szívesen fogad magánál is társaságot. Csak a tápláló ételeket szereti. Férje izléséhez és kívánságához alkalmazkodik, kevés pénzzel is sokat tud csinálni. Tapasztalatból tudja, hogy a szerelem és a gyomor szoros összefüggésben áll egymással.

Az utolsó asszonytípus: karsú, szép, van érzéke a szép ruha iránt, de egész héten a szekrényben ápolja azokat és csak vasárnap veszi fel. Kiváló anyja és kiváló feleség. Elsősorban anyja. Büszke a háztartására, a teli éléskamrára, a befőttejére, a kézi-munkáira. Neki magának nincs kedvenc étele. Azon fáradozik mindig, hogy a férje kedvenc ételét főzze. Boldog, ha egyszer egy héten, vasárnap együtt mehet el az urával egy vendéglőbe. Ilyenkor aztán alaposan áttanulmányozza az étlapot és a legolcsóbb ételeket rendeli.

A legelőkelőbb asszonyideál természetesen az volna, akiben ennek a hétféle asszonytípusnak minden kiváló tulajdonsága megtalálható lenne. Az ilyen asszony azonban ritka, mint a fehér holló. De azért ilyen asszony is van. Én is ismerek egy t. A — feleségemet . . .

GÖRBE-TUKÓR

Tizenöt évvel ezelőtt láttam először. A Belváros egyik legforgalmasabb, tehát legszűkebb utcáján, egy sarokház előtt állt. Beesett, borostás arcáról, a csontokhoz tapadt bőrrel, horpadt melléről, reszkető kezeiről, szőz rongyból összevarrt ruhájáról a nyomor modelljét lehelte volna megmílnázní.

Felém nyújtotta a kezét. Megálltam, kigombolkoztam. Tíz fillért adtam neki.

Másnap és harmadnap és tíz nap múlva és egy hónap múlva és egy év múlva még mindig ott találtam a sarkon. Messziről lengette felém szemétdombra való keménykalapját és úgy fogadta a tíz fillért, mint biztos napi keresetet, mint valakinek, aki nála hasonlíthatatlanul jobb helyzetben van, kötelese adóját, amivel egy nagy társadalmi igazságtalanságot igyekezik jóvátenni. Több mint egy esztendőig ez volt köztünk a viszony. Én tíz fillért adtam neki, ő hátalkodva megköszönte a tíz fillért. Egyszer csak megkérdeztem tőle:

— Mondja, barátom, hogy van az? ... Maga itt áll egész nap, úgy fogadta a tíz fillért, mint ha a kalapjába alamizsna és maga még mindig olyan sovány, rosszul táplált, beteges külsejű ... meg aztán a ruhája is ...

Az ember megörült, hogy szóra méltattam, de aztán valami sötét árnyék futott végig az arcán, mintha megbántották volna. De csak annyit mondott:

— Nagy családom van, kérem alássan. Négy kis gyermek, beteg asszony ...

— Akkor már értem, — feleltem s ez, úgy látszik, megnyugtatta.

Másnap ő fordult hozzám kérdéssel:

— Olyan kegyes a nagyságos úr ... Ha nem sérteném meg, miért tetszett tegnap érdeklődni az állapotom iránt?

— Semmiért ... Csak mert olyan rosszul néz ki, ami-óta ismerem.

— Szegény ember sorsa ... — motyogta és alázatosan megköszönte a tíz fillért.

A sarokházzal szemben egy jóbarátom ügyvédi irodája volt. Megkértem, engedje meg, hogy az irodája ablakából egy rány nézve fontos utcai megfigyelést tegyek. Gondolta: nő van a dologban, nagyot nevetett és rendelkezésemre bocsátotta a legszelebb ablakot. Odaálltam. Mondanom se kell talán: az én sarki koldusom üzleti forgalmát akartam tanulmányozni.

Egy iparoskülső ember megy el mellette. A koldus feléje nyújtja a kalapot. Pénz hull bele.

Fényesen lakkozott magánautó áll meg a sarkon. Elegáns férfi száll ki belőle. Végigméri a koldust. Nem ad neki.

Feltűnően öltözött hölgy száll ki utána. Kinyitja a reteküljét. Láttam, amint néhány pénzdarab repül a vésott kalapba.

Egyszerű, szakácsné-formájú asszony jön. Megáll, kivészi az erszényét, adakozik.

Két prémben burkolt idősebb hölgy közeledik. A koldus nyújtogatja a kalapját, azok észre sem veszik. Bemennek egy ékszerüzletbe.

Maszatos inasgyerek ugrál a sarkon. Hogy észreveszi a koldust, mintha megmereülné, aztán kotorászni kezd a zsebeiben. Sósperacet vesz ki, kettétöri és az egyik felét a kalapba teszi.

Botra támaszkodó öregúr tipeg a koldus előtt. Ránéz, megáll, belengül a zsebébe, pénzt ad neki.

Egy óráig tartott a szemle. Összeszámoltam: százhuszonhét mentek el a sarki koldus előtt és harmincöt adtak neki. Gyors kalkulust is csináltam. Átlag négy fillért számítva, egy pengő negyven fillér folyt be a kalapba.

Másnap nagyon kíváncsian azt kérdeztem az embertől:

— Mikor áll ide maga, kedves barátom?

— Mért tetszik kérdezni? ... — mondta rémülten.

— Hogy nem járad-e el a hosszú álldogálásban?

— Oh, nagyságos uram, azt megszokja az ember. Meg aztán ide nem kell korán reggel jönni. Ilyen finom helyen későn kelnek. Én csak kilenckor jövök.

Délután kettőkor már többször találkoztam vele. Eszerint öt óra a munkaideje. Vagyis ötlet kell megszoroznom az egy pengő negyvenet. Az hét pengő. Vonjunk le belőle egyet, marad hat.

A következő napokon megállapítottam, hogy délután háromtól hétig áll a sarkon. Újabb négy órai munka: az öt pengő hatvan fillér. Vonjunk le belőle hatvan fillért. Marad öt. Hat meg öt, az tizenegy. Vonjunk le még egy pengőt, marad tíz. Vasárnap délutánját és a csúnya esős, zivataros napokat is leszámítva, túlzás nélkül állapíthatam meg, hogy sarki emberem kétszázötven pengőt keres havonta. Minimálisan.

Nekem ugyanakkor kétszáz pengő havi fizetésem volt. És rendez ruhában, tiszta gallérban kellett járnom a hivatalba. Az viszont igaz, hogy nem volt négy gyermekem és beteg feleségem. Sőt egészséges sem. De tisztviselő vagyok és nekem adnom kell, akár van, akárholnan szerezem.

Tovább figyelte a sarki ember üzletét, rájöttem, hogy este hétkor, posztjáról távozva, a Dunapartra megy, ahol egy maszatos kisgyerek szalad elébe. Az öreg kézen fogja és egy bokor mögé vonulnak, ahol a kislány beönti a keshedt keménykalapba az napi keresetét. Aztán továbbmegy az én emberem és háromszor egymásután ismétlődik meg az előbbi jelenet: egy-egy rongyos gyermek — az egyik kislány volt — elébeszalad, aztán elvonulnak és az öreg átveszi az obulusokat.

Ez hát az a négy gyermek, akit neki kell eltartania! Négy kis koldus.

De hát akkor honnét veszi azt a cudarul beteges, halálraremítő arecsint ... a horpadt mellet ... az éhségnek ezt a szívalomraméltó lárváját? ... És mi van azal a beteg feleséggel?

Most már végére járok a dolognak — gondoltam magamban s mint jóvérű bulldog, nem eresztetem el az én sarki koldusomat.

Hét órákor kellő távolságban nyomon követtem és miután végigjáratta velem a dunaparti korzót, a négy kis kölyökkel villamosra szállt. Én a kocsi másik peronján helyezkedtem el.

A végállomásnál szálltak le, egy régi nagy malom mellett. Mikor befordultak, óvatosan megálltam a sarkon, onnét figyeltem, merre mennek. Alig pár lépésre egy természetes, kövér asszony állt elénk. Szabályos hordóformájú.

— Na, mennyi? — kérdezte olyan hangon, mintha mennydörögne.

— Tízennyolc hatvan — felelte a koldus.

— Jól nézünk ki! — rikácsolta az asszony. — Elsején az egészket ki kell fizetni és te csak rongyos tizenhét, meg tízennyolc pengőket hozol naponként. Biztosan telezabáld magad, aztán majd lesheted, hogy éhezzenek nézzenek az emberek.

Az ember erőltlenül védekezett. Az asszony felcsattant: — Csak beszélj, te ... te két balkezes! De ha elsejéig nem tudom lefizetni az ötezer pengőt, sohasem lesz házuk, mert a Recskókék elcsípják az orrunk elől. Igen, a Recskó ... Attól tanulhatnál koldulni! Mától kezdve csak üres levest kapsz vacsorára.

... A többit nem hallottam, mert már elindultak. És én ott maradtam szegyenletes tudatlanságommal és ma sem bírom megmagyarázni, miért különb koldus az a Recskó, mint az én sarki emberem. Mit kaphat az vacsorára a feleségétől?

Ügyelő

Feleségüknek köszönhetik a milliárdosok karrierjüket és vagyonukat

Az európaiak nagyrésze Amerikát még ma is a kivándoroltak Eldorádójának tekinti. A „régí világ“ sok kitűnő látogatója, akik úgyszólván az Egyesült Államokat „felülvizsgálni“ mentek ki, sem igen változtatott ezen a nézeten. Hogy ez a valóságban mily kevésbé van így, ahhoz elég egy pillantás a kulisszák közé, elég, ha megvizsgáljuk a sokat emlegetett milliomosok családi viszonyait, amint karrierjüket — nem egyedül, hanem a feleség oldalán — sok kinnal és nélkülözéssel kezdték. Úgyszólván egyetlen trust-király sem volt otthonról gazdag. Carnegie mondaná, hogy „csak a szegénység vezethet eredményre“, ezerszeresen igaz a dollárok hazájában. A későbbi milliárdosok nagy része töltötte nélkülözések közt fiatalágát és kénytelen volt éjjel-nappal dolgozni, hogy későbbi vagyonának alapjait lerakhassa. És amikor ebben, a még pénztelen korszakban megnöszültek, a feleségeik is keresztülmentek minden kínlódáson és szenvedésen, lemondtak minden vágyukról és kényelmükről, amíg elkövetkezett az idő, hogy egy csodálatos palota királynőivé lettek.

A Guggenheim-család például az Egyesült Államok leggazdagabb családja közé tartozik. Az öreg Guggenheim, a „hét fivér“ atyja, akik itt éppen olyan ismertek, mint Európában voltak az „öt frankfurtiak“: annak idején Svájcól vándorolt ki és először egy svájci csipkekereskedést nyitott. Később pénzüzeteket csinált és egy ilyen tranzakciónál történt, hogy az adós nem bírta visszafizetni a kölcsönvett összeget és helyette egy délamerikai bánya részvénypakettjét adta át. Az öreg Guggenheim ezt a részvénypakettjét átadta Dániel fiának, aki rájött arra, hogy a bánya jövedelmezőbb üzlet, mint a svájci csipke, ehhez azonban fel kellett adnia newyorki kényelmes életmódját és felkeresni a barát-

ságtalan bányavidéket, ahol úgyszólván életveszedelemnek tette ki magát. Fiatal házas volt és feleségét nem akarta magával vinni. Az asszony azonban így szólt:

— Senkinek nem repül a sült galamb a szájába... Ha az Isten úgy rendelte, hogy a bányák minden emberi civilizációtól távol legyenek, nincs más hátra, mint felvenni a harcot a vad természettel!

És férjével és gyermekeivel a zord hegyóriások közé költözött, ahol ő volt az egyetlen asszony. Semmiféle bántódás, semmi félelem és semmi betegség nem gátolta meg abban, hogy férjét újabb és újabb tevékenységre ne ösztökélje. Valóságos segítőtársa volt férjének és a legnagyobb veszedelemben is megállította helyét. Dániel, a felesége ösztökélésére és asszonyi védelme alatt, minden akadályt legyőzött, bámulatos eredményeket ért el és végre is az Egyesült Államok „zománc királya“ lett. És állandóan hangsúlyozta, ha karrierjéről beszélt, hogy elért eredményeinek legalább is a felét kizárólag a feleségének köszönheti.

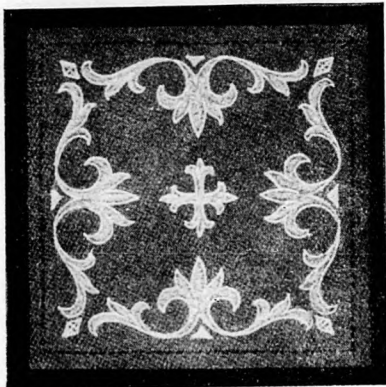
Charles C. Schwab, Amerika „acélkirálya“ is kicsiben kezdte. Először postakocsis volt, aztán vegyeskereskedő, majd napszámós lett egy acélgyárban, ahol hetenként hat dollárt keresett. Hamarosan rájött arra, hogy még a munkavezető sem ismeri a kémia legelősebb törvényeit. Schwab elhatározta, hogy laboratóriumot rendez be magának, ahol kísérleti úton fogja tanulmányozni a különböző acél-fajták intenzitását és ellenálló képességét. Schwab már nős ember volt és feleségének volt egy varrósobája, kis háztartásuk egyetlen fényűzése. Amikor az asszony férjének tervét meghallotta, önként felajánlotta kedves szobácskáját és Schwab ott rendezkedett be, mint kémikus. Estéknél, ha a munkából hazajött, visszavonult kis műhelyébe és ott dolgozott sokszor egész reggelig. Így tett szert nagyszerű szakismeretre és eljött az ideje annak is, hogy felhasználhassa. Egy napon ugyanis, a pennsylvániai vasúttársaságtól sínrendelés érkezett a gyárba, amelyhez az érkező érc alkalmazásához szükséges, szabályszerűen összeállított kémiai táblázat is volt csatolva. A főnök átkozódott, mert nem ismerte ki magát a táblázaton és senkisé tudott tanácsot szolgáltatni. Schwab ekkor az üzemvezető tudomására hozta diplomatikusan, hogy ő ismeri a rejtvényt megfejtését. Felszólították, hogy a munkát az ő felügyelete alatt végezzék el. Ettől kezdve Schwab egyre magasabb pozícióba emelkedett. Egy napon Andrew Carnegie, az acélművek tulajdonosa, látogatóba jött és a főnök a fiatal Schwabot ezekkel a szavakkal mutatta be neki:

— Éppen annyit tud, mint én!

Carnegie megjegyezte magának a nevet. Mikor aztán az eddigi üzemvezető egy szerencsétlenség áldozata lett, Schwab az ő helyére került. Ekkor kezdődött karrierje. Harminckilenc

Selyem retikül. Leírása kézimunkarovatunkban

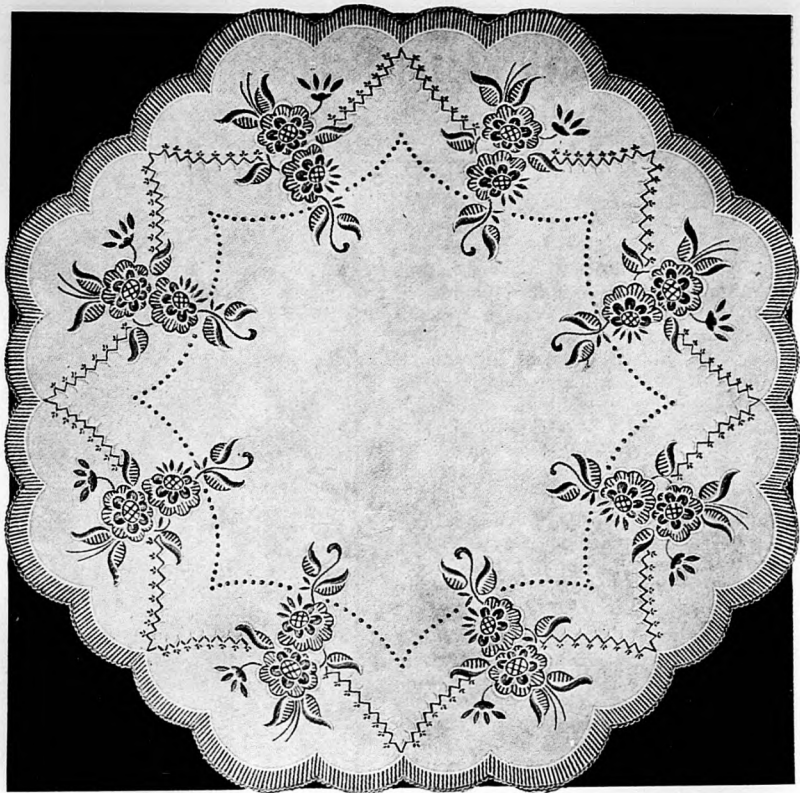
Kehelytakaró. Leírása kézimunkarovatunkban.

éves korában már Amerika leghatalmasabb acélműveinek, az „United Steel Mill Corporation“-nak elnökgazdátja. A felesége által részére átengedett varrósobácska meghozta a maga gyümölcseit és az egyszerű munkásszonyból a legelőkelőbb társaság legirigyletebb dámája lett. De Schwab nem elégedett meg elért pozíciójával. Feladta állását és átment egy másik acéltársasághoz, amely akkor nagy bajban volt. A már elért magaslatról alázuhan, fel kellett oszlatnia new-yorki lakását. Felesége azonban készségesen követte őt a munkásnegyed egy kis házába, ahol újra tanulmányainak és munkájának szentelte minden idejét. A felesége boldog volt, amikor látta, hogy férje új eredményeket ér el. Néhány év alatt a „Bellehem Acéltársaság“ Amerika második legnagyobb acélműveivé nőtte ki magát, a világháború alatt örült pénzeket keresett s így Schwab az „Egyesült Acél-trust“ elnöke lett. Természetesen ez a gigászi nyereség nem maradhatótt sértelesen és 1924 áprilisában az Egyesült Államok kormánya a Népszövetségnél keresetet adott be a „Bellehem Acéltársaság“ ellen, amelyben a társaságtól körülbelül tizenegymillió dollár visszatérítését követelte, azon az alapon, hogy az a túlságos nyereség, amellyel a „Bellehem Acéltársaság“ a háború alatti hadi- és flottaszállítások következtében a kormányt megkárosította, ellenkezik minden megállapodással, minthogy a törvény legfeljebb tizenegyszázalékos hasznot engedélyez.

Kedves epizódot mesélnek egy másik milliárdos: Thomas C. Wilson életéről is, aki szintén nagyon alacsonyan kezdte és amikor megházasodott, még szegény ember volt. Wilson New-Yorkba utazott nérszűtra. Ott érte őt annak a cégnek értesítése, ahol alkalmazva volt. A cég felszólította, hogy még azon az estén Brooklynban bonyolítson le egy nagy üzletet, amely rá nézve is nagy jelentőségű lesz, ha hajlandónak mutatkozik arra, hogy szabadságát egy kereskedelmi tranzakció kedvéért félbeszakítja. Wilson nagyon kellemetlenül érezte magát. Mit csináljon? Fiatal asszonykáját egész éjjel hagyja magára és tárgyaljon az üzletfelekkel, vagy pedig inkább teljesítse férji kötelességeit és ne törődjék az üzlettel? Kétkedéséből fiatal asszonykája mentette meg.

— Az üzlet előbbre való, mint a szerelem — mondta neki. — A szerelem megvár, de az üzlet elrepül...

Így történt, hogy Thomas C. Wilson a nászéjszakáján feleségét egész éjjel egyedül hagyta a new-yorki hotelben, ő pedig kiment Brooklynba, hogy lefolytassa az üzleti tárgyalásokat, amelyek fényes eredménnyel zárultak. A fiatal férj önfeláldozó viselkedése nem maradt jutalmatlan, egy-kettőre előléptették, rövid időn belül a „Nelson Morris & Co Konzern“, végül pedig saját vállalatának, a „Wilson & Co“-nak elnöke lett.

Színessel hímzett terítő. Leírása kézimunkarovatunkban

Magyar anekdótakincs

AZ ÖT ÉRZÉK

A tanító az ember öt érzékéről beszél a harmadik elemiben.

— Csodálatos, — magyarázza, — hogy az állatoknak erősebb érzékszerveik vannak, mint az embereknek. Ki tudná például megmondani, melyik állat lát jobban az embernél?

— A sas! — kiáltják többen.

— A macska! — kiáltják mások.

— Nagyon helyes. — mondja a tanító.

— És melyik állat az, amelyik jobban hall, mint az ember?

— A kutya! A ló! — harsogják a gyerekek.

— Nagyon jó, — mondja a tanító. — És most azt mondjátok meg nekem, melyiknek van a legjobb szimatja?

Egy kisfiú éles hangja felet:

— A titkosrendőrnek, tanító úr kérem.

A SIRALOMHÁZBAN

Keserü Pétert, a hírhedt haramiavezért elérte a betyárvégzet: a törvénz kimondta rá a halálos ítéletet.

Ott ült Keserü Péter a siralomházban és fogadta a búcsúátogatásokat. A szánekazást zsványhetykeséggel háritotta el magától.

Eljött a felesége is, a Mandula Vera és nagy zokogással, jajveszékéléssel töltötte be a házat.

Keserü Péter biztatni kezdte:

— Soh'se siránkozzál, Vera. Látod, én se sírok. Elviselem, amit az Isten rám mért.

Felelt a Vera szomorúan:

— Könnjű kendnek. Kendet majd csak felakasztják. De én mit csinálók a hat nevelten árbaal?

A GENERÁLIS MEG A POSZT

Valamikor a mult század végén történt ez a kis história.

A generális szemlét tartott az este felállított katonai posztokon. A löporatoryhoz kivézényelt őrt megkérdezi, mit tenne, ha égő cigarettával közeltenne feléje, — már mint maga a generális.

— Megkérném alássan a tábornok urat, hogy tessék eltávozni, mert a löporatory közelében tilos a dohányzás.

— Csakhogy én nem megyek el. Na, mit tennél akkor?

— Újra megkérném a tábornok urat alázattal, hogy tessék eltávozni.

— No és ha akkor se mennék el? ... Mit tennél akkor?

Az őrszem egy kiesit elgondolkozik, aztán így felel:

— Tábornok úr, azt hiszem, ha egy rendes embert kétszer felszólít az ember, akkor az meg fojja tenni.

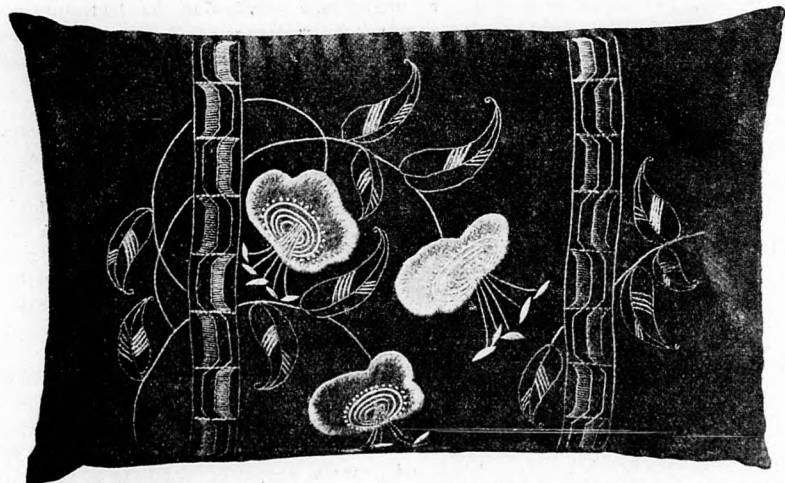
HOGYAN BÁNJUNK KÖNYVEINKKEL?

Ez egyszer ne beszéljünk arról a sok hibáról, sőt «bűn»-ről, amit — mások könyveivel szemben követünk el. Mindnyájan nagyon jól ismerjük ezeket a «bűneinket», ha őszinték vagyunk sajátmagunkhoz. Sajnos azonban: a saját tulajdonunkat képező könyveket is sokszor olyan furcsa bánásmódban részesítjük, hogy úgyszólván szégyenkezni vagyunk kénytelenek, önmagunk előtt. A legtöbb ház úrnője semmi szín alatt nem engedné meg, hogy idegen kéz nyissa ki fehérműszekrényét, hogy a konyhaedények ideális rendjét meg merje zavarni, vagy hozzányúljon a féltett porcellánokhoz! Ezzel szemben azonban a könyvszekrény a gyermekeknek és a ház alkalmazottainak szabad prédája. A háziasszonyok legnagyobb része büszkélkedik a csillogó vitrinekben festői sorrendben elhelyezett nippekkel és kristályvázákkal, a könyvszekrény üvegajtáját azonban sűrű, nehéz függönnyel takarja el. Önmaguk tudják a legjobban, hogy miért cselekszenek így! A könyvszekrény ajtaja előtt, a könyvespolcok világa mellett van az a határ, ahol véget ér a házúra büszke úrnő becsvágya. Igen, itt van az a határ, amely — mint a térképen levő piros vonal — megállásra kényszeríti a háziasszonyt. Minden háziasszony nagyon szégyenli, ha a zongorán, amit állandóan letöröl, egyetlen porzemecske található; ha gyermeke harisnyáján — aki, mint minden gyermek, folyton magától értetődően piszkos lesz, az ő lépcsőjén egyetlen sáros lábnyom sötétlik; azt azonban egyáltalán nem szokta szégyelni, ha valaki egy könyvet kér tőle, azt a «díszkiadást» szomárfülekkel és zsírfoltokkal nyújtja át, ráadásul az első négy oldal hiányzik, — az utolsó négy oldal, ha ugyan megvan, teljesen összerongyolódva — és mindennek tetejébe komoly és méltóságos porréteg borítja lapjait. A könyvszekrény talán borospince, amely annál értékesebb, mennél több pókháló szötte keresztül-kasul? A könyvek külsejéből és állapotából megítélhetjük azt a viszonyt, amely az illető ember és a szellemi kincsek között fennáll. Szellemi szegénységről beszél az a könyvszekrény, amely a szalon legexponáltabb helyén hivalkodik, csupa díszkiadású, de soha nem olvasott, még csak föl sem vágott könyveivel, de épp úgy szellemi igénytelenséget árul el az a könyvespolc, amit a háziasszony szerényen elrejt a függönyök mögött. Feltétlenül jó bizonyítvány rólunk, ha könyveinken meglátszik, hogy azokat olvasni, lapozgatni is szoktuk. De semmiesetre sem «szétlapozni», — egész világosan: összerongyolni! — mert nincs szomorúbb és vígasztalanabb látvány, mint egy számfülekkel ékesített és zsírfoltokkal tarkított könyv, amelynek lapjai úgy össze vannak ragadva, hogy az ember a könyv sarka helyett a másik végén lapozhat tovább. A könyv tisztaságából és a vele való rendes bánásmódból megállapítható az a tisztelő és becsülés, amelyet a könyv tulajdonosa a könyv szellemi tartalmával szemben érez. De megállapítható a tulajdonos lelki habitusa, jelleme és intelligenciája is.

Az okos udvariasság tízparancsolata

1. Senkit ne hozz kellemetlen helyzetbe — indiszkrét kérdéseiddel!
2. Kedves ismerőseid apró gyöngéit — ne vedd észre!
3. Alapos ok nélkül soha ne — érkezzél későn!
4. Ne hengej az elért eredményeiddel, a tetteiddel és — pénzveddel!
5. Légy udvarias — alantaszidhoz!
6. Óvakodjál attól, hogy a saját, vagy a rádbízott titkokat — kifecsegd!
7. Soha ne vágj — mogorva ábrázatot!
8. Figyelmesen hallgass meg, amit — mások mondanak!
9. Tiszteld az — öregeket és légy tekintettel a — gyöngébbekre!
10. Hajlj meg — mások akarata és véleménye előtt!

Modern diványpárna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető Kézimunkaboltunkban

A boldogság és az érvényesülés ISKOLÁJA

IRTA: DR. FORRÓ PÁL

HATODIK LECKE

Ne hajszaold a holnapot!

Mindnyájunkkal megesett már, hogy a multban történt eseményekről beszélgetve fel-sóhajtottunk: hej, azok voltak a szép idők!

De most tegyük kezünket szívünkre és valljuk be őszintén: csakugyan boldognak éreztük magunkat azokban a régi, visszakívánt időkben? Például diákkorunkban, mikor halálos szorongások között vártuk egy-egy szigorú tanár óráját, amikor a serdülő kor ezer zavaros problémája rohant meg bennünket, amikor az egész világ egyetlen nagy tilalomnak tűnt fel előttünk. Vagy később, mikor a vizsgák, szigorlatok idegörlő munkái után zsebünkben egyetlen fillér nélkül lótotunk-futottunk és kerestük az elhelyezkedés lehetőségét. És mégis, igenis boldogok voltunk, de ezt csak utólag, a tárgyilagos bíráló szemüvegén keresztül tudjuk megállapítani. A tragédia az, hogy mikor e visszakívánt időket valóságban éltük, sajnos, sejtelmünk sem volt arról, hogy boldogok voltunk, mert fiatalok voltunk, csodákat vártunk, frissen élveztünk minden szenciációt, a tavaszi virágok illatát, a cukrászsütemények naiv édességét és regények izzottak gondolatainkban minden lány megpillantásakor. De akkor mindezt nem élveztük, mert sajnos, az ember csak később, érett korban tudja meg, hogy e színes vágyódások és érzések együttese egyike az élet legszebb ajándékának. Akkor menekülni akartunk mindentől, türelmetlenül kívántuk: bár már idősebbek lennénk! Megvalósulva szerettük volna látni elképzeltzéseinket, lázas kíváncsisággal vártuk, hajszaoltuk mindig a jövőt! Hányan rohannak jóskokhoz, grafológusokhoz titkos reménykedéssel, hogy kellemes ígéreteknek jövőkkel kapcsolatban.

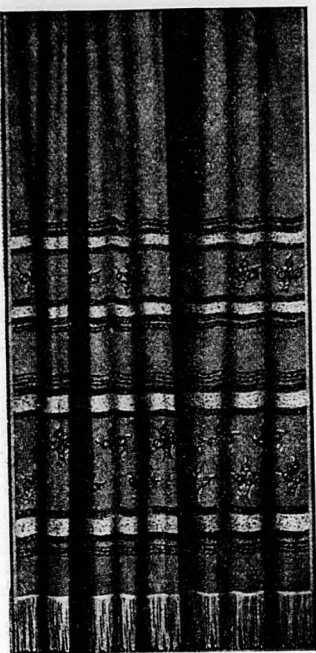
De ha utólag mindig az derül ki, hogy egy előző korszakunkban voltunk boldogok, mért nem tudunk örülni a jelennek? Az igazi életművészet egyik bölcs követelménye: ne rohanj folyton, pihenj meg, igyekezz minden napodban megtalálni azt a kellemeset, jót vagy szépet, amiről nem tudhatod, hogy holnapra nem veszítheted-e el. Örülj annak, hogy derűsen süt a nap, hogy egészséges vagy, hogy nem vagy idősebb, hogy van lakásod, élelmed, egy jó könyved. Örülj annak, hogy okosabb vagy másoknál, hogy látod fonákosságaidat, hogy mosolyogni tudsz gyarlóságaidon. Aki mindig csak a holnapért él, dolgozik, lassankint elmulasztja egész életét, felőrli a léteharcban anélkül, hogy a bajok, kudarcok mellett időnként az élet szépségeit is élvezte volna.

Élj takarékosan, de ne vidd túlzásba a takarékoságot! Ne sajnáld azt a pénzt, melyet szellemed táplálására és apró szórakozásokra költesz. Nem felesleges pazarlás ez, hanem kitűnő tökebefektetés. Mert testednek-lelkednek egyaránt szüksége van pihenésre, felüldülésre, szórakozásra. Más a munkakedved, más a modorod, társalgásod, ha nem sava-nyodol el, ha nem vagy mindig komoly és ünnepélyes, hanem mosolyogni is tudsz. De azért is fontos, hogy üzleteden kívül más dolgokkal is foglalkozzál, mert ellenkező esetben ellaposodol, elmaradsz a világtól, műveletlen és tájékozatlan leszel. Ez a szabály természetesen nemcsak a férfiakra, hanem a nőkre is vonatkozik. Nem elég, ha kitűnő háziasszony vagy, ha elő akarod mozdítani férjed társadalmi sikereit, fontos, hogy rangját és tekintélyét a magad műveltségével is mozdítsd elő. Rossz fényt vet a férjira, ha felesége a társaságban semmihez sem tud okosan hozzászólni, ha lépten-nyomon elárulja tájékozatlanságát. Ezzel szemben a művelt nő valóságos céltáblája a férj magán-életének, mert arra enged következtetni, hogy otthonában emelkedett szellem uralkodik.

A feleség szerepe a férj karrierjében

Minden férjes asszony gondolja meg, hogy sem társaságbeli, sem otthoni viselkedése nem kizárólag az ő magánügye, hanem egyúttal a férjé is. A jómodorú, kellemes, az emberekkel ügyesen társalgó és maga körül rokonszenvenet árasztó asszony rendkívüli szolgálatokat tesz a férjének. Rengeteg férj köszönhette karrierjét felesége eszes és tapasztalt modorának. Az asszony szeretetreméltósága azt a különös varázst árasztja szét az otthonban, melyre a vendégek felfigyelnek és elragadtatásuknak természetesen nemcsak a ház úrnőjével szemben adnak kifejezést, hanem önkéntlenül a férjre is átviszik rokonszenvedését. Milyen döntően fontos például a férjre, hogy a főnöke vagy nagyon értékes ügyfelei jól érezzék magukat társaságában. Már pedig az ehhez szükséges hangulatot majdnem mindig az asszonynak kell megteremtenie.

Viszont milyen sok férfi karrierjét törte derékba feleségének tapintatlan viselkedése. Vannak asszonyok, akik állandóan sértődöttek, rosszkedvűek, epés megjegyzéseket tesznek, képtelenek indulataikat fékezni és akárhányszor olyan nőket vagy férfiakat sértenek meg, akiknek haragja súlyos kárt jelent férjüknek. Így maradnak el előléptetések, így hiúsulnak meg vagy bomlanak fel üzleti összeköttetések, ha például a feleség az üzlettárs feleségével összevész. Mindez pedig kizárólag a feleség modorától függ.

Tülfüggöny modern mintával
Leírása kézimunkarovatunkban

HUMOR

A tanító azt magyarázza az iskolában, hogy minden tettünknek van valami célja. Azért eszünk, hogy éhségünket csillapítsuk, azért fűtünk, hogy ne fázjunk, azért jekszünk le, hogy kipihenjük magunkat.

Ezt mindenki tudomásul veszi, csak Mária tartja fel az újját: — Tanító úr kérem, tessék nekem megmondani, hogy mi célja van a céltalan bolyongásnak?

★

Kefésy elcsúszott az utcán, beverte a fejét és azon egy nagy lék támadt. Felsietett a legközelebbi orvoshoz, aki megvizsgálta és így szólt:

— Száz pengőért bevarrom magának.

— De kedves doktor úr, — rémüldözött Kefésy — nekem nem hízmés kell.

★

A fiatal Kaba azt mondja a házasságközvetítőnek, aki egy partit ajánlott neki:

— Nézze kérem, a parti anyagi része megjelene nekem, de mégsem vehetem el azt a lányt.

— Miért nem?

— Mert az egy borzasztó buta, műveletlen nő, fogalma sincs semmiről.

— Hát tudja mit, — mondja a házasságközvetítő — hogy lássa, kivel van dolga, én teszek magának egy szenzációs ajánlatot. Vegye el ezt a nőt, én ráadásul teljesen ingyen adok magának hozzá egy komplett lexikont.

Egyetlen úriasszony se felejtse el, hogy mivel tartozik nemcsak önmagának, hanem férje társadalmi rangjának és jó hírvének is. Kerülje az otthoni hangos, izléstelen és megbotránkozató jeleneteket, melyekről természetesen az egész ház azonnal tudomást vesz. Ne legyen durva a cselédekhez, ne bánjon velük rosszul. Gondoljon arra, hogy a cselédek az élő ujságok, akik mindenfelé terjesztik azokat a bizalmas apróságokat, melyeket szolgálati helyükön meglesnek. Éppen ezért ne legyünk a háztartási alkalmazottakkal túlságos bizalmas viszonyban sem, ne szolgáltatassuk ki családi titkainkat nekik. A férj dühöngő rohamait a cselédek éppen úgy tovább pletykázzák, mint öngysága diszkrét telefonjait, toalett-titkait, fukarságát, magánéletének minden apró részletét.

De különösen fontos, hogy a feleség akkor reprezentálja az urát, ha a nyilvánosság előtt jelenik meg. Ne legyen rikítóan, izléstelenül öltözködve, modora legyen kellemes, uriasan szerény, igyekezzék minél több rokonszenvet kelteni. Ne szidja még a barátói előtt sem urát, ne tegyen epés megjegyzéseket a társaságban nem levő nőkre, mert nem tudhatja, melyik pillanatban mondják azt az illetőnek vissza.

Az okos feleség egy pillanattal sem felejt el, hogy ő férjének munkatársa, barátja, segítője. Éppen ezért, ha úgy látja, hogy valahol előmozdíthatja férje üzleti érdekeit, igyekezzék ezt a lehetőséget nyomban megragadni és elmélyíteni. Régi tapasztalat, hogy az asszonyok bizonyos gyakorlati dolgokat, apró körülményeket hamarabb észrevesznek, mint a férfiak. Hány olyan férfi van, aki csak nagyszabású munkát tud kigondolni, de a részletek és a végrehajtás már idegen tőle. Az ilyen embereket menedzselni kell, vagyis helyettük el kell végezni a levelezést, tárgyalásokat, segíteni kell az általa kigondolt terv megvalósítását. Ilyen munkában sok feleség valósággal remekel és ez az ideális asszony, aki ilyen tevékeny és értékes részt vállal férje karrierjéből.

De az asszony nemcsak tényleges együttműködéssel mozdíthatja elő férje sikerét, hanem azzal is, hogy a dolgozó férj hangulatát, kedélyét, munkaerjét karban tartja. Szápdékosan használjuk ezt a kifejezést, noha rendszerint csak tárgyakkal kapcsolatban szokták alkalmazni. De ez tévedés. Az embert és annak láthatatlan részét, a lelket is karban kell tartani. Az a feleség, aki állandóan saját kis bajaival, panaszaival gyötéri reggeltől estig az urát, aki a legképtelenebb dolgokkal, például a nagymosás vagy a délutáni bridszparti problémáival rohamozza meg férjét, amikor az életbevágóan fontos ügyek aktáit tanulmányozza, aki folyton zavarja a munka ritmusának zavartalanágát, valósággal katasztrófát jelent. A jó feleségnek elsődrendű kötelessége, hogy ne zavarja férje munkáját, sőt hogy mások zavarásától óvja meg. Hány ügyes asszony van, aki erélyesen, okosan lerázza a tapintatlan látogatókat, letagadja a férjét a telefonon jelentkezők előtt, szóval nyugodt légkört igyekszik férje számára teremteni. Ezzel szemben az önző, tapintatlan asszony boldog, ha bármilyen ürügy alatt rátörhet az urára és magára terelheti a figyelmet. Mintha titkos féltékenység gyötörné a munkával szemben. Ne az irataival foglalkozzék a férj, hanem vele!

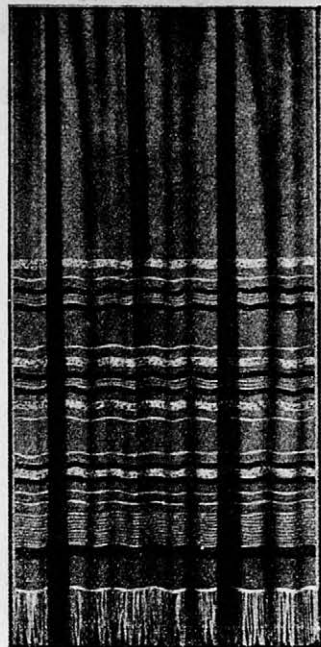
Az ilyen meg nem értő asszony rengeteg felesleges erőpocsékolásra kényszeríti férjét, mert a megszakított munka kétszeresen nehéz. Sőt finomabb szellemi megerőltetést kívánó munkát, például zeneszerzést, festést, regényírást folytatni sem lehet ilyen megzavarás után, mert a kizökkent hangulatot szinte lehetetlen visszakapni.

Ma, amikor amúgy is éppen eléggé koptatjuk idegeinket a súlyos kenyérharcokban, mi-csoda bűn a férj munkaerjét még ilyen tapintatlan viselkedéssel is lefokozni és idegeit rongálni.

A bölcs és férjét szerető úriasszony a legnagyobb mértékben ügyel férje munkaerjére és megbecsüli azt. Legfőbb törekvése az urát lehetőleg derűs, kellemes hangulatban tartani, mert semmi sem fokozza annyira teljesítőképességünket, mint a jókedv és semmi sem rombolja olyan nagyon, mint a rosszkedv, lehangoltság, amely bizonyos fokon túl a teljes megbénuláshoz, munkaképtelenséghez vezethet. Nagyon rossz szolgálatot tesz önmagának az a feleség, aki bosszantja, zavarja urát. Nemcsak az egészséjét teszi tönkre, hanem egyenesen gátat emel üzleti sikere és érvényesülése elé. Nem egy gazdasági összeomlás kezdődik a családi otthonban, látszólag veszélyteleneknek látszó veszekedésekkel!

Vizont milyen sok férfi nem tudott boldogulni nőtlen korában és előretörése csak nősilése percétől számít, amikor olyan asszony került melléje, aki pompás érzéssel és energiával nemcsak a munkakedvhez szükséges kellemes légkört teremtette meg férje körül, hanem még helyesen irányította is a férj tehetségét.

Asszonyok, ne legyetek türelmetlenek és igazságtalanok a munkától elfáradt férj idegességével szemben. Gondoljatok arra, hogy egyszerű fizikai jelenséggel álltok szemben. A munka rengeteg energiát fogyaszt, fokozza a test benső égését és ennek következménye a lehangoltság, mogorvaság. Ilyenkor kerülni kell minden vitát. Milyen végzetes taktikai hibát követ el az a feleség, aki éppen irodájából rosszkedvűen és kimerülten hazatérő férjét akarja meggyőzni arról, hogy feltétlenül szüksége van egy új kalapra. A férj, aki világyűlölő hangulatban van, természetesen ezt a kérést is úgy fogadja, mint a napi kellemetlenségeket betetőző rosszat. Száz közül kilencvenkilenc ilyen eset ingerült szóváltással ér véget. Ha ellenben az asszony nem türelmetlen és megvárja, amíg a férj kissé kipihen magát, felüdüli az ebédétől vagy vacsorától és akkor hozza elő kedves formában kérését, úgy sokkal valószínűbb, sőt biztosra veheti, hogy célt ér. (Következik a 7. lecke).

Tülfüggöny,
modern mintájú behúzással
Leírása kézimunkarovatunkban

Anő lelke...

*A nő lelke tengerhez hasonló,
Néha csöndes, legtöbbször
háborgó...*

*Legkisebb hullám fölkorbácsolja:
S zátonyra fut lelkének hajója...*

*A nő lelke templomhoz hasonló
Ha ajkáról felzeng az énekeszó...
Lelke mélyén ott él egy oltárkép:
Imádság szirmai morzsolja sét...*

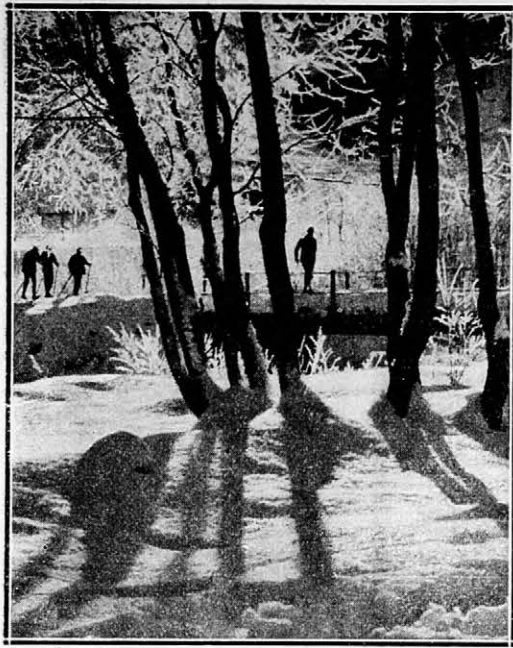
*A nő lelke olyan, mint a virág,
Illatos... de csalfa, mint
a világ...*

*Mert lelke húrja sokszor mást
zenél:
Mint amit ajka vagy szeme
beszél...*

*A nő lelke viharhoz hasonló,
Mint a felhő, szüntelen vándorló...
Sötét a világ szeme kódén át:
Azért hullatja lelke harmatát...*

*A nő lelke kifürkészhetetlen,
Örök talány és megfejthetetlen...
Ezt a vétkét mégis megengedik:
A nő lelkét oly nagyon szeretik...*

Veressné Főző Erzsébet

A Z EMBERISÉG nagy szellemei

Beethoven

Ludwig van Beethoven, (ejtsd: Bétófn) a világ legnagyobb zeneköltője, 1770-ben született Bonnban. Első zenei tanulmányait apjától, a szigorú és zsémbes Johann Beethovenól kapta, aki a kölni hercegérsek és választófejedelem kápolnájában tenorista volt. Zongorázni és hegedülni már gyermekkorában tudott. Később a bécsi Haydn keze alá került. 1795-ben jelentek meg első művei. Bár atyja rideg természetét örökölte, csakhamar megtalálta az utat csodálatos előadóképessége révén a legfelső körökbe. Jérôme Napoleon, westfáliai király, Kasselbe hívta meg udvari karmesternek, de Beethoven nem ment, mert Rudolf főherceg és több főúr tekintélyes évi juttatást biztosított neki. A Bécs melletti Mödling faluban szerzetesként elvonulva élt és itt alkotta azokat a máig is utólréhetetlen műveket, amelyek az egész világot ámulatba ejtették és az idők végezetéig büvöletben tartják. Maga Beethoven nem gyönyörködhetett sokáig a hang zengő szépségeiben, mert folytonos kóborlásai közben súlyos fülbajt szerzett és 1810-től kezdve folyton gyengült a hallása, míg két év múlva teljesen megsemmült. A külvilágtól egészen elzárva a lángelme nem lankadó energiájával teremtette mesterműveit, amelyeknek mélysége és ható ereje Shakespeare tragédiáira emlékeztet, mert zenében senki sem tudta úgy kifejezni az emberi szenvedélyeket, mint a mödlingi remete. Ötvenhétéves korában halt meg legjobb barátjának karjai közt, míg odakint a zivatar tonbott. Mintha a természet szimbolikus gyászkiáltását zengett volna a zenejejelem elmúlásához. Mint ember, végtelenül nemes, hűséges, deris természetű és szolgálattéves volt, teli lelkeséggel és naivitással, mint minden zseni. Beethoven munkássága három nagy periódust tüntet fel. Az első periódusban kisebb zongoradarabokat, triókat és szonátákat írt, jórészt még Haydn és Mozart hatása alatt. A második periódusban 64 újabb kompozíciót, 3 szimfóniát írt és az Egmont, az Athén romjai és a Fidelio című műveket (Fidelio az egyetlen operája), továbbá kvartettek. A harmadik periódusban 6 szimfóniát, oratóriumokat, néhány szonátát és kvartettet írt. Magyarországon 1806-ban járt, amikor a Brunswick grófok vendége volt a fejérmegyei Martonvásáron. Beethoven a zeneköltészetnek nem csak új kifejezési formákat adott, hanem olyan gazdag tartalommal is töltötte meg, amilyen az ő föllépéséig ismeretlen volt.

AMIRŐL NEM LEHET ELÉG KORÁN BESZÉLNI

Nemsokára vége a télnek, jön a tavasz, hogy előkészítse a nyár diadalmas bevonulását. Mert ez a természet rendje. A téli gondok a mult rossz emlékei lesznek, a tavasz problémái azonban előrevetik a nyári kérdések sötét árnyékait. Ezért írjuk meg ezt a — talán még időszertülnnek látszó — cikket, mert vannak kérdések, amikről nem lehet elég korán beszélni, ha azt akarjuk, hogy sikerüljön megoldásuk.

A nyaralásról lesz szó. A tisztviselő feleségek és gyermekek nyaralásáról. Nyaralás? ... Nem, legfeljebb: nyári pihenés. De még ez sem jó meghatározás. Inkább: «gyógykezelésük és egészségük helyreállítása», aminek a nyár folyamán kellene megtörténnie. Most kell beszélni erről, mert ezt az akciót jóelőre és országosan kell megszervezni. Ezt a kérdést nem lehet elintézni kijelölés — azt is mondhatnók: sorshúzás — útján, mely a rászorulónak csupán nagyon csekély töredékét juttatja rövid nyári pihenőhöz. Olyan csekély töredékét, hogy számtanilag kifejezni szegveljük. És azokat is olyan rövid időre, ami legfeljebb — vikend-nek minősíthető.

Tessék tudomásul venni végre, hogy ez a probléma már nem jótékony-ság, hanem a magyar társadalom elodázhatatlan kötelessége. Túlnőtte a segélyezés kereteit, mert egészségügyi problémává változott. A kérdés megoldására pedig össze kell fogni az egész jobb módú társadalomnak, mert az állam egymaga képtelen arra.

Nem akarjuk újból felsorolni az okokat, amelyek előidéztek azt a legyöngült fizikai állapotot, ami a tisztviselőfeleségek és -gyermekek 80 százalékának diagnózisát jelenti. Unalmas volna az illetékeseknek, de azoknak is, akikre vonatkozik. Ez a cikk azért íródott, hogy javaslat-szerű tervezetül szolgáljon azok számára, akiknek hatáskörébe tartozik a kérdés megoldása. Akiknek kötelességük, hogy a tisztviselőcsaládok nyaraltatását tető alá hozzák. Természetes, csak a főbb irányelveket említhetjük, mert részletes kidolgozásuk túlnőné lapunk kereteit. A tisztviselő feleségeinek és gyermekeinek nyaraltatását olyan módon és olyan méretekben kell megszervezni, hogy valóban pihenőt jelentsen és a leromlott szervezet energiáinak visszaszerzését eredményezze. Ez pedig csak a következő szempontok figyelembevételével érhető el:

1. A nyaraltatási akciót általánossá kell tenni, azaz kiterjeszteni mindenre, aki rászorul. Ennek megállapítását a hatósági orvosok lelkiismeretére kell bízni, azzal az utasítással, hogy nem csupán a szimptomatikusan felismerhető betegségek, hanem gyöngeség, kimerültség, levertség, idegesség stb. konstatálása is bőven elegendő ok legyen, hogy ezek a fizikailag leromlott teremterek ebben a nemes emberbaráti és társadalmi akcióban részesüljenek.
2. Valóban pihenésé kell tenni, ami csak úgy érhető el, ha időtartama legalább 4 hét lesz, amely alatt gondtalanul és méltányos körülmények között élvezhetik a nyári napsugár, víz és levegő regeneráló hatását.
3. Olyan pihenőhelyeket kell választani, amelyek nem csupán orvosi-higiéniai szempontból megfelelőek, hanem rendelkeznek azzal a minimális kultúrkényelemmel, aminek hiányában a pihenés méreggá, a nyaralás pedig keserűséggé változik. Nem kívánunk luxuskényelmet és fényűző berendezéseket. De a tisztviselő asszonyait és gyermekeit ne küldjük olyan telepekre, ahol még a legszerűsebb és legigénytelenebb

Írta:
Kertész Béla

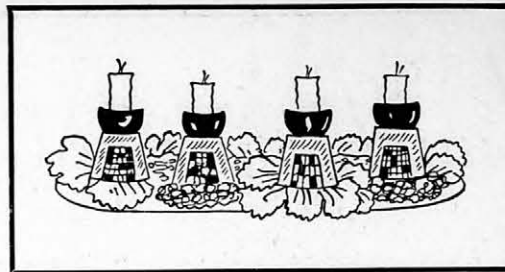
teremtés sem érezheti jól magát. A kultúrkényelem még nem jelenti a fényűzés tobzódását.

4. Olyan ellátásról kell gondoskodni, amely valóban elősegíti a leromlott szervezet regenerálódását. Ne feledjük el, hogy a tisztviselő feleségeinek ez alatt a 4 hét alatt kell felraktározniok szervezetükben azt az energiamennyiséget, aminek birtokában aztán fel is vehetik a harcot a következő ős és tél minden bajával és nyomorúságával. Hiszen legalább fizikailag kell felvértezve lenniök, hogy életük pszichikai terheit el bírják viselni.

5. Ugyanez vonatkozik a tisztviselő gyermekeire is, sőt talán még fokozottabb mértékben. Ha azt akarjuk, hogy a tisztviselő osztály, két évtized gondjai és lemondásai után, továbbra is megállja a helyét, legalább asszonyaikat és gyermekeiket kell olyan szituációba fölsegítenünk, hogy sápadt, vérszegény és ideges voltuk ne sújtsa főbe a család fejét, amikor otthonába tér pihenni.

6. Ezt az akciót pedig már most el kell kezdeni, mert gyorsan mulnak a napok és ha megint az utolsó percben próbáljuk megszervezni, még csak fél munkát sem sikerül végezni.

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy a tisztviselő családok nyaraltatásának megoldását nem várhatjuk egyedül az államtól, mert nem rendelkezik a szükséges anyagi eszközökkel. Ha azonban a jobb módú társadalom ráeszmél kötelességére és belátva a probléma halaszthatatlan voltát, buzgó aktivitással részt is kér annak megoldásából: a tisztviselő feleségei és gyermekei a most következő nyáron olyan pihenésben fognak részesülni, amire már régen rászolgáltak és amiért hálásak is lesznek a nemeslelkű társadalomnak.

A BÖLCS KÁDI

A bölc kádi egy este sétálni ment. Annigra elmélyedt gondolataiban, hogy nem vette észre, amikor egy kert nyitott kapuján beépett. Ebben a pillanatban azonban u. egragadták, megkötözték és a kalifa trónusa elé hurcolták.

— A halál fia vagy! — mennydörögte a kalifa. — Eunuchjaim a hárem kertjében találtak reád.

— Hatalmas kalifa, — mondta a kádi, — el tudod hinni, hogy a te leghűségesebb alattvalód tudatosan megszegte volna parancsodat? Gondolatomba melyedve véletlenül bementem egy nyitott kapun. A te eunuchod érdemel büntetést, aki nem teljesítette kötelességét és a kert kapuját nyitva hagyta.

— Az ő feje hull le először, — szölt a kalifa, — aztán a tiéd. Becsülöm a te erényeidet és bölcseségedet, kádi. De a törvényt is becsülnöm kell, amit te ma megsértél. A törvény megszegése pedig halálbüntetéssel jár. Készülj tehát a halálra!

A bölc kádi bölintott a fejével:

— Mivé lenne a föld minden hatalma törvények nélkül? Hatalmas kalifa, teljesítsd, amit parancsol a törvény. Engedd meg azonban, hogy elmondjam utolsó kérésemet.

— Beszélj! Előre is megígérem, hogy teljesíteni fogom. — Hatalmas kalifa, az én kérésem jelentéktelen és könnyen teljesíthető. Engedd meg, hogy még három napig éljek. Aztán eléd járulok és egyetlen mondatot fogok mondani. Ha igazat beszélék, fejeztes le. Ha pedig nem igazat, kötéssel fel!

A kalifa ezt válaszolta:

— A próféta szakállára esküszöm, kívánságod teljesülni fog!

*

A bölc kádi három nap múlva újra a kalifa elé került. Térdre vetette magát és csak ennyit mondott:

— Engem fel fognak kötni!

— Valóban — mondta komoly hangon a kalifa.

— Uram, — kiáltott fel a kádi, — meg akarod szegni esküdet?! ... Ha felköttesz engem, akkor én igazat beszéltem. Ebben az esetben pedig, esküd értelmében, a fejemet kell vésztetned.

— Hát akkor hóhérbárdal végeztettek ki!

— Hogyan? Ha a fejemet vételed, akkor én nem találtam el az igazságot. Mert én azt állítottam, hogy felköttesz engem. Ha pedig valótlanágot mondtam, akkor kötéshalál vár reám, esküd értelmében, hatalmas kalifa.

Az uralkodó ingerületen elhagyta trónszékét és bölcsivel tanácskozársra vonult vissza, hogy miképpen cselekedjék. Nem találtán megoldást, újra maga elé vezetette foglyát és így szölt:

— Birodalmam legbölcsőbb kádija vagy. Döntsd el te ezt a kérdést!

— Hatalmas kalifa, — kezdett beszélni a bölc kádi. — Ebben a pillanatban én sem tudok olyan megoldást, amely az igazságnak megfelelő lenne. A törvénynek azonban eleget kell tenni és a törvény engem halálbüntetéssel sújt, ami alól mentesíteni nem lehet. Azt tanácsolom tehát: adj nekem kilencvenkilenc év szabadságot. Visszatérek otthonomba és gondolkozni fogok a súlyos kérdés fölött. És esküszöm a próféta szakállára, kilencvenkilenc év múlva, ha akkor még életben leszek, hóhéraid elé állok, hogy teljesítsék ítéletedet. Remélem, hogy közben a helyes megoldást is meg fogom találni.

A kalifa hangosan kacagott és szabadon engedte a bölc kádit, aki még sokáig élt, minden igazságszerető ember őszinte öröme.

Anyák, ismerkedjünk meg a csecsemővel!

A csecsemő közel áll minden anya szívéhez s így kell, hogy érdekelje érzékszerveinek s szellemi működésének fejlődése. Nagy hatalom a gyermek, — mert ő az élet folytatása, a világ folytatása. E nagy hatalom nemcsak szeretetünkre, hanem érdeklődő megismerésünkre is méltó. Ne higgyük, hogy mert mindig együtt vagyunk velük, mert szeretjük, egyszersmind ismerjük is őket. Ismerkedjünk meg vele.

ELSŐ HÓNAP. Az újszülött, mint ahogy azt helyesen mondják, — gerincagy individuum, vagyis csak vegetatív működései vannak, tulajdonképpen pszichikai működései nincsenek. Az újszülött látni a szó szoros értelmében az első héten még alig tud, szemét többé-kevésbé becsukva tartja. Hogy hőérése már az újszülöttnak van, azt a fűrésztésnél látjuk, langy meleg fürdő láthatóan kellemes a kicsikének. Hallása tökéletlen, az élet első napjaiban, de körülbelül a 3-ik naptól kezdve erős hangbehatások a csecsemőre kellemetlenül hatnak — s ilyenkor könnyen megijednek és sírásra fakadnak. Miután a csecsemő idegrendszerének rendkívül érzékeny s az erősebb hangbehatások nála nagy kedélyhullámzást okoznak, ajánlatos őket lehetőleg csendes helyen tartani s nem ott, ahol a család többi tagja, esetleg lármás gyermekei is tartózkodnak. Eléggé fejlett újszülöttekben már az izlés érzéke, másképp reagál édes s savanyú vagy keserű hőradék nyújtására. Szándékos mozgások közül legjellemzőbb ebben a korban a szopás, — ami vegetatív étellel függ össze. Ez az összetett mozgás a csecsemőnél azonnal tökéletes fokon mutatkozik, — ebben fejlődés nincs.

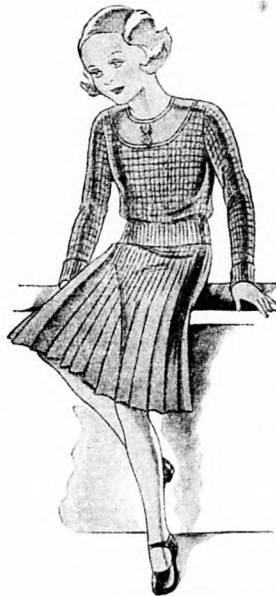
MÁSODIK HÓNAP. A csecsemő már finomabb hangokra is reagál s kezdi a hangokat megkülönböztetni annyira, hogy az anya vagy dajka hangja a síró csecsemőt sokszor megnyugtatja. A kancsalság ebben a korban normális. Mozdásai kezdenek ösztönös kifejező mozgások lenni, pl. a szopás közben jól érzését lábujjainak kinyújtásával fejezi ki. Ilyen a sírása is, amellyel különböző állapotát, éhségét, rossz fekvését, ruhája nedvességét, haragját jelzi. Némelyik anya igen jól megérti sírásából csecsemőjét. Ebben a korban kezdődik a tárgyak felfedezése. Ekkor kezd a csecsemő látásával élvezni s fellép a mosoly, mint az értelem első megnyilatkozása. A második hónapban halljuk először gagyogni, gógicsélni gyermekünket.

HARMADIK HÓNAP. Míg a csecsemő eddig mereven tekintett az ürességbe, a tárgyak rögzítése, a tiszta látás most kezd kifejlődni. Mozdásai céltudatosabbak lesznek, — az anya hangjára mosolyog, fejét a hang irányába fordítja. Az emlékezés is most veszi kezdetét, ismert arcokat s a szopósüveget mosollyal köszönti. E hónap elején kezdi fejét fekvőhelyéről felemelni.

NEGYEDIK, ÖTÖDİK HÓNAP. Vége az ú. n. buta negyedévnek. A csecsemő már kedvét leli a játékszerben, csörgőben, melyet erősen mozgat a kezében, gyakran a szájaiba emeli és sírni kezd, valahányszor a játékszerrel elejti

Írta:

Dr. H. L. E. gyermekorvos

vagy azt tőle elveszik. Szemét a világos, fényes tárgyak, így a lámpa felé mozdítja s a szeme előtt lassan mozgatott tárgyat is már követi tekintetével, vagyis látása lassan szemléléssé változik át. A csecsemőt ilyenkor felülteve, fejét tartani tudja.

HATODIK HÓNAP. A csecsemő fejlettebb testi s szellemi élete szerint ekkor fejlődik ki a fogás-mozgás. A gyermek minden tárgyat, amely körülbelül 1 méter távolságig a közlébe kerül, igyekszik megfogni s rendszeren a szájaiba vinni. A csecsemő két tapintó szervét használja ilyenkor a tárgyak megismerésére, a kezét s a száját. De másként is adja e korban kezdődő önállóságának jelét, felülteve ülle marad s a megváltozott helyzetben csodálkozva szemléli a tárgyakat körülötte a szobában s észreveszi tágranyított szemekkel a saját kezét is.

HARMADIK NEGYEDEV. A csecsemőnek már kialakult vágyai vannak. Ennivalót akar — lefeküdni, felkelni s anyjához akar menni. Kívánságainak nem teljesítésébe még belenyugszik, de azok kielégítése neki örömet okoz, mosolyog, kacag. Játsszik is, első játéka a bujóska. Tetszik neki a csiklandozás is. Saját magának élénk, eleven mozgás, kézmozgás, rugkapálás nagy élvezetet okoz neki, közben élénken sikongat. A hangokban is kezd már élvezetet találni, a csengő kedves jaitéka. A csecsemő hallását az anya önkéntelenül is fejleszti akkor, amikor dalaival, édes dudolásaival őt szórakoztatja, elaltatja. A csecsemő most kezd egyedül felülni s körülbelül 9 hónapos korban megtámasztva áll is. Az egészséges kised jóval előbb, mintsem képes volna a hallott hangokat s szavakat utánozni, megérti a mondottakat. A «pa» és «ma» és «papa» s «mama» szóttagokat, melyek hasonlóan hangzanak a világ összes nyelvén, kisgyermekek alkották s minden gyermek újra képezi őket ebben a korban.

NEGYEDIK NEGYED ÉV. Nagy esemény, mikor az álló gyermek anyjának vezetésé alatt először rakja egymás elé a lábait. Ilyenkor szinte elkomolyodik, látszik rajta cselekedetének fontossága. Sok kísérletezésbe kerül a gyermeknek, amíg megtanulja az egyensúlyt. A járás a látás gyors kifejlődésével jár együtt, az egyenesen járó gyermek széles látókört kap. Ekkor már nemcsak az alakokat látja, hanem a színeket is. Mikor már közölni tudja benyomásait, úgy tapasztaljuk, hogy a vörös színt jelzi legpontosabban s az tetszik neki legjobban. A jártani tanuló gyermek már akar is, hiszen azért akar megtanulni járni, hogy hozzájusson gombhoz, papirosdarabokhoz, ennivalóhoz, — s ha elérte, amit akar, vagy a szájaiba teszi, vagy a földhöz csapja őket. Ekkor kezdődik meg a küzdelem a gyermek szülei között s ez annál nagyobb lesz, minél erősebb a gyermek akarat. Ez a küzdelem a szülő részéről is erős akaratot s nagyon nagy türelmet kíván, de ha ilyenkor az anya a gyermekkel való egésznapos fáradságos foglalkozása közben arra gondol, mily kietlen, sivár, örömnélküli, céltalan lenne az élete gyermekkacagás nélkül, fáradt lelke biztos új erőre kap s a két ölelő gyermekkar újból erőssé, boldoggá és mosolygóvá teszi.

HINDU SZENTKÖNYVEK

MEGÁLLAPÍTÁSAI

ASSZONYOKRÓL ÉS HÁZASSÁGRÓL

(Nem szabad lehányunk a szemünket és nem vennünk tudomást olyan megállapításokról, amik előttünk furcsán és kedvezőtlenül hangzanak. A hinduk jelentős részét alkotják a világ összlakosságának és már csak azért is megérdemlik, hogy megismerjük érzés- és gondolatvilágukat. Ezekre pedig a legalkalmasabbak a hinduk úgynevezett „szentkönyvei”, mert egész életüket még ma is ezek az ősi írások, ezekben az ősi írásokban található szabályok és igazságok határozzák meg. Természetesen, hogy egészen más, idegen és talán sok tekintetben érthetetlen világ tárul

elénk, ha ezeket az ősi hindu szentkönyveket forgatjuk. Ilyenkor érezzük igazán azt a szinte végtelen távolságot, ami lakóhelyüktől választ el bennünket, de még inkább azt az áthidalhatatlan szakadékot, ami az ő érzés- és gondolatviláguk és a miénk között tántog. Mégis helyesnek tartjuk, ha megismerkedünk ezzel is, természetesen úgy, hogy a bírálat szemüvegén keresztül nézzük és vizsgáljuk, a miénkkel sokszor ellentétes igazságait. Ennyit tartottunk szükségesnek előljáróban elmondani, mielőtt a hindu szentkönyvek érdekes megállapítását közöljük.)

4 KÜLÖNBESÉG A NŐ ÉS FÉRFI KÖZÖTT:

1. a nő kétszer annyit eszik, mint a férfi, 2. négyszer olyan okos, — 3. hatszor olyan jókedvű, — és 4. nyolcszor olyan szeretetreméltó.

A 6 ASSZONYI KÖTELESSÉG:

1. legyen szép, mint a nappal, — 2. türelmes, mint az anyaföld, — 3. munkás, mint a rablány, — 4. böles a tanácsadásban, mint az államférfi, — 5. bájos, mint egy táncosnő — és 6. hű az örökkévalóságig.

10 SZABÁLY, HOGY MILYEN NŐT NEM TANÁCSOS FELESÉGÜL VENNI:

1. akinek rejtgetni valója van, — 2. akinek csúnya hangzása a neve, — 3. aki nem szereti a tisztaságot, — 4. aki nem egyenes növésű, — 5. akinek sok a barátnője, — 6. aki elárulja a titkokat, — 7. aki holdkóros, — 8. akinek fiatalabb nővere van, — 9. aki túlságosan alacsony származású, — és 10. aki lemond az élet örömeiről.

6 FÉRFI-TULAJDONSÁG, AMI A JÓ FÉRJ JELLEMZŐJE:

1. szépen tudjon szép történeteket elmondani, — 2. legyen behízelgő a hangja, — 3. ismerje a nők gyöngéit, — 4. szeresse a társaságot, — 5. legyen szórakoztató és vidám, — és 6. rendelkezék nagyvonalú tulajdonságokkal és nagyvonalú életmódot akarjon folytatni.

5 SZABÁLY A FELESÉG SZÁMÁRA, HÁZASTÁRSI PERPATVAROK IDEJÉN:

1. sirjon, — 2. legyen mérges, — 3. tépje a haját, — 4. vagdosson dísz tárgyakat férje fejéhez, — és 5. vessa a földre magát.

8 TANÁCS A FELESÉG SZÁMÁRA, AMIKOR FÉRJE KIENGESZTELNI PRÓBÁLJA:

1. ne feleljen a hozzá intézett kérdésekre, — 2. legyen egyre mérgesebb és indulatosabb, — 3. most már ne a saját haját, hanem a férje haját kezdje cibálni, — 4. ütögesse a férje haját, karját és mellét, — 5. szaladjon az ajtóhoz, — 6. vágjon ott haragos ábrázatot, — 7. sirjon keservesen, — de: 8. semmi szín alatt ne fusson el, mert ezzel lemondana saját jogairól.

(Megállapíthatjuk ennyiből is, hogy a hinduk szentkönyvei mégis inkább az asszony pártját fogják, mint a férfságot. Leköszöltük, mint érdekességet, de nem azért, hogy a mi asszonyaink ta-

nuljanak belőlük. Ahány nép, annyi szokás és ami Indiában kitünően beváltak, Európában épp az ellenkező eredményhez vezetnek, amit felesleges külön hangsúlyoznunk. A szerk.)

Emlék

Fekszem az ágyon, nyitva a szemem,
csend muzsikálja be az éjszakát.

Nem ringat bűvös álom. Lelkemen
halk emlékek szállnak suhanva át.

Fehérek voltak a fák. Havazott.
Szél kavarta a zúzos hópehelyt.
Égtek szemeid, mint a csillagok,
És szívünkben boldogság énekelt.

Ajkunról nem szakadtak le szavak,
szemünk beszélt csak bús-sejtlemesen.
Megértette szívünk azt. S hallgatag
simult forró kezembe a kezem.

A drága, fénylő, boldog perceket
te elfelejtetted már rég talán.

De bennem most is itt ég szép szemed
s beragyogja álmatlan éjszakám.

Kázmér Rózsa.

Néhány parancs a feleség és a férj számára

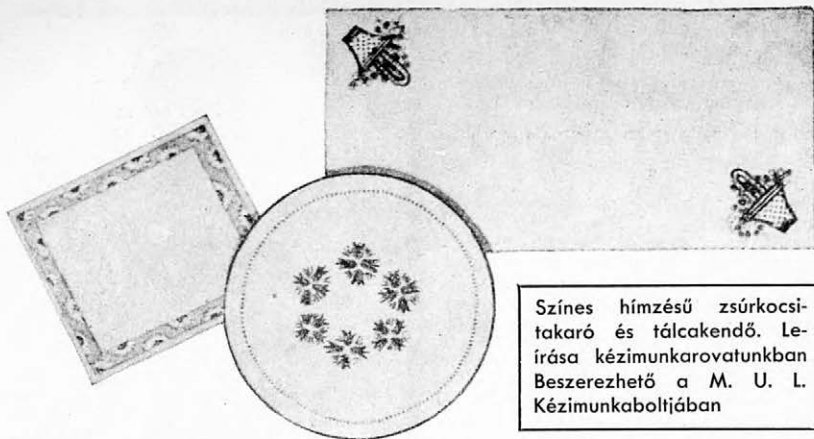
A feleség

(ha mind a ketten azt akarják,
hogy házasságuk boldog legyen)

1. soha ne zavarja férjét — újságolvasás közben, —
2. a kellemetlen dolgokat csak az ebéd utolsó fogása után — találja föl, —
3. ne kívánja soha a férjétől, hogy a cselédet helyette — ő szídjá meg, —
4. bánják mindig olyan szeretettel és kedvességgel az uracskájával, mint ahogy menyasszonykorában bánt a — vőlegényével, —
5. figyelmesen hallgassa végig az uracskáját, ha akármit — esetleg csak lényegtelenéget — mesél el, — és
6. úgy ossza be a háztartását, hogy mindig legyen elég ideje a — férje számára.

A férj

1. azonnal vegye észre, ha a feleségének — új ruhája van, —
2. néha-néha nyilatkozzék elismerően asszonykája munkájáról, —
3. ne legyen modortalan a feleségéhez, mégha bosszúság is érte a — hivatalában
4. soha ne dicsérje a kollégái, vagy a barátai — feleségeit, —
5. olykor-olykor mutasson érdeklődést a — felesége dolgai iránt is, — és
6. egyszer-egyszer az — asszonykáját is lepje meg valami kedves ajándékkal.

Színes hímzésű szúrkocsi-
takaró és tálcakendő. Le-
írása kézimunkarovatunkban
Beszerezhető a M. U. L.
Kézimunkaboltjában

Móry László levele

«Nyaktörés, báróné módra» néven emlegetik a társaságban az alábbi történetet, amelynek cselekvő hőse egy újdonsült, szépségéről és beteges férjéről híres báróné és az egyik divatos étterem főpincére. Történt, hogy a báróné népes társasággal vacsorázni ment. Már mindnyájan megrendelték és meg is kapták a kívánt ételeket, csak a bárónéval nem boldogult a pincér. Szegény éthordó mindent ajánlott, de a méltóságos asszonynak semmire se volt guszta.

— Parancsoljon valami húsételt, méltóságos asszonyom!

— Nem eszem húst.

— Ajánlhatok egy gazdag párizsi köretet?

— Nem kívánom.

— Talán valamilyen főzeléket méltóztat-sék...

— Ki nem állhatom a főzelékeket...

— Kitiánó mártásaink vannak. Gomba, alma?...

— Rá se tudnék nézni...

— Elsőrangú a celler, vagy paradicsomsalátával...

— Isten ments! A paradicsomot se nyersen, se főve nem tudnám megenni. De a sárgarépát és a cellulert se szeretem, — nyajogott öméltósága.

— Akkor nem marad más hátra, mint tészta vagy sajt, vagy gyümölcs.

— Nem... nem... Mégis inkább növényfélék fogok enni, hogy legyen valami a gyomromban, de ne legyen nehéz.

A főpincér, aki végighallgatta a báróné beszélgetését, nem tudta tűrtőtetni magát, odasúgta a pincérnek:

— Adjon neki egy cserép kaktuszt!...

Ingerültségében a főúr kicsit hangosabban szólt a pincérnek, mint ahogy akarta, úgyhogy a báróné meghallotta a megjegyzést. Rettenetes patáliát csapott és követelte, hogy azonnal bocsássák el a főpincért. Ez meg is történt. A báróné társasága viszont kényszeredetten és rosszkedvűen hagyta ott a kirendelt jó falatokat, hogy öméltóságát egy másik vacsorázóhelyre kísérje.

*

Budapest legnagyobb érdeklődéssel várt külföldi vendége, Madame la docteur de Noël, a világ leghíresebb kozmetikus-szépsége, aki királynék és milliárdos ültetvényesnek arról szokta eltávolítani a ráncokat, akinek kése alatt halványok lesz az öreg golyvás nyakakból és aki gyereklányt csinál a ládaltalpú, kövér bankárnékból, párizsi intézetében. A Nemzet-

közi Club meghívására jön Pestre a híres francia asszony. Spur Endréknél fog megszállni és egy előadáson föllebbenti a fátját különös mesterségéről.

*

Barcza György vatikáni követünk és felesége nagyszabású estélyt adtak a követ-ség római palotájában. A meghívott 300 vendég között megjelent az Olaszországban időző gróf Bethlen István és gróf Apponyi György is. Olasz részről ott voltak: Don Jaime spanyol infáns és neje, a Borghese, Spalletti, Colonna, Orsini, Badoglio, Piccolomini, Ruffo-Ruffo főrangú családok tagjai.

*

Furcsa sértődésről suttognak a társaságban. Egy török attasé elutazott Lilla-füredre. A szállóban állítólag van egy gobelin, amelyen valamelyik török szultán térdet hajt Hunyadi János előtt. Emiatt az érzékeny diplomata megsértődött, összecsomagolt és azonnal visszautazott. Öszintén szöbva meglepő az ilyen érzékenység. Ezen az alapon minden nemzet pro és contra vérig lehet sértve, mert nincs olyan történelem, amelyben a dicsőséges eseményeket ne váltogatnák szomorú emlékü vereségek.

*

Lassan mind férjhezmennek az elmúlt évek bákirálynői. Legújabbán Böhm Gabi jegyezte el Czeitler Béla mérnök.

*

Hosszú kutatás után dr. Fehér Dániel egyetemi tanár megállapította, hogy az Alföldre nem akácot kell telepíteni, hanem fekete jenyőt, mert az jobban megfelel a talajviszonyoknak.

*

Sok őszinte barátot szerzett távoli afrikai hazájának egy rendkívül művelt néger fiatalember, akit Budapesten nagyon megszerettek mindenütt. N. Kola Ajayi Nigériában született, tanulmányait Philadelphiában végezte. Kétúnon beszélt angolul, franciául, németül és eszperantóul. Ma egyike hazája legképzettebb fiataljainak, aki úgy ismeri az egész világot, mint a saját tenyerét. Az ember szégyenkezve le-síti a szemét, ha vele beszél, mert észébe jut, hogy mi még ma is meztelen vadaknak képzeljük az afrikai négereket.

*

Melczér Lilla képviselő és Hunkár Béla ny. főispán fia, Dénes eljegyezte né-

hai Huszár Tibor felsőházi tag és Muslay Mária leányát, Ilonát. Ehhez a hírhez a sorok írója még egy külön meleg kézzorítást mellékel, mert a boldog vőlegény kollégista társa volt a Budai Szent Imre-kollégiumban, amikor mindketten a tudománygyetem jogi karán szorgoskodtak, igyekezetükkel arányban nem álló eredménnyel.

*

Azt hiszem azon vita sem lehet, hogy Kecskeméten tartották a szezon legfurcsább bálját. A város szegényügyi hivatala most másodszer rendezett ünnepvezett „Néma bált”. Nem úgy kell érteni, hogy a bálon szótlannal kell mulatni. A «Néma bál» tipikus fából vaskariká. Olyan bál, ahol nincs tánc, felvonulás, szüpecsárdás, lumpolás, hanem mindenki a szíve sugallata szerinti öszszeggel megyváltja a bál belépőjéjét és bálal nem is tartanak, hanem a befolyó öszszéget a szegények támogatására fordítják. A «Néma bál» 3000 pengőt juttatott Kecskeméten a szegényeknek.

*

A jóévtőgyű, ingyen egyetemi tanár a következő jelenettel lepte meg szaltárságát a vacsoránál:

— Mondja pincér, van szép rák ma este?

— Igenis, méltóságos uram!

Az egyetemi tanár benyult a zsebébe, elővett egy kis papírt és ceruzát, írt valamit, dupla adag rákpörköltet...

— Hívja fel ezt a telefonszámot! A házi-orvosom fog jelentkezni. Mondja meg neki, hogy másfél óra múlva nála leszék súlyos gyomorcrntással, ne menjen el hazulról... Most pedig hozzon kérem egy dupla adag rákpörköltet...

A professzor elmondta csodálkozó barátainak, hogyha orvosaira halgatna, semmit sem ehelne. De fűtül rójuk! Jólakik kedvenc falataival, nem törődik a következőkkel. Fájjon az orvos feje érte...

*

Régi szabály, hogy mindenki arra a legbüszkébb, amireh legkevesebbet ért. A nagy politikus a szabad óráiban mázolt szörnyű festményekre, az orvosprofesszor zeneszerzeményeire, egyik gyümölcsnevű arisztokraták pedig vadászszikereire. Micsoda sikerek ezek! Jellemzőül mellékelem a legutóbbi.

Újabbán csak egyedül jár vadászni hősünk, mert állítása szerint társai el szokták tulajdonítani az ő általa elcjtett vadakat is. Nemrégiben kiment a vadaskertbe dámvadra vadászni. Közudomású, hogy a dámvadnak vadaskertben lehetetlenül szelidek, csakhogy oda nem állnak a puska-cső elé. Arisztokratáknak mégse sikerült elejteni egyet se. Hazafelé a jószággazgató nem is állta meg szó nélkül:

— Semmit sem sikerült elejteni méltóságodnak?

— Dehogynem. Tulajdonképpen tizenhat dámvadat lőttem ma.

— És hol vannak? — kérdezte csodálkozva az igazgató.

— Elfutottak... Olyan vastag bőrük van ezeknek a komisz bikáknak, hogy a golyóm mind lepatantott róla.

A jószággazgató hársógó hahotára fakadt. Nyilván észébe jutott, hogy Münchhausen cseresznyemaggal is lelötte a szarvas bikát, pedig csak báró volt. És az ő gazdájának a modern golyók is quengék ahhoz, hogy a szelid dámvadak közül legutóbb egyet leterítsen.

A LEVEGŐ SZÉLHÁMOSA

REGÉNY

VI.

Walkerné panziója egy elhagyatott melléktucában szerénykedett, de a szakszerű vezetés és az ügyes propaganda folytán jóformán egyetlen szobája sem állt üresen.

Andrew Stone és Kathleen Godwin tegnap este óta laktak a panzióban. Mostoha-testvéreknek mondták magukat, akik San Franciskóból jöttek, de Walkerné különben sem szokott vendégeinek magánügyei iránt érdeklődni. Ha pontosan fizettek, mindent elhitt nekik, bizalmatlankodni csak akkor kezdett, ha a számlák rendezése nem ment simán.

A panzió egy régi, alacsony házban állt, de a szobái csinosan és kényelmesen voltak berendezve.

Kathleen Godwin a filmtársaság irodájából kilépve, autóba ült, de a kocsi már jóval a panzió előtt megállította és gyalog ment hazáig. Útközben többször is megállt és körülnézett. Nem tudhatta, hogy a hollandus attól való félelmében, hogy nem tér vissza, nem küldött-e utána valakit, hogy megállapíthassa, hol lakik. De senkit nem látott, akire gyanakodhatott volna.

Becsöngetett a kapun és fölment a harmadik emeletre, ahol két egymásbanyúló szobát béreltek.

A magas férfi, aki várta, fölemelkedett a szőnyeggel letakart pamlagról és ideges kíváncsisággal fordult feléje.

Kathleen Godwin hosszú ujjaival megragadta a férfi karját:

— Minden jól megy!

Spanyolul beszélt, de olyan fojtott hangon, hogy se a folyosón, se a szomszéd szobákban senki meg nem hallhatta.

A férfi leültette maga mellé a pamlagra.

— Dolores, szívem, a dolog veszedelmes. Maradjunk nyugton, amíg a carytowni ügy el nem fejeződik. Álljunk odébb egy házzal, legokosabb, ha hazautazunk, ott legalább biztonságban vagyunk!

— Mi az? — kérdezte Kathleen gúnyosan. — Megint rád jött a gyávasági roham? Elfelejtetted, hogy épen a vakmerőségedért és a kalandvágó természetédért szerettem beléd. Gyávák és puhányok ezrével szaladgálnak a világban! — Nagy szemmel most tüzesen felragyogtak. — Van-e mulatságosabb és szórakoztatóbb valami, mint rászedni az ostobákat és könnyenhiűveket és kinevetni őket, amikor léprementek? — Átölelte a férfit, szorosan hozzásimult és forró, lázas szavakat suttogott a fülébe: — Szeretlek, nem érzed, hogy mennivre szeretlek? Szeretlek. A nyugalmadért, a vakmerőségedért. Szeretlek, mert nem rohansz vakon egy vezérúr után, mint a többiek. Szeretlek, mert egyéniség vagy. Merész! Vakmerő! Tengeri kalóz mai kiadásban, aki ha látszólag alkalmazkodol is az erkölcs szabályaihoz, belül jellem, aki csak a magad alkotta törvényeknek engedelmességeddel. Szeretlek, mert mindig meg tudtad szerezni, ami után vágyódtál és mint egy bűvész, a legfényűzőbb életet is elő tudtad varázsolni a semmiből. — Hosszú, forró csókot tapasztott a férfi szájára, azután így folytatta: — Hogy esodálalak, amikor Carytownban emelt fejjel, fölényes mosollyal álltál a derék vidékiek elé és miután a dollárokat zsebrevágtad, búcsúzásul «Éljen Carytown»-t kiáltottál! És hogyan csiklandozott a nevetés, amikor láttam, milyen elfogódottan, milyen meghatott arccal fogadod el a polgármesterné gyűrűjét, amelyet most én viselek. Milyen büszke voltam rád, amikor másodszor is bemezéskedél az oroszlanbarlangba és újra egy köteg bankjeggyel jöttél vissza! Továbbra is büszke akarok lenni rád és nem szeretném, ha csalódnék benned. Eltekintve attól, hogy a pénzből soha nem lehet elég és hogy az európai utat sem adják ingyen, elképzelni sem tudom, hogy ne izgasson a nagyszerű játék, amelyet én már olyan hibátlanul előkészítettem. Ha határozottan lépsz fel — és épen ez a legnagyobb erősséged — észbe se juthat senkinek, hogy nem az vagy, akinek kiadod magad. Képzeld csak, a «Kohinoor» igazgatója tényleg szerződteni akarta Sanzarát, de ez visszautasította az ajánlatot!

És most pontosan beszámolt a filmtársaság irodájában tett látogatásáról és örömmel vette észre, hogy elbeszélése folyamán a férfi többiben is elmosolyodik. — Mint a lapokban is olvashattad, Sanzara néhány hétre visszavonult egy ismerősének a birtokára és hogy a pihenése zavartalan legyen, tartózkodási helyét senkinek nem árulta el. Egészen különös véletlen lenne, ha ez a birtok valahol a közelben feküdnék. De még ha így volna is, ha óvatosak vagyunk, nem érhet bennünket meglepetés. A filmgár — ebben nyugodt lehetsz — vigyázni fog a titkára! Az igazgatónak megígértém, hogy délután elkísérel hozzá. A papírjait ne felejtsd itthon, arról se feledkezzél meg, hogy Sanzara biceg. Mennél gyorsabban záilik le a komédia annál jobb. Ha a felvételek befejeződtek, hazautazunk és onnan figyeljük majd, hogyan mulat egész Amerika a sikerült tréfán. Mary és Sanzara minden fáradozása eredménytelen maradt. A repülő, hogy minden idejét hasonló felkutatásának szentelhesse, azt híresztelte, hogy né-

A VARÁZSLÓ

Napkeleti rege és tanulság

Élt egyszer egy messzi földön híres varázsló, aki — legalább is az emberek véleménye szerint — minden titkos tudomány birtokosa volt és a természet minden erejének parancsolni tudott. Az emberek félték tőle és titokzatos hatalmától. Mert az emberek sok olyantól félnek, ami meg sem érdemli félelmüket.

Az ország királya azonban bátor férfi volt és csak azt volt hajlandó elhinni, amit be is bizonyítanak neki. Le akarta tehát vizsgáztatni a varázslót, hogy valóban méltó-e hírére-nevére. Megparancsolta, hogy fogják el és vessék börtönbe.

A király aztán felkereste őt a börtönben és így szólt hozzá:

— Azért vetettek börtönbe, hogy beigazold előttem varázshatalmadat. Ha három nap alatt nem bírod magad kiszabadítani, elfulod, hogy varázshatalmad csak közönséges szélhámosság. Akkor pedig kiutasítalak országom területéről. Mert az én birodalmamban csak becsületes és tisztességes emberek élhetnek, akik nem akarnak többnek és másnak látszani, mint amik a valóságban.

A király eltávozott. A varázsló pedig mindenféle varázsszavakat kezdett mondogatni, átkokat mormolt, titkos jeleket rajzolt a börtön falára, rejtélyes dalokat dúdolt, mind a négy égtáj felé hajlogatott és örült táncokat lejtett. A három nap pedig elmúlt anélkül, hogy a börtön falai leomlottak és ő a szabadságát visszanyerte volna.

A negyedik nap reggelén a király újra megjelent a varázsló börtönében, akinek külseje szánalmas látványt nyuj-

tott és aki a legszívesebben térdre hult volna, hogy kegyelemért könyörögjön. A király azonban megelőzte és így beszélt hozzá:

— Úgy látom, hogy híres és féltelmes varázstudományod nem bírt rajtad segíteni, mert nem egyéb, mint olesó és ostoba család, ami kizárólag a hírből, nem pedig az erejéből él. Vedd tudomásul, hogy a három nap alatt megfigyeltetek téged. Tudom, hogy varázsszavakat mondogattál, átkokat mormoltál, titkos jeleket rajzoltál a falra, rejtélyes dalokat dúdoltál, mind a négy égtáj felé hajogtattál, örült tancokat lejtettél, szóval: mindenféle ostoba és értelmetlen hókuszpókusz csináltál... De felelj nekem, kedves varázslóm: hát egyáltalán nem vetted észre, hogy börtönöd ajtaján még csak zár sincsen!... Hiszen csak ki kellett volna nyitnod az ajtót, hogy újra szabad légy!... Látom, nem csupán szélhámosnak és csalónak bizonyultál, hanem ostobább, bárgyubb és élhettelebb teremtménynek is, mint amilyenek gondoltalak!...

Igy szól a régi-régi, napkeleti rege... Ehhez pedig tanulságul csak annyit fűzök, hogy mi valamennyien ilyen varázslók vagyunk.

Varázslók — vagy: szélhámosok? — akik be vagyunk zárva előre kiformált véleményeink és szokásaink, hibáink és önteltségünk, beképzeltségünk és önfejűségünk börtönébe.

Akik ebben a sötét börtönben varázsszavakat mormolunk és mindenféle hókusz-pókusz művelünk, ezektől várva, hogy segítsenek nekünk és hogy szabadítsanak ki minket —, pedig képtelenek erre.

Igen, eféle varázslók vagyunk, akik azt képzeljük magunkról, hogy ismerjük és birtokoljuk a földfeletti erőket, akik állandóan a valóság fölött akarunk élni és lebegni — — — és nem látjuk a szabadulást jelentő ajtót, amin nincs lakat és nincsen zár... ami egyetlen nyomásunkra megnyílna előttünk... megnyílna és szabaddá tenne bennünket, mert megmutatná az eleven, a valóságos élet csodálatos világát!...

M. H.

hány hetet egy ismerőse birtokán fog eltölteni, teljes visszavonultságban. Honnan sejtette volna, hogy ez a szándéka, amelyről a lapok is megemlékeztek, újabb szélhámosságra bátorítja fel a másik Sanzarát és lehetővé teszi, hogy egy filmszerződés kapcsán újabb és egészen jelentékeny összeget vágjon zsebre?

Ottó van den Sluyter egy pillanatra sem kételkedett a repülőben, de az igazoló okiratokat, amiket az új sztár az íróasztalára tett, mégis szívesen átvizsgálta. A szereplők szigorú utasítását kaptak, hogy a készülő film felvételeiről és főszereplőjéről a műtermen kívül egyetlen szót ki ne ejtsenek.

— Sanzara csak így tudja távol tartani a bámulóit — magyarázta a hollandus — és ha nem akarjuk, hogy a film forgatása közben faképnél hagyjon bennünket, tiszteletben kell tartanunk a kérését.

A repülő egyébként meglepően gyorsan beletanult a munkába és pár nappal a felvételek megkezdése után már olyan nyugodtan állt a jupiterlámpák előtt, akár csak egy öreg, gyakorlott filmszínész.

Az új sztár csukott autóban hajtatott ki a város szélén épült műterembe. Kathleen Godwin, a repülő állandó kísérelője, általános feltűnést keltett a filmszínészek között, de a repülő olyan féltékenyen vigyázott rá, hogy senkisé sem mert közelnedni hozzá.

A felvételek három hétig tartottak. Mikor a munka befejeződött, a repülő a szerződése szerint öt megillető honorárium utolsó részletét is felvette a «Kohinoor» Film Company pénztáránál.

— Isten önnel, Sanzara! — búcsúzott tőle a hollandus és keményen kezetszorított vele. — Remélem, a «Légi kíséreltet» sikert fog aratni!

— Nagyobb sikert, mint gondolja! — felelt a repülő és van den Sluyternek úgy tűnt, mintha a szavaiban elfojtott nevetés bujkálna. Meglepetten nézett rá, de aztán megnyugodott. A repülő arca merev és mozdulatlan volt, mint mindig. — A filmet hamarosan piacra dobjuk — mondta a hollandus. — Azt hiszem, meglepetést fogunk vele kelteni!

— Imádom a meglepetéseket! — szölt Kathleen ragyogó szemekkel.

Van den Sluyter ismét megcsodálta a sovány és érdekes Godwin kisasszony szemeit.

— Ha egyszer kedve támadna rá, hogy filmszínésznő legyen...

Pár perc múlva autóban ültek. És miközben az autó szorgalmasan fogyasztotta a kilométereket, ők hangosan nevettek és egymás kezeit szorongatták.

— Azért mégis szép, hogy vége már! — sóhajtott a férfi. — Ez a három hét átkozottul hosszú volt!

— Ne félj, nem lesz baj, vigyázni fogunk!

Aznap este a repülő ősz parókat tett a fejére és ferdevállúra kitömött kabátba bújt. Amikor a panzió kapuján kilépett, senki nem ismerte fel.

— A bátyám már kint van a pályaudvaron! — mondta a búcsúzó Kathleen Walkernének. — Hozasson egy taxit és vitesse le a csomagjainkat!

Miután a számláját kifizette, megígérte, hogy amennyiben útjuk ismét Los Angelesbe vezet, megint a Walker-panzióban fognak megszállni. Alig várta, hogy a panziósné kimenjen a szobából és az ajtót beretesztesse.

Ideje volt, hogy a saját külsejével is törődjék.

Los Angelesben szökének ismerték. A szép szőke frizurát, amelyet annyian megcsodáltak, egyetlen rántással letépte a fejéről, azután fésű és kefe segítségével pár pillanat alatt rendbehozta férfimódra nyírt rövid fekete haját, amely keskeny arcához sokkal jobban is illett, mint a tömört, világosszőke fürtök.

A parókat összehajította és kizárólag csuszta. Aztán egy kis zöld kalapot vett fel, amely mint egy széles szalag fogta körül a fejét.

Walkerné, akivel az előszobában ismét találkozott, nem is sejtette, hogy Kathleen Godwin világosszőke haja pár perc alatt milyen színváltozáson ment át.

★

Mary Meredith fáradtan, kimerülten csöngetett be kicsi, de kényelmes lakásába. Az ügy, amellyel a rendőrség megbízásából foglalkozott, sokkal bonyolultabb volt, mint amilyenek első pillanatra látszott.

Alice, öreg és hűséges házvezetőnője, egy személyben szakácsnője és bizalmasa, aki már a szüleit is szolgálta, lesegítette a köpenyét, azután teát és néhány szendvicset készített be az asztalra.

Simára fésült ősz hajával, becsületes szemeivel, alázatos és ragaszkodó arckifejezésével valóságos megtestesülése volt a hű szolgálónak.

— Az utóbbi időben nem tetszik nekem, mistress Mary! — mondta halkan. — Ezelőtt sokkal vidámabb, jókedvűbb volt! A carytowni eset óta valósággal kicseréltek. Hallgasson rám, hagyja abba az egészszet.

Mary Meredith felsóhajtott.

— Ne higgye, hogy az eredménytelen hajszá farszt el, hiszen imádom a mesterségemet, apa vére van bennem, aki az Egyesült Államok egyik legügyesebb detektívje volt, hanem a három embernek: a két Sanzarának és a meghalt uramnak a megdöbbenő hasonlatossága az, ami kilendít a nyugalomból.

— Értem, mistress Mary és épen ezért gondolom, hogy okosabban tenné, ha nem foglalkoznék tovább az ügygel. Hogy a carytowni polgármestert becsapták? Hát aztán? Éppen ma olvastam, hogy a harmincöt ezer dollárt, amelyet a szélhámos elszedett tőle, visszatérítette a városnak. Most újra kitűzték a díjat, csak akadjon repülő, aki pályázik rá! A polgármester sokkal gazdagabb, semhogy ez a harmincöt ezer dollár fájna neki. De ha fájn is, ki viselje az ő ügyetlenségé-

nek a következményeit? Van más ügy is a világon, mistress Mary, semmi értelme, hogy Hemingway úr kedvéért tönkretegye az egészségét!

Mary Meredith szomorúan mosolygott.

— Igaza van, Alice, de ha vállaltam az ügyet, mindent el akarok követni, hogy a szélhámost megtaláljam. Egyelőre, sajnos, semmi nyoma, eltűnt, mintha csak a föld nyelte volna el! Egyébként Sanzara reggel óta New-Orleansban van és este meglátogat. Csodálkozni fog, mennyire hasonlít Berthe. De vigyázzon, nehogy elárulja magát. Én csak annyit mondtam el neki, hogy hat év előtt váltam el, az uram mérnök volt és egy hajószerecséltenség alkalmával a Mississippibe veszett, de arról, hogy ketten mennyire hasonlítanak egymásra és hogy Bert milyen könnyeimű és kalandos természetű volt, arról egy szót se szóltam. Az öregasszony megértően bólintott:

— Ilyesmit nem szívesen mondunk el idegeneknek.

Mary felkelt az asztaltól:

— Leszedhet, Alice! — És most hirtelen vidámabb hangon folytatta: — Legyen gondja rá, hogy tisztességes vacsorát kapjunk.

— Nem kellemetlen, mistress Mary, újra és újra látni azt, aki olyan szomorú emlékeket ébreszt? Ez a hasonlatosság szörnyű érzés lehet! És mistress Mary, mégis szinte örül a látogatásnak!

— Igen, Alice, örülök! — mondta Mary Meredith komolyan. — Kihez legyek őszinte, ha magához nem? — Azután átölelte az öreg hávezetőt és így folytatta: — Boldog vagyok, hogy eljön, olyan boldog, amilyen boldogságra nem is tartottam már magam képesnek. Szerettem az uramat és a közöttünk felmerült elleníték sem pusztították ki teljesen ezt az érzést. Amikor a halála hírére meghallottam, sokat szenvedtem, de mikor a szélhámos Sanzarát megpillantottam, a régi parázs újra fellángolt. De mióta a német repült, az igazit ismerem, úgy érzem, mintha a másik kettő, akik külsőleg olyan hasonlók hozzá, soha a világon se lett volna. Szeretem, ahogy az uramat szerettem, amikor még nem tudtam, hogy kicsoda. Szeretem, mert szinte hajszálra olyan, amilyenek leánykoromban az igazi férfit megálmodtam. — Maryt most megrázta a zokogás. — Ne csodálja hát, ha örülök, hogy meglátogat. Ő is szívesen van velem, nem egyszer mondta, és mivel tudom, hogy többet nem várhatok, ennyivel is beérem.

— Nem értem, mistress Mary! Hiszen ha szereti magát, akkor feleségül mehet hozzá! — Mary a fejét rázta. — De hát mért nem?

— Egyszer elmesélte, hogy a repülőgépet arról a nőről keresztelte el, akit a világon a legjobban szeret. Hogy felesége-e, vagy csak menyasszonya, nem tudom, sose kérdeztem tőle. Most mindent tud, Alice! Ne beszéljünk többet róla!

Alice megindultan pislogott, szemeit elhomályosították a könnyek.

— Nagyon, nagyon sajnálom, mistress Mary!...

(Folyt. köv.)

CAOLA

SZAPPAN

HAMVAS-BÁRSONYOS SÁ TESZI A BŐRT.

den szöveten, az izmokon és csontokon keresztül is. Továbbá, ezen sugaraknak nagymértékű gyulladáscsökkentő és baktériumölő hatásuk is van.

A rövidhullámú sugarak ezen előnyös gyógyhatásuk folytán immár alkalmazásba kerülnek a gyógyító orvoslás minden területén. Frappánsan gyógyítják e besugárzások a náthát és az orr melléküreg-gyulladásait. Sőt gyakran heveny vagy idült mandulalobot is megszüntet egy-két besugárzás. A különféle reumás megbetegedéseknél, az ischiásnál és más idegek gyulladásánál is gyógyító hatású e besugárzás. Igen gyakran arcideggulladásnál, úgynevezett trigeminus neuralgiánál, mely dacolt minden eddig ismert kezeléssel, pár besugárzás megszüntette az elviselhetetlennek látszó fájdalmakat. Az oly gyakori makacs izületi gyulladások is hálás beavatkozási területei e modern gyógy módnak.

Epehólyaggyulladás, tüdőtályog és számos más oly betegség, mely a test oly üregeiben zailik le, amelyek az orvoslásnak nehezen hozzáférhetőek, e besugárzások folytán érdemleges gyógyulást mutat.

Makacs furunkulusok és karbunkulusok is tökéletesen gyógyulnak és fölöslegessé teszik a műtéti beavatkozást e besugárzások hatására.

A kozmetikában az arc makacs pattanásainál melegítő és baktérium-pusztító hatásánál fogva szép eredményeket érünk el e gyógyeljárással.

A rövidhullámú elektromos besugárzások tehát elérték az orvostudomány régi törekvését, melynek lényege az, hogy a gyógyító elektromos sugarakat a test ellenálló szövetein áthatolva tetszés szerinti testüregbe irányíthatjuk.

Dr. Földes Miklósné

"JUNO"
Kozmetikai Laboratórium

Budapest, IV.,
Károly-körút 24.
Biztos hatású szépitő
szerek.
Vidékikielnek postai
szétküldés.

HÁZIKOZMETIKA

A rövidhullámú elektromos gyógykezelésről

Irta: Dr. Földes Miklós főorvos

Az orvostudomány történelmének könyvét lapozva gyakran tűnik fel, hogy nagy, korszakalkotó felfedezéseknek a gyógyítás terén a véletlen a szülőanyja. A rövidhullámú gyógykezelésnek ez a hirtelen felbukkanása és népszerűsödése is alig pár év alatt szemeink előtt zajlik le. Feltűnt ugyanis, hogy rövidhullámú rádiókészülékek közelében foglalatosskódó egyéneken gyakran bágvadtság, fejfájással járó ideges tünetek jelentkeznek. Tüzetesebb vizsgálatok segítségével azután sikerült megállapítani, hogy ezen jelenségek okai azok a rövidhullámú elektromos rezgések, melyek korlátlan mennyiségben érték a leadóállomás körül foglalatosskódó személyzetet. A kutató orvostudomány

hosszabb kísérletezéssel kitapasztalta ezen sugarak élettani hatásait és megfelelő készülékeket konstruált a gyógyítás céljaira. Ezen készülékek segítségével sikerül az emberi szervezetet pontosan adagolt rövidhullámú elektromossággal besugározni és ilyenformán ezt az elektromos hatást is a gyógyítás szolgálatába állítani.

Szubjektíve a beteg ezen besugárzások alatt csak kellemes meleget érez a besugárzott területeken. Tehát gyógyító hatású ezen elektromos eljárás mindazon betegségi formáknál, ahol a meleg behatás ajánlatos. De nagy előnye ezen eljárásnak, hogy a szövetek belsejében képződik a meleg, a kívánt területen. Azonkívül ezen sugarak áthatolnak min-

FÉRJEK ISKOLÁJA

Az U. S. A. földjén, Texas egyik kisvárosában, nemrég egy rendkívül eredeti iskolát alapítottak: a Férjek Iskoláját. Két fiatal hölgynek jutott eszébe ez a pompás ötlet és a «yonge nem» természetes energiájával megvalósították. Abból az alapvető és nagyon igaz tételből indultak ki, hogy a férfi mindig — csak férfi. Távol attól, hogy a tökéletesség példaképe, a teremtés koronája, vagy csak kivételesen lény legyen: jól-rosszul topog az életútján és ha elhatározza, hogy férj lesz — ami mégis csak gyakran fordul elő — mindenféle gyöngesége ezerszeres jelentőséggel mutatkozik meg. Mert csak egy férfi képes azt hinni, hogy a lángoló szerelem, ami köztudomás szerint örökké tart és egy kis pénzkereset teljesen elegendő, hogy egy asszonyt maradéktalanul boldoggá tegyen és a házasság harmóniáját biztosítsa. Igen, csak egy férfi képes ekkora naívságra, miért is a két fiatal hölgy elhatározta, hogy segíteni kell és segíteni fognak a férfiakon! A törekvő ifjak az iskolában mindenfélét tanulnak, ami hasznukra lesz az életben, de épp a legfontosabbra nem tanítja őket senki, arra: mi módon kell egy férjnek viselkednie, hogy feleségének állandó elismerését és tetszését kiérdemlje. A nevelésnek ez a hiánya okozza,

hogy az ifjak pontosan tudják, mit jelent «az állam 1. számú közellensége», de sejtelmük sincs arról, hogyan érdemelhetik ki az «1. számú férj» díszítő jelzőjét.

Ezért alakult meg a texasi iskola, hogy ezen a téren jelentős és jótékony változás álljon be.

Abból a tételből kiindulva, hogy a nőlegény lángoló szerelme még nem jogosítja fel

arra, hogy férj legyen: a jelölték a «földi mennyország» számára kiadós és szabályszerű ujonckiképzésben részesül-

nek, ami feltétlenül hasznukra lesz. A nők, természetből fogva, speciális érzé-

zékkel bírnak a házassági dolgok iránt. Ezenfelül át vannak itatva tán-

toríthatatlanul azzal a meggyőződéssel, hogy mindig és kizárólag a férj a hibás, ha a házasság nem sikerül. Ezt bizonyítja már az a tény is, hogy

meghatódottan, sőt zavartan sóhaj-
tják el az oltár, vagy az anyakönyv-

vezető előtt azt a bizonyos «igen»
szócskát. A nőnek természetes adott-

sága és előszeretete van a házasság
iránt, míg a férfit kissé el kell bódítani,
sőt — rossz nyelvek szerint — «beszá-

míthatatlan» állapotba kell sodorni, hogy
erre a lépésre szánja magát. De, eltekintve

ettől az alapvető különbségtől és lényegbeli
eltéréstől, a nők már azért is előnyösebb hely-

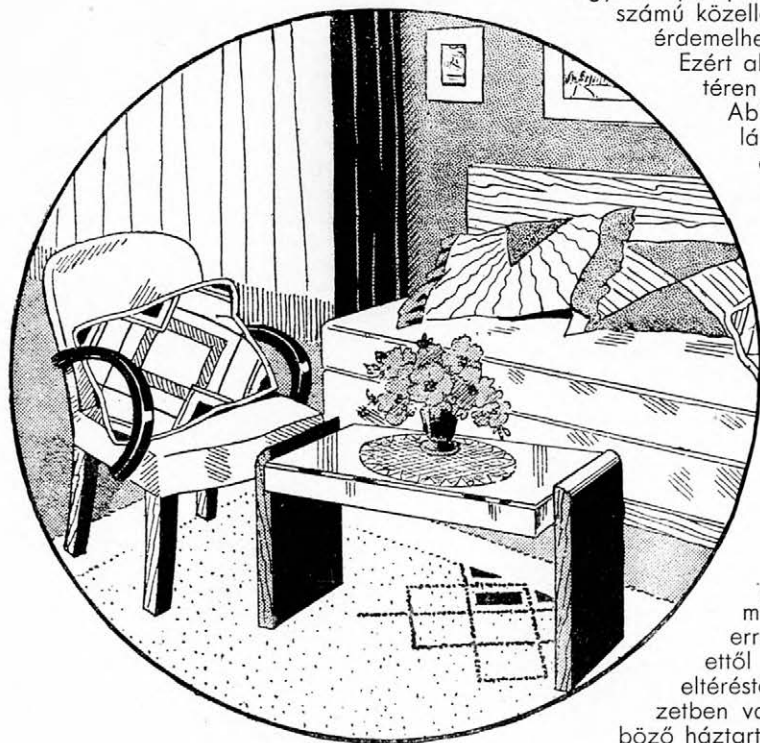
zetben vannak, mert részükre megnyíltak a külön-

böző háztartási- és anyaképző-iskolák, ahol az ételek

kalóriatartalmától a csecsemő ápolásáig rendszeresen

megtanulhatnak mindent, ami egy jó házassághoz szükséges.

De hol van efféle iskola a férfiak számára, akik több-kevesebb szerencsével kötelesek lesznek eljátszani a «családfő» kényes és felelősségteljes szerepét? Hol van akár csak egyetlen — «apaképző»-iskola is? Még az olyan férfi, aki természetből fogva alkalmas férjnek, kénytelen bevallani, ha hiúsága és gögje engedné, hogy nagyon sok hasznos és szükséges dolgot kellene még előbb megtanulnia. A legsürgősebb volna, természetesen, legénykori gondolkodásmódjának tökéletes átképzése. Egyetlen férfinak sem lenne szabad férfi állományba átlépnie, amíg tapasztalati úton leszűrt bölcséleti eredmények alapján meg nem tanulta, hogy jogainak jó részéről le kell mondania és soha nem lesz övé az utolsó szó. Ha aztán erre a bölcséleti magaslatra már fölemelkedett, nagyon sok kellemetlenséget megtakaríthat és olyan férj lesz belőle, akivel «ki lehet jönni». Ilymódon sok mindenre rávétetheti magát, mégis úgy, hogy nem véteti észre, hogy nincs sok beleszólása. Egy szóval: tapintatos férj lesz belőle. Ez a tapintat a legfontosabb a két texasi hölgy szemében és ennek megszerzése iskolájuk legfőbb feladata. Rengeteg ilyen szabályt írtak össze, amiket kitűnően kell tudni a tanítványnak, ha ki akarja érdemelni a «tanult és vizsgázott férj» bizonyítványát, sőt diplomáját. A Férjek Iskolájában megtanulhatják, hogyan viselkedjék, hogy annakidején mintaszerű «mintaférj» váljék belőle.

Bartha Juci:

KERGETŐDZÉS

*Két csillag a földteken
Kergete egymást, te meg én!
Elvesztél a homályba, —
Kerestelek, de hiába!
Itt maradtam egyedül —
Nem maradt csak a hegedűm,
Rajt sírom el bánatom
Utánad, vesztett csillagom!
Kit epedve vártalak,
Csak álmaimban látalak —
Ifju szívem szerelme
Vágy maradtál örökre!*

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

egész Pest kacag most azon a népszerű művészházaspáron, akikről köztudomású, hogy együttélésüket papucs-uralomnak is lehet minősíteni. Az asszonyka, aki egyébként halk, finom és csön-des teremtés, valósággal zsarnokoskodik férje fölött, legalább is a kollégák véleménye szerint. Természetes, hogy a barátok és ismerősök állandóan ugratják emiatt a férjet, aki elhatározta, hogy végét veti a reá nézve tarthatatlan állapotnak. Elhatározását, igazi férfihoz illően, követte a tett. Azaz: követte volna, ha az a bizonyos sorsdöntő dialógus nem zajlott volna le egészen másként, legalább is a kollégák gúnyos véleménye szerint. A férj ugyanis, azon a napon, amikor elveszített uralmát vissza akarta szerezni, észrevette, hogy felesége elkészül hazulról. Idegesen fel és alá járkált a szobában, de végre megkérdezte:

— Elmégy hazulról?

Az asszony szigorú tekintettel ránézett és csak ennyit felelt:

— El!

A férj úgy érezte, hogy ez a lélektani pillanat, amit meg kell ragadnia. Ettől fűg, hogy megnyeri-e a csatát, vagy elveszti. Folytatta tehát, bár kissé bátor-talanabb hangon:

— Helyes. És mikor jössz haza?

— Amikor akarok, — felelte az asszony. — Nagyon kérlek, drágám, de ne később, — tette hozzá a férj, hogy a veszett fejszének legalább a nyelét megmentse.

A Kormányzó úr

Őfőmoltósága Gerlőczy Géza min. tanácsosnak a magyar vöröskereszt érdemrendjét adományozta. — A társasági élet eseményei voltak Ágva Sándor és felesége vacsorája, báró Karg György és felesége, Piret de Bihain bárónő bridge-teája, balásfalvi Kiss Jenőné szül. urai Uray Margit estélye, báró Prónay György és neje cocktail-partya, Kárpáthy Kamillóék disznótoros vacsorája, Geiszt Gyuláké teadélutánja, Koszmovszky Tiborék estélye, Mihályfy Dezsőék bridge-estélye, Tormay Gézáék teája, Pignatelli herceg és felesége cocktail-partya, Homonnay Tivadar és felesége vacsorája, amelyeken a társadalmi és közélet előkelőségei szép számban jelentek meg. — A bolgár király Galánthay Glock Tivadar orsz. képviselőnek a Szent Sándor-rend nagy tisztikeresztjét a csillaggal adományozta. — A bálí szezon kimagasló eseménye volt a február 1-én megtartott Atléta-bál, a Vigadóban, amelyen a MAC-teák közönsége és az előkelő bálí közönség adott egymásnak találkozót. A pompás rendezésért Bíró-Barna Béla elnököt és az agilis ifi. Wahlkampff Henriket illeti elismerés. — Rendkívül előkelő bálí közönség jelent meg február 5-én, a Hungária-szállóban, a Ciszterteán. — A katolikus, valamint az egész előkelő társasági élet reprezentánsai teljes számban jelentek meg a Vigadóban, február 9-én megtartott Katolikus-bálon, amelynek impozáns előkészületeiben az ötvenéves Szent Imre-körön kívül az összes katolikus egyetem és főiskolai diákegyesületek és szervezetek résztvettek. A stílusos rendezésért el-

ismerésünket fejezzük ki dr. Erődy-Har-rach Tihámér orsz. képv., bálelnöknek és Mateidesz Pál ügyvezető elnöknek. — A Szociális Missziótársulat leányifjúsága február 12-én a Gellért-szállóban rendezte bálját. — Farsang utolsó szombatján, február 26-án, a Hungáriában tartják meg a MEC jelmezestélyt. — Az idei farsangnak utolsó, de jelentőségében és különleges légkörével talán a legkimagaslóbb esemény lesz a február 28-i Uiságíróból a Vigadóban, amelynek fővédnökségét Hóman Bálint kultuszminiszter vállalta. Mellette a védnöki tisztségeket a társadalmi élet minden rétegének legelőkelőbb és legismertebb képviselői töltik be, a bál házi-asszonyainak névsorában pedig a társasági élet vezető hölgyei szerepelnek. — A keszthelyi m. kir. Gazdasági Akadémia február 12-én rendezte hagyományos Gazdász-bálját. Meghívó igénylések az Akadémia vigalmi elnökségéhez küldendők.

Himen-hírek

Magyar Ágnes ref. tanítónő és Csomor Béla s. jegyző, kedves előfizetőink Körösnagyharsányban házasságot kötöttek. — Krsnyák Erzsike szarvasi kedves előfizetőnket eljegyezte dr. Zima István okl. jegyző, a «Szarvasi Hirlap» főszerkesztője. — Tóth Csilla, kézdí-vársárhelyi kedves előfizetőnk és örvénydi dr. Kovácsy Lajos orvos házasságot kötöttek. — Ács Sándor és neje, pesterzsébeti kedves előfizetőink, Földvári Antalné kedves előfizetőnk szülei, most ünnepelték 60 éves házassági évfordulójukat. — Kozsányi Mária rákos-palotai kedves előfizetőnket eljegyezte Gedai József. — Labancz Róza nagy-kőrösi kedves előfizetőnket eljegyezte Szabó Dénes okl. gazda, földbirtokos. — Cs. Zakariás Katalin gyimesközéplóci kedves előfizetőnk és Pásztor Miklós Sándor segédjegyző házasságot kötött Gyimesközéplócon. — Kalmár Jolán kedves előfizetőnket Nagy László m. kir. vizsg. csendőrmester oltárhoz vezette a balatonfüredi ref. templomban.

Angyalkák érkezése

Apáti Endre, nagyszénási jegyző és neje, Bánhegyi Irma, kedves előfizetőink boldogan tudatják, hogy kislányuk született, aki a kereszttségben a János Géza István nevet kapta. Kereszt-szülei: ifi. Székács Józsefné és vitéz Bánhegyi István joghallgató. — Bőrgöndi Odön és neje, Patkó Teruska, felsőgallai kedves előfizetőink örömmel jelentik, hogy fiúgyermekük született, aki a szentkeresztységben az Odön Károly nevet kapta. Kereszt-szülei: Patkó Mariska és Juhász János. — Simon Miksa üzemi s. tiszt és neje, Bogndár Irma, keszthely-celldömölki kedves előfizetőink boldogan közlik, hogy házasságukat az Ég kislíjával áldotta meg, aki a szentkeresztységben az Árpád Tivadar nevet kapta. Kereszt-szülei: Varga Lajos és neje, Zalaegerszeg. — Az új-születhez és kedves szüleikre az Ég áldását kérjük.

Jelentem meg,

hogy most jelentek meg Rumi Erzsébetnek, lapunk munkatársának költeményei «Ragyogó zöldön viola árnyak...» cím

alatt. Ezekről a finom, disztíngvált, mély érzésekről tanuskodó és a legtökéletesebb formákba csiszolt versekről csak a legőszintébb elismerés hangján nyilatkozhatunk. Meggyőződésünk, hogy Rumi Erzsébet az új magyar költészetnek nem csupán valódi reménysejge, hanem biztos ígérte arra, hogy nevével még sok-sok fogunk találkozni a további sikere dicsőséges útján. A fiatal költőnőnek különösen azt a kivételes értékét hangsúlyozzuk ki, hogy valóban érzi a mai idők lázas pulzusát és verseiben valóban a ma lírája szólal meg, őszintén és tökéletes hangszerelesben. — Dr. Hanauer Á. István váci megyéspüspök Nuofer Lajost püspöki tanácsossá nevezte ki. — Czeplédy Antal rákospalotai községi elemiiskolai igazgató-tanítót a kultuszminiszter elismerő okirattal tüntette ki. — Kitűnően sikerült az előkelő közönség jelenlétében zajlott le a Nemzeti Múzeumban rendezett I. Zenei Martiné, Dohnányi Ernő, Dömötör Lajos és Kresz Géza kamarazenekara közreműködésével. A műsoron Bach, Mozart, Rameau stb. művei szerepeltek. — Az Öreg Bencésék táncestélye febr. 12-én lesz a Dunapalota új különterében, a Budai Szent Imre Collégium táncestélye febr. 19-én a collégium feldíszített termében, a Szent István-bál pedig ugyan-csak febr. 19-én lesz a Dunapalotában.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy

Lohnert Lajosné szül. Müllner Irma, kispesti rk. áll. tanítónő, Budapestre visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Zoltán Margitka,

zalaörszöncei áll. tanítónő, életének 22. évében, visszaadta fehér lelkét Teremtőjének.

ifi. Takács Ferencné szül. Ujj Antónia, kedves előfizetőnk, életének 29. évében, Salgótarjánban megtért mennyei Atyjához.

Őszinte részvétünk hervadhatatlan virágait küldjük a frissen hantolt síroka.

Paulovits Erzsébet zongoraművész. Most játszott Londonban a királyi pár előtt. József főherceg és Mária főhercegnő gyerekeinek tanítója. Seidner-Tóth (IX., Ferenc-körút 38)

H Á Z T A R T Á S

Rovatvezető: ifj. székasi Sacellary Györgyné

Hogyan ültessük vendégeinket:

Célszerű, ha kis névkártyákat teszünk a terítékek mellé, de 8—10 személyes asztalnál ez főlegesen. A háziasszony vagy a házigazda mutatja meg vendégeinek a már előre meghatározott helyet. Nálunk az a szokás, hogy mindig a háziasszony ül az asztalfőn. Angliában a házigazda ül az asztalfőn. A háziasszony jobbán ül az a vendég, akit leginkább akarunk ki-tüntetni. Ha nagyon sok vendégünk van, akkor lehetőleg mindig jobbról és balról férfivendég üljön. Angliából terjedt el a terített asztal divatja. Fényezett asztalon csipke- vagy nemezdarabokra helyezik a tányérokat és a puszta asztalra a poharakat és evőeszközöket. Valami újat, szokatlant akartak divatba hozni, ami nem szép, sem praktikus. Részemről a régi szokás híve vagyok és örömmel állapítom meg, hogy a divat is, a köz-felfogás is, a legszebbnek a régi, megszokott, hófehér asztalneműt tartja, szép símára vasalva, izléses kézimunkafutóval vagy milővel. Nem túl nagy, de nem túl kicsiny asztalkendőt, amelyet nem szabad fényesre és keményre vasalni, nehogy térdünkön folyton csuszáljon. Az asz-

talkendőből ne formázzunk püspöksüveget, legyezőt stb., ez divatjamúlt és nem is volt higiénikus és gusztusos idegen kezektől összefogdosolt és nyomkodott kendőt az ajakhoz emelni. Ma már egyszerűen, egyszer összehajtvá, balkéz ügyébe tesszük és legfőljebb kenyeret vagy zsemlyét teszünk rá. A terítékek ne legyenek sem túl közel, sem túl messze egymáshoz. Annyi hely legyen közöttük, hogy mindenki kényelmesen ülhessen és a felszolgáló a tállal elférjen anélkül, hogy a nem kínáltat zavarán. A legkisebb távolság 65 centiméter, a legnagyobb 90 centiméter lehet.

A jól és szépen terített asztal elengedhetetlen kelléke a virágdísz. Virág nélkül lehetőleg ne terítsünk asztalt, de a virág élővirág legyen. Ne használjunk túlerős illatú virágot, se könnyen hervadót. A virágdísz ne legyen olyan magasságban, hogy a szembenlévőket ne láthassuk. Nagyon szép asztaldísz a gyümölcs is, amelyet garmadába rakva, mutatósan és színesen lehet a közepén elhelyezni. Ezek volnának általánosságban a terítésre vonatkozó szabályok, amelyek keretén belül tág tere nyílik az egyéni ügyességnek, rátermettségnek és izlésnek.

Magyar szavak a háztartásban:

A háztartásban megdöbbentően sok idegen kifejezést használunk, amelyekre pedig van jó magyar kifejezésünk. Ezeknek az idegen kifejezéseknek terjesztői a szakácskönyvek, melyek csak úgy hemzsegnek a francia, német, angol szavaktól. Mostanában került a kezembe egy jó magyar szakácskönyv. A szerzője kitűnő magyar szakácsművész és mégis rengeteg nem magyar szakkifejezést használ könyvében. Például azt mondja, hogy „dresszírozó” zacskóval a tortára virágokat „dresszírozunk” — ahelyett, hogy így fogalmazná: „A tortát idomítózacskóból kinyomott habvirágokkal díszítjük.” A húst „fasírozuk” helyett „daráljuk”. Emellé „garnírozot” ad „köret” helyett. „Panírozott” húst ír „rántott” helyett. „Passzíroz” kifejezést használ „áttört” helyett. „Staubol”, bár magyarul ez „liszttel behint”. „Transzíroz” pedig „fölszeletel”. „Mariníroz”, holott „pácol”. És még számos ilyen idegen szó zavarja meg a háziasszonyt s főként azokat, akik nem értik magyar jelentését a szakácskönyvben használt idegen szavaknak. Kérem kedves olvasóinkat, gyomlálgassák ki szorgalmasan a nem magyar konyhai idegen

szavakat. Ha nem találunk megfelelő magyar szót, forduljanak hozzánk kérdésükkel, szívesen állunk rendelkezésükre

Sacellaryné receptjei:

Gyerekeknek húsvévesbe májrizs. 12 dkg májat megvágunk, azután finom szitán áttörjük. Készítünk 2 egész tojással gyöngye galuskatészta, belekeverjük a szitált májat, kevés sőt és nagyon finomra aprított petrezselyemzöldjét. Jól elkeverjük és mikor a leves forr, megfordított reszelőre öntjük és kanállal átnyomjuk.

Tüdőgombócok savanyúleves. 25 dkg disznótüdőt megfőzünk sós vízben, megdaráljuk, 5 dkg füstölt szalonnát apróra vágva megpirítunk és kevés sóval, borsal, a tüdővel összekeverjük. Két tojást és annyi lisztet keverünk hozzá, hogy gombócokat formálhassunk belőle. Barna rántottlevest készítünk, melybe belecsavarjuk egy citrom levét és belefőzzük a gombócokat. Tálaláskor forrón ráöntjük vajjal vagy tejjel elkevert tojásra.

Hamis húsvéves. 40 dkg ritkacsontot veszünk. Föltesszük főni sós vízben és ha a csontlé felforr, megfűszerezük és zöldséget adunk bele, úgy mint a rendes húsvévesbe szoktuk. Egy nagy tisztított sárgarépát megreszelünk, kevés zsírban megpirítjuk és föleresztjük a zöldséges csontlével. Lassan forraljuk és leszűrjük. Tetszésszerinti metéltet vagy galuskát főzünk bele.

Tüzeldt nyelv. Szép marhanyelvet vegyünk és sós vízben főzzük puhára. Ha megfőtt, hártóját szedjük le és füstöltzalonnal megfürdölve bő zsírban pirosra sütjük és kevés tejjel öntözük. Tálalás előtt szeleteljük fel és vagy burgonyapürével vagy szardellamártással adjuk fel.

Makarónis sajtos hús. Fél kiló felaprított disznócombot bő hagymás zsírban paprikával és kevés paradicsomlével, mindig kevés víz hozzáadásával puhára párolunk. Ha a hús puha, 15 dkg karikárávágott füstölt kolbászt, 10 dkg kockárávágott füstölt húst keverünk bele és az egészet jól elkeverjük. Negyedkiló nem túl vastag makarónit három részben eltörünk és bő vízben megfőzzük, utána leszűrjük és jól elkeverjük a pörkölt húsdarabokkal. Két deka reszelt sajtot külön kis tányérkában adunk mellé.

Málly Alfonz né vacsorát főz
Seidner-fotó (IX., Ferenc-körút 38)

Létay Sárika uzsonnához terít
Seidner-fotó (IX., Ferenc-körút 38)

ÉTREND

1938 február hó 11-től február hó 20-ig

PÉNTEK	
11	EBÉD: savanyútojás-leves, gombáspalacsinta, juhtúrós metélt. VACSORA: burgonya-lángos, sültgesztenye mézzel.
Rk. L. Mária Pr. Bertold	
SZOMBAT	
12	EBÉD: tarhonyaleves, sertés-karaj, párolt káposzta, rizs, túrós gombóc. VACSORA: füstöltsonkás rakottburgonya, alma.
Rk. 7 szerv. al. Pr. Lídia	
VASÁRNAP	
13	EBÉD: gombakrémeves, sonkával töltött palacsinta, sajt, mártás, tuzdelt borjúszűt, mustáros burgonya, orosz-kremtorla. VACSORA: debreceni, déli mustáros burgonyával, tejszínes gyümölcsrizs.
Rk. B. Hetv. v. Pr. B. Ella	
HÉTFŐ	
14	EBÉD: hamis húseves, párolt-felsál, parajfőzelék, tört-burgonya, párolt alma. VACSORA: sültburgonya, vaj, sajt, tea, befőtt.
Rk. Bálint vt. Pr. Bálint	
KEDD	
15	EBÉD: rizsleves, darált-hús-pogácsa, lenese-főzelék, lek-város barátfűle. VACSORA: paradicsom-mártás tükörtojással, kikevert hidegkrém.
Rk. Kol. Koles Pr. Fausztin	
SZERDA	
16	EBÉD: burgonyaleves, füstölt torja, babpüré, csúszlatott palacsinta. VACSORA: meleg kocsonyahas tormával, madártej.
Rk. Julianna vt. Pr. Juliána	
CSÜTÖRTÖK	
17	EBÉD: almaleves rántott sertésbordá, spárgafőzelék, cékla, datolyaszók. VACSORA: paprikásburgonya virslivel, alma pongolyában.
Rk. Don. pk vt. Pr. Donát	
PÉNTEK	
18	EBÉD: paradicsomleves, hal-krokkett, töltött zsemle. VACSORA: sajtos tojás, narancs-saláta.
Rk. Simon vt. Pr. Konrád	
SZOMBAT	
19	EBÉD: karfiolkrémeves, tuzdelt borjúszűt, majonézes burgonya, gombás rizs, képviselő-fánk. VACSORA: sonkával töltött hideg tojás, tartármártás, gyümölcs.
Rk. Konrád hv. Pr. Zsuzsánna	
VASÁRNAP	
20	EBÉD: májpüréleves, vadas disznócomb, makaróni-, vagy szalonnás zsemlegombóc, túrólepény. VACSORA: rántott párizsiszület, burgonyapüré, párolt alma.
Rk. B. Hatv. v. Pr. Álmos	

Mustáros marhafelsál. Szép, nagy felsálszeletet jól kiverünk, bekenjük mustárral, meghintjük törött borssal és füstölt szalonna- és kolbászszleteket rakunk rá és újból vékonyan megkenjük mustárral. Összecsavarjuk, a végét hűsösszettel övezzel összetűzzük. Kevés hagymát zsíron megpirítunk, beleteesszük a húst, tejfőlt öntünk rá és fedővel letakarva puhára pároljuk.

Gombával töltött palacsinta. Megtisztított, apróra felvágott gombát bő, hagymás

zsíron párolunk. Ha a gomba puha, piros paprikát szórunk rá, jól elkeverjük és le vesszük a tűzről. Sós palacsintákat készítenk, egyenként megtöltjük a paprikás gombával, de vigyazunk, hogy ne kerüljön sok paprikás lé a palacsintába, inkább csak gomba. A palacsintákat egyenként összesodorjuk és tűzálló tábla rakjuk. A lábasban lévő paprikásléhez tejfőlt adunk, jól összekeverjük és ráöntjük a palacsintákra. Felőrára a sütőbe tesszük, forrón tálaljuk.

Parajgaluska. Egy evőkanál zsírral, egy egész tojással, sóval, negyedliter tejfel és liszttel laza galuskatésztát készítenk. Maroknyi megmosott és darált parajl a galuska közé keverünk. Ha nagyon puhanak találjuk, még lisztet adunk hozzá. Kifőzzük és leszűrve vajás zsemlyemorzsában forgatjuk. Külön adunk mellé reszelt sajtot.

Könnýű halragu. Egy halat sós vízben megfőzzük, kis tűzálló tábla tesszük, 3 evőkanál tejszínt öntünk rá, sózzuk, 1 kanálka olvasztott vajjal leöntjük, reszelt sajttal meghintjük és húsz percig sütjük. Sós vízben főtt burgonyát adunk mellé.

Halkrokkett. Tetszészerinti, főtt, kiszákkáztott hal húsát megdaráljuk, hozzákeverünk apróra vágott petrezselyemzöldjét, a halmennyiséghez mérten tojást, kevés vajat, reszelt cirtomhéjat. A halkeverékből kis kolbászokat formálunk, lisztben, tojásban, szitált zsemlyemorzsában megforgatjuk és forró vajban kisütjük.

Rakott rostélyos. Rostélyoszeleteket jól kiverve, beszóva, majd egyenként lisztben megforgatva, forró zsírral sárgára sütünk. A kisült szeleteket egy másik nagyobb lábasban egymásra rakjuk. A zsírba, amiben a rostélyos sült, karikára vágott 1 nagyobb sárgarépat, 1 fehér-répat, 1 nagy fej vöröshagymát teszünk és felőráig pároljuk, egynegyed liter vizet öntünk rá, egyszer forraljuk és ráöntjük a másik lábasban lévő, félig sült rostélyosokra. Kevés piros paprikával meghintjük és addig pároljuk, míg a hús teljesen puha, mindig kevés víz hozzáadásával. Zöldpaprikát és paradicsomot is adhatunk bele 1—1 darabot felaprítva. Tálalás előtt 10 perccel 3 deci jó tejfőlt öntünk rá és azután tálaljuk. Télen egy evőkanál eltett lecsót adunk bele.

Tormamártás narancsallal ízesítve. A megszelészt tormát húslevesrel leforrázzuk, 1 narancs levét belefacsarjuk, apróra vágott narancshéjat, 1 narancsgerezd húsát belevágya jól elkeverjük, sóval ízesítjük. Tetszés szerint főtt vagy sült húshoz külön tálaljuk.

Sonkás tojás sajttal. Vajjal kikenünk egy tűzálló tálat, szitált zsemlyemorzsát szórunk bele és egymás mellé tojásokat ütünk bele, személyenként kettőt számítva. A tojásokat megsózzuk és tojásoként egy mogyorónagyságú vajat teszünk rájuk. Ráöntünk soronként 1 kanál tejfőlt, apróra vágott sonkát és reszelt sajtot teszünk rá és zsemlyemorzsával hintjük be. Sütőben sütjük, de nem hagyjuk a tojásokat nagyon megkeményedni.

Habfelfújt. Öt tojás fehérjét nagyon keményre fölverjük, 20 dkg porcukorral és 10 dkg barackzettel könnyen elkeverjük. Tűzálló edényben csúcsalakúra felrakjuk, kevés vanília porcukorral meghintjük és langyos sütőben megpirítjuk. Ezt bármilyen más lekvárral is készíthetjük tetszés szerint, sőt darált dióval is.

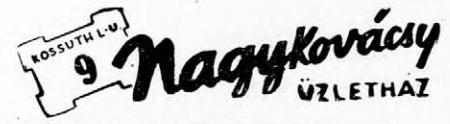

Menyasszonyi kelengyék

a legváltozatosabb összeállításban, gondos — finom munkával készülnek. S az árak ... ?

Öröm a mamáknak!

Szakemberünket mintákkal és költségvetéssel megkérve készségeket kiküldjük. — Telefon: 18—98—98.

Hústalan ételek készítése módja:

Sajtos tojás. Hat tojást a forrástól számítva 4 percig főzzük. Azért csupán 4 percig, nehogy a sárgája túlságosan megkeményedjen. A tojásokat a forró vízből kiszedjük és hideg vízben lehűtjük, azután vígyáza lehámozzuk. A lehámozott tojásokat vajjal jól kikent lábasba vagy tűzálló edénybe rakjuk, 10 deka vajat eldarabolva rászórunk, ízlés szerint megsózzuk, majd 3 deci tejfőlt öntünk rá és 10 dkg reszelt sajttal behintjük. Tíz percig forró sütőbe állítjuk, hogy a teteje szépen megpiruljon.

Sajtfelfújt. Tíz dkg vajból és 7 dkg lisztből világos rántást készítenk. A rántást 3½ deci tejfőllel fölengedjük, de folytonos keverés mellett, hogy meg ne csomósodjék és addig keverjük, míg újra forni kezd. Ekkor le vesszük a tűzről és addig keverjük, míg teljesen kihűlt. A kihűlt vajás pépbe egyenként belekeverünk 6 tojás sárgáját, majd 10 dkg reszelt sajtot, végül pedig a 6 tojás keményre vert habját adjuk bele. Jól kivajazott, lehetőleg lecsukható formába beletöltjük az egészet és 1 óra hosszáig vízben gőzöljük. Kivéve a vízből 15 percig forró sütőbe állítjuk,

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

A szép terítés titka az ÜVEG és PORCELLÁN!

Okvetlen nézze meg

Szittner Ferenc 75 éve fennálló
szaküzlelet.
Márkás porcellánok és üvegedények jutanyos
áron. IV., Maria Valéria-utca 1. (Petőfi-terület).

így nem esik össze, ha majd kiborítjuk. A sütőből kivéve azonnal le vesszük a fedőt róla és tálra borítjuk. A legjobb ilyenkor hidegvizes ruhát borítani a formára, mert így könnyen esik ki a felfújt a tálra. A tálon lévő felfujtat 14 dkg olvasztott vajjal öntjük le és megszórjuk bőven reszelt sajttal. Ha van kisebb formánk, a fele mennyiségből is elég 2—3 személy részére. Ha esetleg nincs lezárható formánk, készíthetjük fazékban is. Persze ez esetben a fazekat fedővel és ruhával borítjuk be és így állítjuk bele a vízzel félig megtöltött nagyobb fazékba s épp úgy gőzöljük, mint a lezárható formát.

Töltött zsemlye. Ez nagyon kiadós és jóízű étel és igen gyorsan készíthető el. Vesszünk vizeszsemlyét, személyenként egy zsemlyét számítva. A zsemlyéket kettévágjuk és a belüket kiszedjük. A kivájt félzsemlyéket tojásban és szitált morzsában forgatjuk és forró zsírban hirtelen kisütjük, de ne szárítsuk ki. Tűzálló edénybe vagy épmancú lábasha rakjuk a kisütött félzsemlyéket, mindegyikbe egy evőkanál, petrezselymes vajon már előre megpárolt, apróra vágott gombát teszünk, ennek a tetejére ráöntünk egy-egy tojást, megsózzuk, azután meghintjük reszelt sajttal és legfelül még mogorónyit vajjal teszünk. Tejfőllel leöntve forró sütőben 10—15 percig sütjük. Lehetőleg abban a tűzálló edényben, vagy abban a lábasban adjuk fel az asztalra, amiben készült.

Tészták:

Marcipán készítése. Fél kiló édes mandulát, 5 dkg keserű mandulát forró vízbe dobunk, leszedjük a héját, nagyon szárazra letöröljük és tepsiben megszáritjuk. Ha teljesen száraz, megdaráljuk, 50 dkg cukorral és 1 deci rózsavízzel tésztává gyúrkuk s 24 óráig állni hagyjuk. Másnap tetszészerinti alakokat formálunk belőle és meleg helyen tartva, nagyon kiszáritjuk. Csokoládémázzal bevonhatjuk, ha már teljesen kiszáradt.

Gesztenyefelfújt. Hat tojás sárgáját 3 evőkanál porcukorral jó habosra keverjük. Hozzáadunk 20 dkg megfőtt és szitán áttört gesztenyét és nagyon simára kikeverjük. Öt tojás kemény habját és egy száraz kifli szitált morzsáját adjuk hozzá. Kikent, csukható formában egy óráig gőzöljük. Cukros tejszínhabot külön adunk mellé.

Mogorószület. Hat tojás fehérjének kemény habját 10 dkg cukorral, 14 dkg pirított, darált mogoróval hosszúkás formában megsütjük, de nem szabad kiszáritani. Ha megsült, a következő krémmel töltjük: 12 dkg kikevert vajjal 15 dkg cukorral, 3 lábla reszelt csokoládéval jól kikeverünk és megtöltjük a tésztát vele és végül bevonjuk az egészét. Pirított mogoróval beszórjuk az egész tésztát.

Narancspuncs. Fél kiló cukrot 1 liter vízzel megfőzünk, azután 1 liter fehér bort, 1 kis üveg rumot, $\frac{1}{4}$ liter forró teát adunk hozzá és 3 nagy narancs levét és egy narancs metélre vágott héját. Jól felforraljuk és forrón tálaljuk.

Burgonyás, tepertős pogácsa. Fél kiló lisz-

tet, 35 dkg darált tepertőt, 2 dkg tejben áztatott élesztőt, 1 egész tojást, sőt és 1 evőkanál tejfőt, 2 nagy főtt és áttört tisztított burgonyát deszkán jól össze-dolgozunk. Kétszer-háromszor hajtogatjuk, ujnyi vastagságúra kisodorjuk és nem túl nagy pogácsákat szaggatunk belőle. Meleg sütőben egész pirosra sütjük. **Debreceni turos pogácsa.** 50 dkg lisztet, 50 dkg szitán áttört tehéntúrot, egy egész tojást annyi tejfőllel összegyúrunk, hogy pogácsakeményységű tésztát kapjunk. Kis-sé megsózzuk és szaggatással kiszaggatjuk. Tetejét tojás sárgájával kenjük meg és meleg sütőben szép pirosra sütjük.

Pirított sajtos kenyérszelet. Vékony kenyérszeleteket vágunk és azután pogácsaszaggatóval egyforma kerek alakokra kivágjuk, vékonyan megkenjük, paprikás vajjal, majd juhtúróval apró vékony sajtszeleteket teszünk rá és vajzotott sütőpléhré rakjuk. Reszelt paprikás sajttal meghintjük és forró sütőben világos pirosra sütjük.

Rupp Miklósné Csokoládé szelet. Öt tojás sárgája, 14 dkg vaníliás cukor, 14 dkg darált mandula, $\frac{1}{2}$ dkg szitált morzsa, 10 dkg puhított csokoládé és az 5 tojás habja kell hozzá. Az 5 tojás sárgáját kikeverjük 14 dkg jó vaníliás cukorral, hozzá adjuk a 14 dkg darált mandulát és $\frac{1}{2}$ kifli szitált morzsáját, 10 dkg puhított csokoládét és az 5 tojás habját. Kikent, meghintett tepsiben sütjük és a következő krémmel töltjük meg: 2 egész tojást, 2 pupozott evőkanál porcukorral, 6 dkg csokoládéporral, gőzön sűrű krémmé főzzük. Ha a krém kihűlt, hozzá keverünk 15 dkg, már előre kikevert vajjal, 1 marék hámozott pirított, darált mandulát, 3 evőkanál porcukorból készült karamell (amit vajzotott lánnyra öntünk és azután finomra megtörünk), hozzá adjuk a krémhez. Ha a krém kihűlt, megtöltjük vele a tésztát és csokoládéval vonjuk be.

W. Kuffler Dundi Gombás süllő. A megtisztított, megsózott halat késsel bevagdossuk és minden résbe megtisztított gombaszeteleket dugunk. A tepsit alját kirakjuk vajdarabokkal, 2—3 evőkanál tejfellel megöntözzük, ráhelyezük a halat s tetejére megint vajdarabokat teszünk. Sűrűn öntözgetve szép pirosra sütjük. Levét tejfőllel, citrommal ízesítve és szitán áttörve, külön adjuk fel.

Hudacsek Dódi Isehl fánk. 14 dkg vajból, 14 dkg lisztből, 7 dkg cukorból és 7 dkg hámozatlan mandulából tésztát gyúrunk. 1 cm vastagságra sodorjuk ki, kis fánkszagatóval kiszaggatjuk és gvenge tűznel megsütjük. Mikor kihűlték, kettőt-kettőt ribizli- vagy málnafézzel összeragasztunk és a tetejüket csokoládémázzal bevonjuk.

Tivár Szilvia. Dombóvár Csokoládé szelet. Négy dkg tojás sárgáját kikeverünk annyi vajjal és cukorral, mint amennyi súlya van a 4 tojásnak. Hozzákeverünk 3—4 szelet csokoládét, 4 tojás habját és 2 tojás sárgáját. Langyos sütőben megsütjük. 6 tojás fehérjéből 6 evőkanál cukorból tűzön-vízen kemény habot verünk, ezt rákenjük a kisütött tésztára és visszatesszük a sü-

tőbe pár percre. Csokoládémázzal bevonjuk és kockára felvágva adjuk fel.

Cséry Miklósné

Töltött ostya. 14 dkg kristálycukrot megpirítunk, 14 dkg darabos diót teszünk bele és jól összekeverjük. Ha kihűlt, deszkára tesszük és nyújtófával jól összelétrjük, 15 dkg porcukrot, 3 tojás sárgáját jó habosra kikeverünk, 15 dkg olvasztott vajjal adunk bele és folytonos keverés közben tűzön-vízen az egészét felfőzzük addig, míg olyan sűrű lesz, hogy kenni lehet. Levéve a tűzről, belekeverjük a cukros diót és két ostya közé kenjük a tölteléket. Jó hideg helyre tesszük és valami nehezekezt teszünk rá.

özü. Sturm Károlyné, Balatonfüred
Gesztenyész metélt. Rendes metélt tésztát készítenk és kevés sós, cukros tejben kifőzzük. Mikor kihűlt, összekeverjük apró kockára vágott sült gesztenyével. Három tojás sárgáját elhabarunk 6—8 dkg vajjal, 10 dkg cukorral és ezt is jól összekeverjük a gesztenyész metélttel. Vajjal kikent, morzsával meghintett formában vagy tűzálló tálon szép sárgára sütjük.

Szesztay Sándorné
Sztrapacska. Fél kiló meghámozott, megszeletelt sárga burgonyából, 1 tojásból, kevés sóból, 1 kanál zsírból és annyi barna lisztből, amennyit fölvesz, tésztát keverünk. Galuskát szaggatunk belőle és sósvízben sokáig kifőzzük. Ezalatt a lábasban kockára vágott füstöltzalonnát olvasztunk, a tőpörtyűt kiszedjük, a kifőtt tésztát belelesszük a forró zsírba, meghintjük és összekeverjük 10 dkg juhtúróval és a tőpörtyűt a tálra rakott tészta tetejére tesszük. *Keve Lajosné*

Háztartási tanácsadó

Mivel mindenben segítségükre akarunk lenni kedves olvasóinknak, ebben a rovatban fogunk válaszolni háztartási tanácsokat kérő kérdéseikre. Többen azzal a kéréssel fordultak hozzánk, hogy mit csináljon a háziasszony akkor, ha váratlan vendége érkezik és olt akarja tartani ebédre vagy vacsorára. Ha ebéd előtt jön a váratlan vendég és kevesnek találjuk az elkészített ebédet, úgy a leves után valami gyors tojásételet készítenk. A hús mellé még burgonyaköretet készítenk, mert ez a leggyorsabb. A húst mindig pótolhatjuk bundás zsemlyével, ami szintén nagyon gyorsan készülő étel. A tésztát pótolhatjuk befőttel vagy nyers gyümölcscsel, de pár fillérért kaphatunk kekszet és hozzá nagyon jó bármilyen lekvár. A vacsora már nagyobb gondot okozhat a háziasszonynak, mert esetleg üzlet sincs nyitva, hogy bármit is beszerzhessünk. Így a háziasszony éléskamrájától függ, hogy mit adhat.

Itt különk egy pár gyorsan készülő pót-ételt:
Burgonyás tojásos gombók. Egy tojásra egy nagy burgonyát számítunk. Keményre főtt tojást tisztítunk meg, keverjük össze vízben főtt burgonyapéppel, tegyünk hozzá egy darabka vajjal vagy zsírt, kevés apróra vágott petrezselyemzöldjét, sőt és 1—2 nyers tojást. A keverékből gyúrunk és formázunk apró gombókat és süssük ki forró zsírba vagy vajba.

Paradicsomos tojás. Jó sűrű paradicsomos mártást készítenk, ha a mártás forr, üssünk bele vígyáza, tetszés szerint tojásokat. Ha a tojások kemények, vi-

Lohr Mária (Kronfuszt)

(Kronfuszt)

Vegytisztító - kelme-festő

Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

Karcúság édességgel!

...mindig szűkebbre veheti derékövét. Egmol csokoládé karcúsáv tesz. Nincs vele bajlódás vagy előkészület. Olyan könnyű bevenni, mint a finom csokoládét PATIKÁBAN KAPHATÓ.

Egmol

gyázva szedjük tálra, öntsük rá a mártást és úgy adjuk fel az asztalra.

Bundás kenyér vagy zsemlye. Zsemlye-szeleteket vagy kenyérszeleteket kevés ideig megáztatunk kevés tejbe, tojásba és morzsába forgatjuk és forró zsírban kisütjük. **Sajtos, sonkás makaróni.** Negyed kiló makarónit sósvízben megfőzünk. Egy lábasban felteszünk 3 dkg vaját vagy zsírt, ha a makaróni megfőtt, leszűrjük és beleforgatjuk a vajba, 5 dkg főtt, darált sonkát keverünk el benne és 3 dkg reszelt sajttal hintjük meg.

TANÁCSOT KÉRNEK

Angora gyapjufonást szeretnék vállalni. Kedves olvasótársnőm! kérem, szíveskedjenek megadni olyan budapesti vagy vidéki üzemet címét, akik küldenének gyapjút megfontas céljából. Szíves leveleiket «Vitéz Dr.-né» jelígre kérem.

Kedves olvasótársnőm közül ki tudna ajánlani fiatalabb perfekt szabónőt társnak. Vidéki is lehet. Saját házámban lakom, forgalmas környéken. Magam is szabónő vagyok, özeveg, magányos. Természetesen nálam is lakhat. Özv. Sondy Károlyné, Kispeszt, Hunyadi-u. 27.

Kedves olvasótársnőm közül ki volna hajlandó környezetváltozás céljából pár hétre nemfizető vendégül látni? Szerényigényű 25 éves fiatal asszony vagyok, cserébe szívesen főznék és mindenben segítenék. Rokonok hiányában ily módon szeretnék pár hetet más környezetben tölteni, lehetőleg Vas- vagy Zala-megyében. Szíves választ «25 éves» jelígre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőm körében kinek volna ismerősei körében orvos, univers. doktor, aki fogászattal is foglalkozik vagy fogorvos, aki nagyon jó körzetű vidéki faluban letelepedne? Megfelelő lakást biztosítanék. Szíves megkeresést a kiadóhivatal továbbítja. Leveleket «32 éves özeveg, Dunától» jelígre kiadóba kérek.

ÜZENETEK

TISZTELETTEL kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az előfizetési díj, vagy bármely célra szolgáló összeg küldése alkalmával a postai csekk vagy utánvisszelvényre kegyeskedjenek a nevüket és lakáscímüket olvashatóan írni, mert az olvashatatlan írások nagyon megnehezítik a pontos könyvelést és nagyon sok reklamációnak és tévedésnek az okozói. Fennakadás elkerülése végett arra is kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy feladóként mindig azt a nevet és címet írják a szelvényre, akinek a lap jár. A lakcím, vagy név címváltozást bejelentő előfizetőinket is kérjük, hogy a régi lakcímüket, vagy nevüket is szíveskedjenek

feltüntetni, mert sok esetben addig nem intézkedhetünk, míg a régi címet utólagosan nem közlik. Teljes tisztelettel a KIADÓHIVATAL

Kőcoska. A lélek előkelősége, nemessége hatotta át kívánságát. Bocssáson meg, hogy feledékenységéből nem teljesítettük. Tudjuk, hogy szándékában benne volt egész lelke és egész szíve. Talán nem is mulasztásból történt, hanem felsőbb hatalom rendelte így, hogy akiknek köszönni valójuk van, imába foglalhassák a nevét. „Kőcoska“, a szegények még inkább testvéreink, szeretetünkre nagy szükségük van, mindennél előbb sietnünk kell megmentésükre. Isten ajkáról hullott lelkünkbe a kívánság: „Aki a szegénynek ad, nekem ad!“ Boldog az, aki nem felejtette el. Szeretettel köszönti igaz híve Szerk.

Egy hű olvasó. Sajnálattal valljuk be, hogy levelének nem örültünk, nem örühtettünk, mert a jó szándéka dacára — amiben nincs okunk kételkedni — nevével nem fényeztet azokat az igazságokat, amelyekért síkra szállt. Névtelen leveleket még akkor sem vesszünk figyelembe, ha a jóindulatot kiérezzük belőle. Szeretünk szembenézni, akikkel beszélünk, mert levelén keresztül is magunk előtt látjuk azt, akinek írunk, vagy üzenetet küldünk. Nem értjük, miért húzódtott meg a névtelenség homályában, amikor jót akar velünk, hiszen nagy hálaóra kötelez, ha az elmondottakért szemtől-szembe vállalná a felelősséget. Ha nem mer nevével jelentkezni, azt gondoljuk, hogy nem mondott igazat és még feltételesen sem vesszük komolyan tanácsait. Rossz jelígről választott, mert ha „hű olvasó“ volna, nem levelben, hanem személyesen kerestél volna fel — tekintettel arra, hogy fővárosi lakos — s így különösebb nehézségbe nem ütközne. Csak aki nem mond igazat, annak kell a névtelenség, az nem mer előállni névvel, igazával, mert attól fél, hogy felelnie kell minden szaváért. Kérjük nevét és címet, hogy higgyünk Önnek. Szerk.

Székrekedés

a vért beszennyezi. Ennek következményei: émelygés, fej- és derékfájás és más bajok. Ilyenkor Önnek is segít a jó hashajtó: **DARMOL**

Mélyen Tisztelt Főszerkesztő Úr! Bocsnátot kérek, hogy ismét alkalmatlankodom levelemmel, de nem mulasztatom el, újra megköszönni Főszerkesztő Úr kezdeményezését, mely ilyen bőséges adománnyal járt. El nem mondhatom, le nem írhatom, milyen segítség volt ez nekem. Meleg szívűk adományával hitet, reményt varázsoltak, a kétségbeeséstől megmentettek, sohasem leszek kishitű, most tisztán láttam, ha még a tengerek árja sodor is, vannak együttérző, cselekvő, megmentő lelkek. Mivel köszönjem meg a sok jószágot, csak azzal tudom, hogy magam és kislányaim imába befoglalom ismeretlen, nemesszívű megmentőimet. Még egyszer köszönve Fő-

Köszvényes fájdalomnál,

rheumatikus fájdalomnál, idegfájdalmaknál, fejfájásnál, izületi- és tagfájdalmaknál, valamint meghűléses betegségeknel gyorsan és biztosan hat a Togat. Orvosok ezrei ajánlják a Togat-t, tehát Ön is bizalommal vásárolhatja. Tegyen még ma egy kísérletet. Kérje kifejezetten a kiváló hatású Togat-t. Teljesen ártalmatlan. Minden gyógyszerárban P 1.60

szervesztő Úr jószágát, kérve Isten áldását további gyógyítgató, vizsgálató munkájukra. „Ott van legközelebb Isten, hol legnagyobb a veszély.“ Vagyok mély tisztelettel Cs. J.-né **ROMÁNIAI KEDVES ELŐFIZETŐINK** szíves tudomására hozzuk, hogy lapunk példányait jövőben Budapesten postázuk. Az előfizetési árat és levelezéseket tovább is romániai megbízottunk, **TÖRÖK JÁNOS úr, Oradea Casuta Postala 47** címre küldeni méltóztatnánk.

László pehely, gyapjú vattapaplan, szolid és megbízható. VIII., Vas-utca 14.

„Mamákkal, vagy mamák nélkül?“ Természetesen mamákkal! Ha az édesanya elengedi messze útra fiatal leányát, számíthat arra, hogy gyermeke idegen országok szokásait sajátítja el. Ez önmagában véne helyes cselekedet, mert másoktól tanulni jó és üdvös. Temperamentumunkat azonban nem alakíthatjuk át. Az angol nép is vérmérsékletének megfelelően alkotta meg társadalmi szokásait. Az eskimók pedig egyenesen sértesnek tekintik, ha messze földek vándora nem viseltetik kellő figyelemmel a ház asszonya iránt. A kannibáloknál viszont szokásban van meg is enni a vendégeket. És eddig nem jutott eszébe senkinek sem, más nemzetek vérmérsékletéből következ. — ott természetes, — de nálunk lehetetlen szokásokat megvalósítani. A társadalmi szokások a vérmérséklet s a nevelés hatása nyomán alakulnak ki. Természetes tehát, hogy a népek illetlana vérmérsékletük és nevelési rendszerük alapján fejlődött ki. Az illem úgy parancsolja, hogy a gyermekek engedelmeskedjenek szüleiknek és maradjanak a család szárnya alatt, mert urilányok számára a tisztesség és megbecsülés házonkívül is egyedül családi gondoskodás és felügyelet mellett képzhető el. A családban pedig a leány lelkivilágához az édesanya áll legközelebb. Ő érti meg legjobban gyermeke titkait és kérdéseit, — természetesen ha bizalmat ébresztett önmaga iránt. Az édesanya a hibás, ha elveszítette leánya bizalmát és nem igyekezett anyából baráttá alakulni át. A lányok pedig örüljenek, hogy édesanyjuk őszinte, tiszta és igazán szereti őket úgy, ahogyan szeretni csak édesanya tud. Igazi urilányok mindig hálásak és jóérzésűek édesanyjuk szeretetéért és barátságáért, mert ahhoz, hogy valaki édesanyját szeresse, még csak urilánynak nem kell lennie. A nevelés feladata, hogy a család úgy hasson a gyermekekre, hogy a szülői ház szeretete erősebb legyen minden idegen

Smart persumery

levendula, foileite vizét az előkelő világ használja * **V., Bécsi-utca 9**

nyomásnál. A szülők nevelésének erőteljes voltát bizonyítja, ha a gyermekek megvetik ősi magyaros, messze földön híres szokásainkat és idegen szokásokat vesznek fel. Tartsuk tisztelősen az idegenek szokásait, ha vendégül látnak minket, mert ez legelemből őrök kötelességünk. Itthon azonban tegyük kritika tárgyává az idegen szokásokat, s csakis a jókat és körülményeinknek megfelelőket vegyük át. El kell tehát ítélnünk, ha urilányok fiatalberek lakására mennek el. Legénylakásban lehet „kint a bárány, bent a farkas”-t játszani, de művelődni s „honunk szebbeltek asszonyai”-vá emelkedni semmiképpen nem lehet. Rengeteg nyilvános szórakozóhely van olyan, ahol megfelelő időben, alkalommal és módon megtalálhatja egymást a fiatalság. Semmi szükség sincsen arra, hogy az ifjúság tüzzel játszva, egymás lakására járjon. Az egyedülálló dolgozó nőkre szintén vonatkoznak ez utóbbi szavak, akkor is, ha ők a vendéglátók és nem a fiatalberek! *Gönczy Béla*

Szeptember. Csak azok tudnak elmenni búcsúzás, kézszerítés, visszatekintés nélkül, akiknek nem fáj, hogy elhagynak valakit, akik nem érzik, hogy van valami magnetikus erő, ami maradásra kényszeríti őket. Hiába tárná fel a lelkében dúló fájdalmak eltitkolt örvényeit és hiábavaló végtelen jószágából fakadó szomorúsága, ha nála csak pózban tetszelgő retorikaként hatna és a szavak üresen csengenek, értelmüket, jelentőségüket veszítve és nem jutnak el a szívéig. Lelkének megsebzett galambjai, mielőtt célhoz érnének, bukdácsolva hullnának le a földre. Csak igazi férfi tud úgy szenvedni, hogy ne legyen vele terhének. A telkére ereszkedő szomorúság kódéne

OSZOM PUDER

Francia módszerrel készül. Jól tapad, jól fed, finom színű. Kis doboz előre fizetve 80 fillér, nagy P 1.60

Utánvétellel drágább **RÁCZ M. JÁNOS** laboratóriuma, KISKUNHALÁS

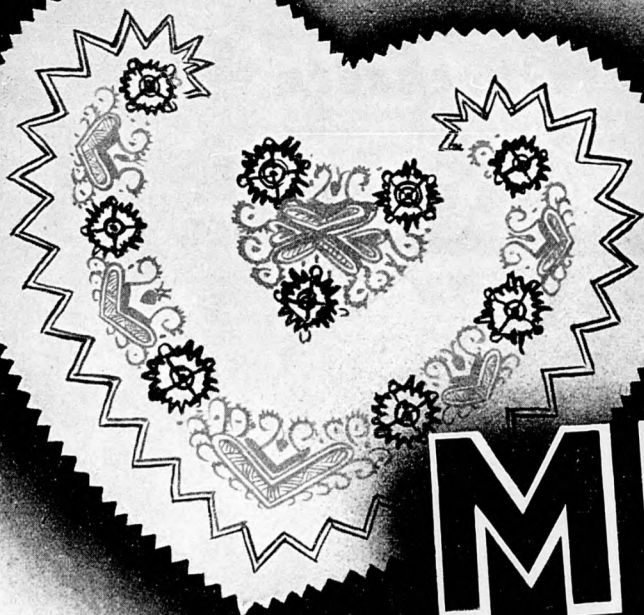
mély szürkesége, ha ma még nem is engedti át az élet derengő fényét, azonban egyre világosodik és azok az érzésszálak, melyek az eltávozotthoz fűttek, az idő múlásával egyre lazulnak és észrevétlen szétfoszlanak. Teljesen meddő és felesleges volna firtatni az eltávozást előidéző momentumokat és a rekriminációnak sincs jogosultsága, mert érzéseket, amelyek nem lángolnak fel, erőszkolmi nem lehet, azoknak spontán kell megvilatkozni. Tehát nem volt, ami elaludjon, pernyévé váljon s nines mit újból felszítani. Ne mondja, hogy felfedni nem lehet és azt se gondolja, hogy «szörnyű cselekedet» volt eltávozása, mert nem szörnyűbb és logikátlanabb lett volna, ha szíve tiltakozása ellenére elfogadja kezét és egy harmóniátlan házastársi viszony után következett volna be az eltávozás? Nem érzi, hogy mennyi női méltóság, erő, monumentális volt ebben az elmenésben? Ha fáj is Önnek, hogy összeomolva látja lecsúszó álmait, a legemberibb barátsággal gondoljon rá, mert nem vezette félre, nem ámitotta. Hogy eevetlen búcsúszó nélkül ment el, érthető magyarázatát találja abban, hogy el akarta kerülni az úgy is feleslegessé vált magyarázkodást, hiszen minden búcsúnál és magyarázatnál érthetőbben beszél maga az elmenés. Ez a valóság, melyet sem ellenségesen, sem megértetlenül nem lehet fogadni, mert emberi érzés-

ről lévén szó, ebben a cselekedetében nyilvánult meg mindennél kifejezőbbben az illető individualitása, ami előtt mindenki, Ön is, tisztelettel meghajolni kénytelen. Szív üdv. *Szerk.*

Az állástalan okleveles tanítók „Házitanító” című lapja felhívja a szülők figyelmét, hogy ha elemista vagy poigárista gyermekük mellé instruktorra, házitanítóra, nevelőre lenne szükségük — forduljanak a „Házitanító” szerkesztőségéhez, Budapest, V., Szent István-körút 20 I. 5. Telefon: 126-196. Hivatalos órák: kedd, csütörtök, szombat délelőtt 9—12 óra között vannak. Díjtalan közvetítés. Az állástalan okleveles tanítók, tanítónők, óvónők, akik házitanítóságot, nevelőséget óhajtanak vállalni, sürgősen jelentkezzenek a fenti címen, a hivatalos órák alatt. Vidékiek válaszbélyeggel ellátott levélben jelentkezzenek. Részükre tájékoztatót küldenek.

H. A.-né, bányaügyi tanácsos neje. Nagyon örülünk, hogy őszinte gyönyörűsége telt Nagyságos Asszonyunknak ajándékunkban s köszönjük, hogy ezt az alábbi szép levélben adta tudunkra: Kedves Szerkesztőség. A napokban vettem kézhez a „Magyar Uriasszonyok Lapjára”-nak részemre küldött szíves ajándékát. Engedjék meg, hogy e szíves figyelmet ezuttal hálásan megköszönjem. Nagyon boldog vagyok, hogy immar több, mint tíz esztendő óta lehetek szerencsés előfizetője a „Magyar Uriasszonyok Lapjára”-nak és remélem, hogy még sok-sok éven keresztül az is maradhatok, mert már nem is tudnám nélkülözni a minden tíznapban beköszöntő kedves jó barátot — szeretett lapomat. Áldást kér munkájukra és szívvelyesen üdvözlö hűségese előfizetőjüket. Nagyságos Asszonyom, a szép és

magyaros kézimunkához

MEZ
színtartó, mosható fonal

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselő:
Mussolini-tér 3. I. em.

jó szavak lelkesítő, boldogító hatását le nem tagadhatjuk. Igazi érték számunkra dédelgető elismerése. Ezek a lélek fényjelei, melyek fellobbanásukkal jelzik igazi barátainkat. Hálásan köszönjük és sokszor szívélyesen üdvözljük. Szerk.

Fiatal mama. Egyéves kisbabája részére megküldjük az én kis Évike unokám étrendjét, amit anyuskája pontosan betart és az eddigi eredmény, mint a fénykép is igazolja, teljesen kielégítő. Reggelje, amit 8 órakor kap, 20 gramm malátakávé jó édesen készítve. Erős gyomor esetén reggeli előtt éhgyomorra egy narancs kicsavart, átszűrt és cukrozott levét itatja meg vele üvegből. Tízórára amit 10—11 óra között kap: egy banán és egy fél alma. Az alma egészben is adható, hogy rágsálya. Ezenkívül ad vagy egy lágy tojást, vagy tejbegrizt, mindkettőbe egy diónyi nagyságu friss teavaját keverve. Az ebédet 2 órakor kapja, ami áll zöldségekkel: kelkáposzta, spenót, sóska, paradicsomos burgonyapüré stb. A főzelékbe mindennap bele kell keverni 2 szem VIDEA csonterősítőt. A berántást vajjal készítsük és sós kívül más fűszert ne használjunk. A főzelék után adjuk a levest, amely bármilyen lehet. A rántott köménymagos leves igen jó a gyerekeknek. Ajánlható tízórára is, ha a gyereket kedveli. Ebéd után kap egy kisebb almát reszelve vagy egészben. Az uzsonna 6 órakor van. 2 deci világos kakaót kap, utána vagy egy kevés piskótátészta, vagy banánt. Este 9 órakor 2 deci édesített, tiszta forrált tejet langyosan. Nagyon fontos, hogy a gyermek sokat legyen levegőn. Délután és délután 2—2 órát. Természetesen nem 15 fokos hidegben. Étkezés után vizet vagy narancslevet itatunk a kicsivel, ami azonban nem szabad, hogy hideg legyen. Tessék megpróbálni azonos étrend szerint táplálni a babát, reméljük, hogy hasonló dundivá gömbölyödik édes anyuskája legnagyobb öröme és boldogságára. Szív. üdv. Szerk.

Új élet. Feneketlen mélység szakadéka szélén áll és nem látja, hogy minden pillanatban elszédülhet s menthetetlenül, a visszatérés lehetősége nélkül, belezuhan. Hogy azután mi következik, arról csak azok beszélhetnek, akik erről az útról visszatérve, boldog életüknek csak a roncsait vonszolják. A legsötétebb színekkal sem lehetne híven visszaadni a kétsébe-esés azon érzésit, melyek kísérőjévé szegődnek, ha elhinné, hogy az illető csak «rábeszélésre» nősiült s hogy csak azért nem válik, mert nem tartja «úrának» ott-hagyni feleségét, ellenben úriságával semmi összeütközöt nem talál abban, hogy felelőtlenül szerelmet ébresszen maga iránt. Nem is sejtji, hogy minden találkozásért, minden szerelmes szóért a legnagyobb árat kell megfizesse, amit ember csak fizethet. Ha ezt tudná, ha nem volna annyira elvakult vele szemben, nemhogy nem keresné fel, de még a létezéséről sem

venne tudomást. Milyen felfokozott csodavárás lehet az, mely előtt tisztán állnak az elriasztó dokumentumok és méris kábultan tántorog a veszelő felé? Tudja-e, hogy az érkező új élet még a leglelkisemretlenebb férfit is elszakíthatatlan szállal fűzi az anvához s ha eddig csak azért nem tépte szét a házasság kötelékét, mert «úri» mivoltával nem tartotta összegegyeztetőnek, most joggal hivatkozhatik majd az «apa» kötelességeire, amely előtt «m» a szerelemnek is meg kell hajolni és félre kell állni. És ennek így is kell lenni. Sem a feleségetől a férjet, sem a gyerektől az apát nincs joga semmiféle szerelem nevében magának követelni, mert mi történe, ha Önnek történetesen sikerülne őt magának megnyerni és pár év eltelte után jönne egy másik, aki szintén erre az érzésre hivatkozva, magának követelné az Ön férjét? De hát lehet-e korlátlanul szabadjárja engedni az érzéseket, melveknek tomboló vihára soha helyre nem hozható rombolást okozhat? Csak egy út van, nincs más választása, amelyen haladva megtalálja a nyugalmát, boldogságát és elfelejti, hogy egyszer a szakadék szélén állt s majdnem gyöngye volt a kísértéssel szemben s maideim beleszédült a mélységbe. Fogódkodjon meg jól a saját erejébe s ha most már küzdelmébe is kerül, hogy vissza kell fordulnia, méris forduljon vissza, hogy a felvirradó holnapjának s minden ezután következő napjának örülni tudjon. Szív. üdv. Szerk.

Rajongó. Vajjon a fortissimóig felkorbácsol érzései kaosza között meghallja-e a figyelmeztetésem hangját? S vajjon egyáltalán akarja-e meghallani s nem inkább mentséget, esetleg biztatást vár, hogy mindent elfeledve, érzését követhesse? Egyetlenegy szóban összefoglalhatom üzenetem, amelyet meg kell hallgasson, amíg nem késő, míg elkerülheti, hogy a bánat és szégyen összezúzza a lelkét. Ez az egyetlen szó arra inti, hogy: meneküljön.

LÁSZLÓ PEHELY
GYAPJU
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATO
1898 • VII. VAS UCCA 14

Meneküljön olyan gyorsan, ahogy csak tud. Mert nem hiheti el, hogy az illető minden áldozatra kész szerelem kényszeréből feledkezett meg önmagáról komoly hivatása teljesítése közben? Nagy hibát követett el, hogy már az első alkalommal nem utasította rendre és nem zárt el minden lehetőséget, hogy megismételje próbálkozását. Nem is értem, hogy engedte eddig fejlődni a dolgokat, hiszen tudta, hogy nős, akinek eszébe sincs, hogy a felidézettkért s annak következményeiért felelősséget vállaljon. Tapasztalatlansága, hiszékenysége, emberismeretlensége a legveszélyesebb pontra sodorta és sajnálatra méltó prédává válna, ha nem volna önmagában annyi erő, hogy az ilyen fergeteges megrohanást kivédhesse. Hogy megelőzze az okvetlen bekövetkezendő lelki katasztrófát, meneküljön hatása alól. Semmiféle mentség sem enyhíthetné és apasztaná el könnyeit. Felsőbbrendűségünk a legmagasabbfokú erkölcsi erők kifejtésére képessé tesz és a gyöngye emberi tulajdonságok salakjából tisztán, ragvagon kiemelkedhetünk, ha érzéseink felett uralkodni tudunk. Szív. üdv. Szerk.

Lapunk 1937. évi I. és II. félévi

bekötési táblája

darabonként 2 P. előzetes beküldése fejében kapható kiadóhivatalunkban.

Elköltözött Goldstein S. szűcs

IV., Apponyi-tér I. félemelet alá.

Telefonszám: 19-34-54
(előzött Kírály-utca 1. sz.)

APROHIRDETESEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz azon ululi szíveg hirdetés díja 1 pengő 50 fill. Jelleges hirdetésekre érkező levelek további társára hirdetés díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. Állást kereső hirdetések szavanként 10 fillér. A hirdetés díja előre befizendő.

Rongyszőnyeget saját anyagból is, elsőrangú kivitelben készít Nova, Kisfaludy-u. 24.

Tipold zongoratermei Budapest, Rákóczi-út 61. Divatcsarnokkal szemben. Márka zongorák, pianóknak, harmoniumok, legelősbőben, legnagyobb fizetéskezdvezménnyel. Evtizedes keresztényen szakállalat.

Budapestre érkezőknek „Úri otthoni” nyujtok. Hajdúné, ny. máv. főintéző neje, Erzsébet-körút 2. III. 19. Lift. Telefon: 132-900.

„Déva” szőrtelenítő krém teljesen elmulasztja a szőroket, hatalló krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV., Hungária közpörút 116. földszint 2. Thokóly-út mellett.

Zongorahangolás, javítás, harmoniumkészítés, javítás, legújatosabban Sziber, Budapest, II., Török-utca 6.

Zongorák, pianóknak előlegnélküli legkisebb részletre, Tisztviselőkezdvezmény. Fenyőné, zongoraterme, Erzsébet-körút huszonhat.

Keresztény úricsaládhoz gyermek mellé ajánlok szolid, középiskolát végzett fiatal leány. Szabni, varrni tud. Leveleket „22 éves” jellegre kiadóba kérek.

Budapestre érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásomban 2 pengőért megszállás. Főjegyzőné, Orczy-út 40. I. em. 10.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruhazalon. Szakvizsgára előkészít. Kaloacs, II., Medve-utca 17. Telefon: 36-68-69.

Perfekt főzőné, ki a háztartás minden ágában jártas, éves bizonyítvánnyal úri házhoz ajánkodik. Fizetése megegyezes szerint. Hejja Jusztin, Budapest, Batthyány-u. 55., I. 11.

Rövid, fekete, gyakorlózongora kettőszáz, külföldi négyezáz, valódi Bisen-dorfer ötszáz pengő. Garantáltak, jó karban. Zongorák, pianóknak, feltűnő olcsón, tisztviselőknak előlegnélküli legcsekélyebb részletre, Rákóczi-út ötven, Zongoraterem, Erzsébet-körút sarok.

Református tanítónő három évi magánprakszissal elmenne úricsaládkhoz nevelőnőnek. Zongora, német tanítását, középiskolás diák korrepetálását vállalja. Leveleket „Ref. tanítónő” jellegre kiadóra kérek.

Háromszáz éven felüli értékes hegedű eladó, vagy megfelelő értékben élelmiszert is elcserélhető. Érdeklődők levelet „Hegedű” jellegre kiadóra kérem.

Zongorát vagy pianinót azonnal, készpénzfizetésért sürgősen vennék. T.: 13-95-03. Zongoraterem.

Angora-nyulak 3 pengőtől. Angorafonál 50 fillértől kezdve kapható. Angoratelep, Békésszentandrás.

Plebániára vagy gazdaságba ajánlok úri családkhoz házvezetőnőnek, ahol sok gond és tennivaló van. Munkától nem félek, a legkényesebb izlésnek megfelelően főzök, kitűnő cukrászterményeket készítek, sütök, tölire eltenni valót kitűnően értem és készítem. Baromfi nevelésben, sertéshizlalásban teljesen jártas vagyok Jó modorra és jó kedéllyel rendelkezem. Nyaralásra is elkísérnék beteg úrinőt. Apoláshoz is értek. Leveleket „Megbízható” jellegre kérek.

17 éves magyar intelligens leány elhelyezkedne gyermekek mellé vidékre is. Leveleket Gyarmathy Anna, Kőszeg, Hegyalja-u. 16. sz. kérek.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianinót. Telefon: 14-02-06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Megbízható árva úrilány jó bizonyítvánnyal állást keres gyermekek mellé vagy idősebb háziasszony támaszául kath. családnál, hol családtagnak tekintenek. Szíves megkeresést „Szerény és erkölcsös” jellegre kér.

Szabás-varrástanítás. Emőd Tamásné nőruhaszalon, Szent István-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Orvos felesége szolid úri családnál szerény polgári áron megfelelő lakást és teljes ellátást keres azonbanna. Hosszabb időre szóló fővárosi tartózkodásra. Ajánlatokat „Orvos felesége” jellegre kiadóra kérek.

Legmodernebb szabás-varrástanítás. Mestervizsga. „Elite” szalon, Andrassy-út 49.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyított rajza, szűrtsablónja és az összes hozzávaló anyag a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában Budapest, VI, Teréz-körút 6. sz. alatt szerezhető be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

2. OLDALON: Hímzett kehelytakaró. Fehér moiret-selyemre készíjtük 20×20 cm méretben. Hímzéséhez arany-sárga színű mulinét használunk. Előrajzolja 1.— pengő, muliné motringja 14 fillér. Teljesen készen hímzeve P. 5.—.

3. OLDALON: Hímzéssel díszített tüll-ágyterítő. Finomszálú ekrűszínű tüllre hímzünk gyöngyfóndállal. Hímzését úgy készíjtük, hogy a mintát papírra előrajzolja vesszük, a tüll ráferceljük és így dolgozzuk ki, ezáltal az ágyterítő tisztá marad a munka után is. Mérete 220×320 cm. Hozzávaló finomszálú tüll és a papír-rajz ára P. 41.—. Ekrűszínű gyöngyfóndál 5 dekárs motring ára P. 1.50. Szűrtsablónja P. 4.—. Megrendelhető teljesen készen is.

11. OLDALON: Kehelytakaró. Lenvászonból készíjtük 20×20 cm méretben, piros vagy kék hímző fonállal dolgozzuk ki, szélét azszurral díszíjtük. Ára előrajzolja 60 fillér. Teljesen készen P. 3.—.

12. OLDALON: Színessel hímzett terítő. Mérete 80×80 cm. Floridász vászonra előrajzolja P. 1.80. Hímzéséhez színtartó mulinét használunk szép élénk színekben, szélét ritka slingelő öltéssel fejezzük be. Hozott anyagra előrajzolásá 80 fillér. Szűrtsablónja P. 1.20.

13. OLDALON: Modern díványpárna. Barna vagy fekete filcből készíjtük berliner fonállal, szép élénk árnyalatokban, a virágok porzóját selyemmel hímzünk. Filcre előrajzolja, hátlapjal együtt P. 4.50. Szűrtsablónja 80 fillér. Kismotringos berliner fonál 12 fillér. Megrendelhető teljesen készen is.

14. OLDALON: Tüllfüggöny modern mintával. Mérete 180×260 cm. Színes berliner fonállal hímzünk tetszés szerinti színösszeállításban. A tüllanyag és papírinta (melyen a kézimunkát készíjtük) P. 14.80. A függöny aljára befejezésül 20 cm széles rojtot

Levél cím: Budapest, VI., Teréz-körút 6
TELEFONSZÁM: 12—13—19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek.

teszünk, métere P. 1.80. Készíthető bármely más méretben is.

15. OLDALON: Gittertüll-függöny modern mintájú behúzással. Házilag készíthető bármely méretben, a szoba színével harmonizáló színű színes berlinerfonál szálbehúzással. Az alapanyag világos ekrű, apró kockás gittertüll, mely kapható 225 cm, 300 cm és 450 cm szélességben. 225 cm szélességben métere P. 6.75, 300 " " " " 9.—, 450 " " " " 13.50. Aljára 15—20 vagy 25 cm széles sodrott rojtot teszünk.

20. OLDALON: Zsúrkocsitakaró és tálcakendők. Aranycsokor pamutvászonból készíthető kék, lax vagy halványzöld színben. A zsúrkocsitakaró mérete 40×60 cm, ára előrajzolja 1.— pengő. Tálcakendő mérete 30×30 cm, előrajzolja darabonként 40 fillér. Hímzéséhez jól mosható mulinét használunk.

A M. U. L. Kézimunkaboltjának árajánlata:

	Pengő
Függönyhöz marquissete anyag, 150 cm széles, métere	5.20, 6.50 és 7.50
Ágynemű-damaszt fehér színben, 80 cm széles, métere	2.40
Klöpli-csipkefüggönyanyag 300 cm széles, métere	16.50
Szűrűfüggöny 150×250 cm méretben, ekrű marquissetéből, grenadinfodor díszítéssel, szép kivitelben, teljesen készen	19.50
Ugyanez 2 fodorral	21.50
Csipkeszővet-függöny drapériával, 180×250 cm méretben	21.—
Klöpli-csipke 4—6—8 és 10 méteres vágékban, —.40, —.75, 1.25 és	1.75
Gyermekocsitakaró és párna cérnapikéből, szép rátétmunkával	14.50
Gyermekingecske fehér batiszitsifonból	2.40
Gyermekingecske színes nansouból	2.60
Gyermekelőke rátétes vagy géphímzéssel	1.50

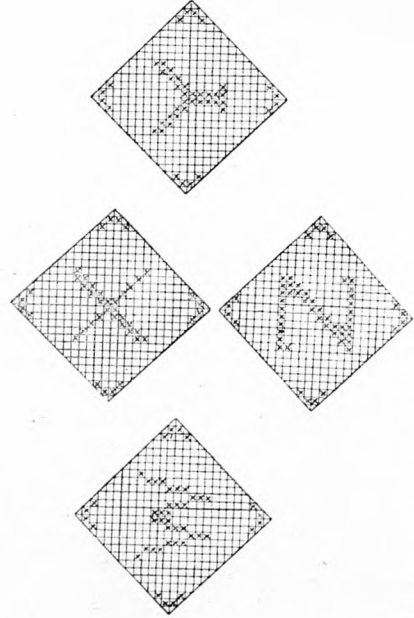
	Pengő
Pólypárna géphímzéssel és rátéttel, szép kivitelben	18.—
Lavabl kisleányruhácska fehér, rózsaszín vagy világoskék színben, virágos minta	6.50
Horgolt ruhácska 1—2 évesnek, szép mintákban	5.—
Horgolt kabátka és sapka	4.80
Horgolt tipegő (nadrág és felsőrész)	7.60
Pikébarhet kocsitakaró gépslingeléssel	6.50
Aranycsokor fehér pamutvászon, 80 cm széles, m.	1.50
Aranycsokor fehér pamutvászon, 90 cm széles, m.	1.92
Aranycsokor pamutvászon 180 cm széles paplanpedőre, métere	3.80
Aranycsokor pamutvászon ágyneműre és fehérneműre, kék, lax, zöld, lila és rózsaszín színekben, 80 cm széles, métere	1.92
Függöny- és ágyterítőanyagok nagy választékban, olcsó árakban.	
Mintákat vidékre szívesen küldünk.	

Függönyanyagokból mintákat szívesen küldünk.

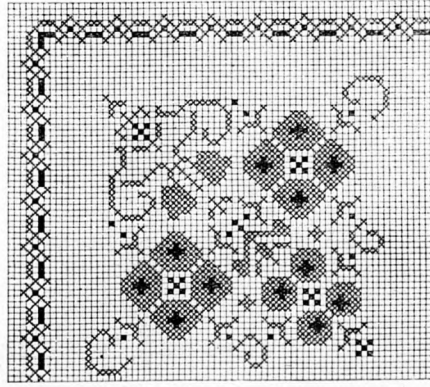
Rendkívül olcsó színes akció-terítőnkre, konyhagarnitúránkra és ágygarnitúránkra felhívjuk kedves előfizetőink figyelmét.

A Magyar Uriasszonyok Lapja 1938. évi február havi kézimunkamelléklete

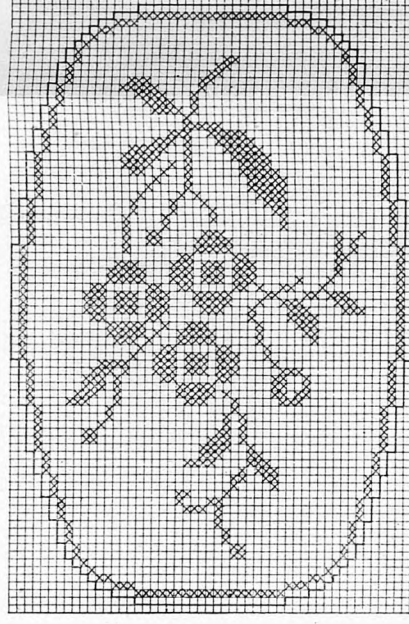
(Állandó havi melléklet)

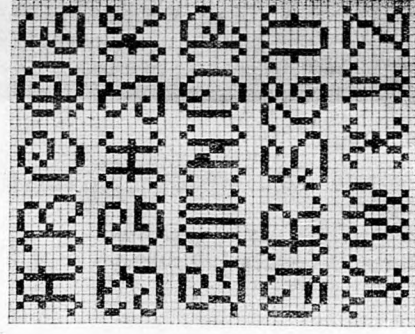
4. Keresztöltéssel varrható betűk

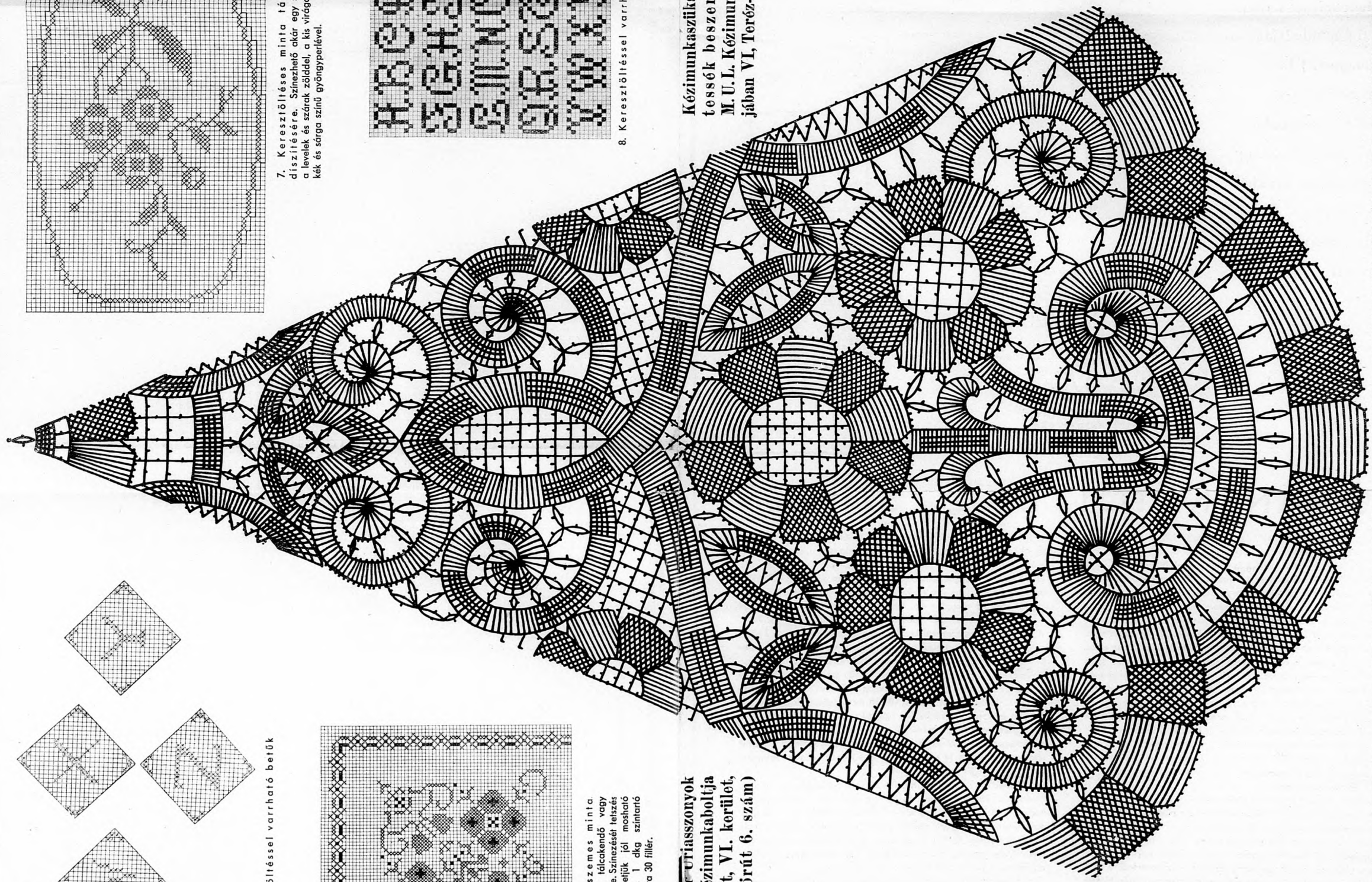
5. Keresztiszemes minta. Alkalmazhatjuk télcakendő terítő díszítésére. Színezésél teltség szerint készíthetjük jól mosható gyöngyfonállal. 1 dkg számítartó gyöngyfonal ára 30 fillér.

7. Keresztöltéses minta télcakendő díszítésére. Színezhető akár egy szímmel, akár a levelek és szárok zölddel, a kis virágok rózsaszín, kék és sárga színű gyöngyperlével.

8. Keresztöltéssel varrható betűk

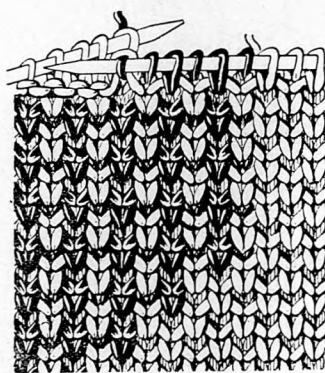
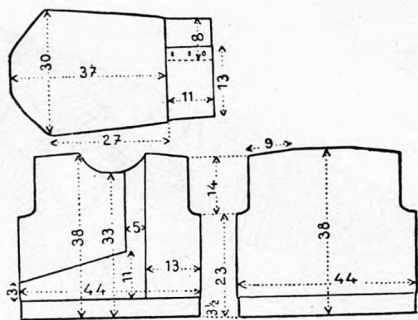

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám)

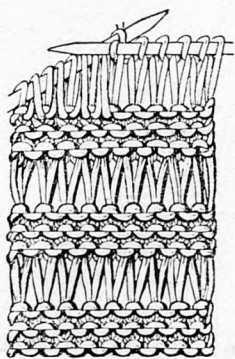
Kézimunkaszükségletét tessék beszerezni a M. U. L. Kézimunkaboltjában VI, Teréz-körút 6

6. Klüni (varrott csipke) terítő nyolcad. része. A munkát úgy készítjük, hogy a mintát átkopirozzuk egy darab vászonra vagy molinóra, legalább a fél terítő nagyságában és erre rátérjük a készen vett szalagokat és kész pikóval összedőgözzük. Ha készen van, kissé nedvesen kivásoljuk és csak azután szedjük le a mintáról. Úgyelni kell arra, hogy a pikót jól elvarrjuk, mert ez tartja össze az egész terítőt. Klüni szalagok méterenként 16 fillértől kaphatók 36 fillérig. Egy méter pikó 4 fillér.

Tessék felkeresni
a Magyar
Uriasszonyok Lapja
Kézimunkaboltját
(Budapest, VI.,
Teréz-körút 6),
ahol a lap minden
előfizetője az amúgy
is méltányos árakból
még külön
kedvezményben
részesül

1. ábra

2. ábra

ELEGÁNS KÖTÖTT BLÚZ 2 SZINBEN

A minta 44-es alakra jó, kell hozzá körülbelül 200 gr világos zefírfonal és 150 gr ugyanilyen minőségű sötét; két 3-as kötőtű.

Kivitel. Háta: Alul kezdjük a sötét színnel 90 szemre, 2 sima, 2 fordított 3 és fél cm magasan (I. ábra). Most a világos színnel két soron át csupa simát kötünk. Ezután újra a sötéttel, mégpedig az első simán, a második szemet az előbbi sor ennek megfelelő szemébe szúrva és így tovább, mindig egy rendes sima és 1 előző sorba szűrt szemet változtatva kötünk a sor végéig. A következő sor csupa sima. Most átvesszük a világos színt és 2 sort úgy kötünk, mint azt az előbb leírtuk, de a rendszeres simán lekötött szemet az alulra szűrt szem fölé helyezve és megfordítva. Ezt a kis változtatást végig megcsináljuk a munkán. A következő sor csupa sima. Ebből a változtatásból alakul ki a minta, mindig 2 sort kötve egy színből, míg 23 cm-t kötötünk alulról számítva. Ezután lefogyasztunk 5 szemet a karöltőnek mindkét oldalán, a következő sorban már csak 2-2 szemet és végül 1-1 szemet; ezután egyenesen folytatjuk a kötést, míg alulról 37 cm-t készítettünk. A vállat ferdén fejezzük be, 7 szemenként, ezt háromszor ismételjük meg és ami marad, azt egyszerre fogyasztjuk el a hátnak és nyakkivágásnak.

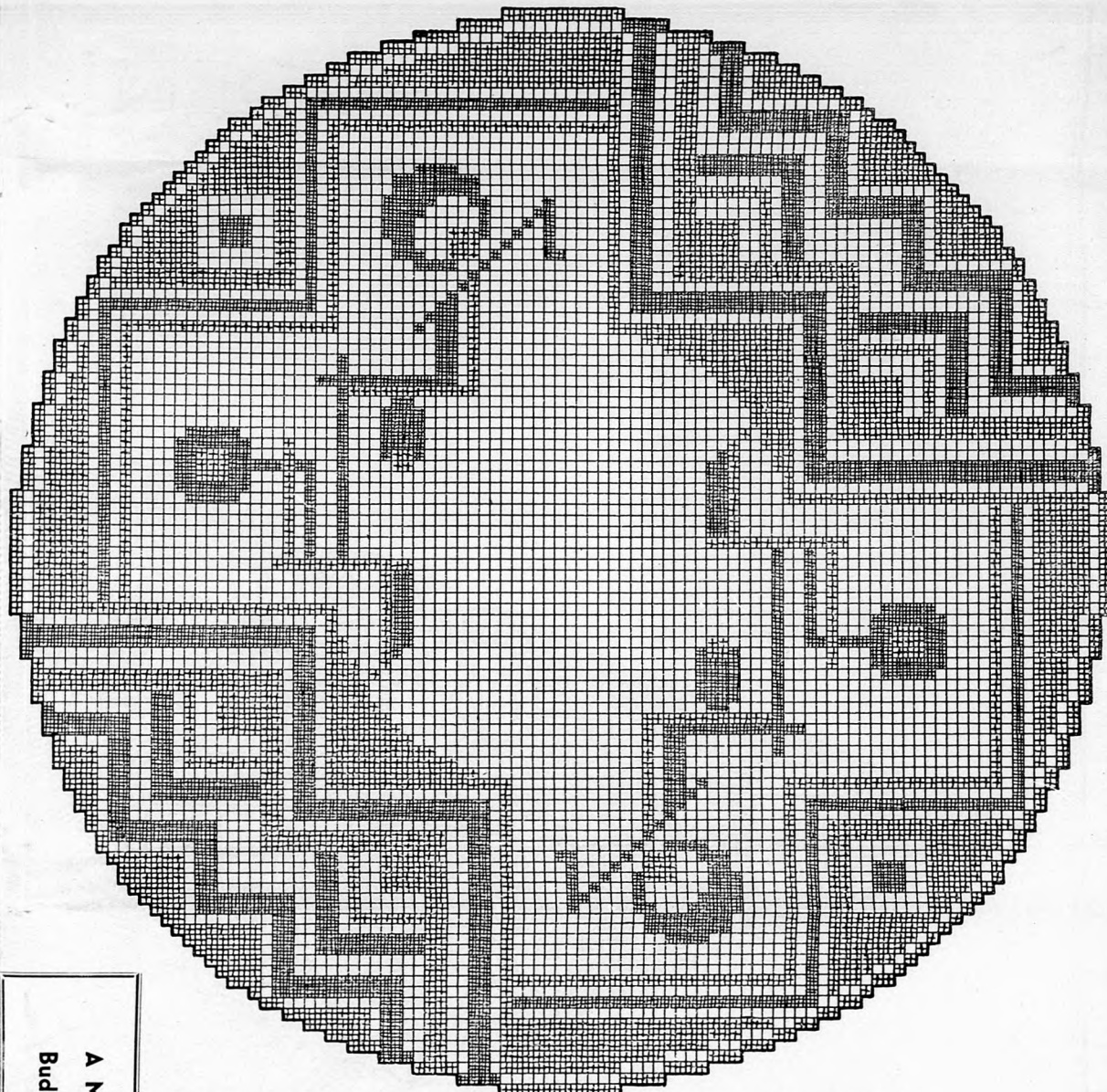
Eleje: 90 szemmel kezdjük a sötét fonállal, 2 sima, 2 ford. 3 és fél cm magasan. Ezután a világos színnel 2 sor mintát kötünk. A következő sorban a sötét színnel 28 szemet, ezután azonban újra a világossal folytatjuk a sort. A következő sorban színre színt kötünk, a világos fonalat a baloldalon lógva hagyjuk, előbb egyszer átcsavarva a sötét szálon, nehogy hézag támadjon a szincserénél. 3 cm-t így dolgozunk, ezután úgy folytatjuk, hogy 1 szemmel több sötétet veszünk hozzá és a sor utolsó 7 szemét úgy kötjük, mint az első 28-at. A közepe folytatólagosan tisztán világos marad. Minden 2. sorban emeljük az utolsó sötét szemek számát, a sötét színű sorokban 7 szemmel, ezt négyszer egymásután ismételjük, ezután 4 szemmel,

amíg már csak a 10 világos szem marad (II. ábra), ez egész a nyakig egy keskeny világos pántot alkot. 23 cm magasan ugyanúgy képezzük a karöltőt, mint a hátán, ezután egyenesen kötünk még 33 cm-t. Elöl 6 szemet lefogyasztunk a nyaknak, ezután mindkét oldalt külön fejezzük be, a nyakkivágás oldalán mindig 2 szemet lefogyasztunk, míg 21 szemünk marad a tűn. Háromszor egymásután 6 szemenként fejezzük be a vállat. A 2. oldalt ugyanígy készítjük.

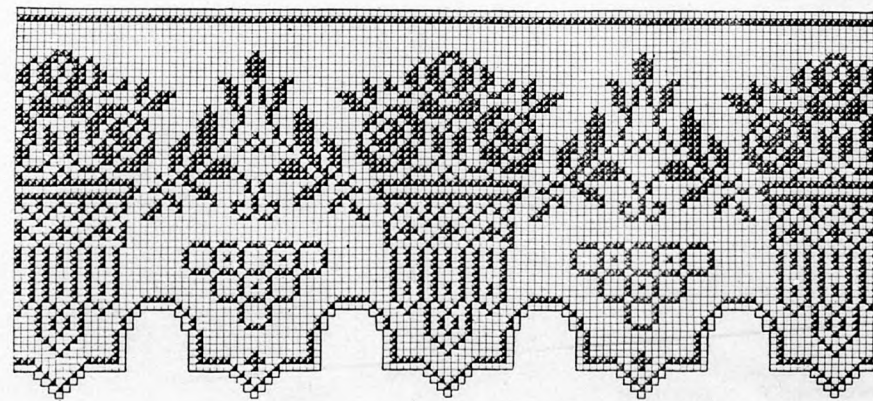
Ujjja: 63 világos szemmel kezdjük, ebből az első és utolsó 7 szem csupa sima, a többi: 1 sima hátulról beleszúrva, 1 fordított 11 cm-en keresztül. Az egyik oldalon 3 gomblyukat kötünk a 7 sima szem középsőjére, egyik sorban elkötöni a 3 szemet, a következő sorban újra felvenni, hogy megmaradjon a 7 szem. Az első gomblyuk a 11. sorban, a másik kettő 10-10 sorral feljebb. Ugyanígy egy második manzsettát is kötünk. Az ujját 63 szem világos fonállal kezdjük a blúz mintájával, minden 20. sorban a tű mindkét oldalán 1-1 szaporítással, amíg 27 cm hosszú, ekkor minden sor elején 3 szemet elfogyasztani, amíg 14 szem marad a közepén, ezeket egyszerre kötjük le. A 2 ujját ugyanígy.

Nyakkendő: A világos fonállal 10 szemre kezdve 10 soron át csupa simát kötünk. Ezután 1 soron át minden szem után egyet ráhajtunk a türe. A következő sorban újra csupa sima, de a ráhajtást egyszerűen le kell ejteni, ezáltal ennek a sornak a szemei dupla hosszúak lesznek. Ezután 7 sor csupa sima következik, ezután újra 1 ráhajtásos sor, stb. stb. Így kötünk egy 1.25 cm-es darabot, aminek a befejezése 10 sor sima legyen.

Összeállítás: Az oldalakat, a vállakat és az ujjakat összevarrjuk, a nyakkendőt rávarrjuk a nyakkivágásra, előbb 5-6-szor át-sodorva önmagán és megköve a világos oldalán. Erre a világos pántra 10 gombot varrunk. A manzsettát úgy varrjuk az ujjára, hogy a sima csíkokat egymásra illesztjük és az alsóra varrjuk a 2 gombot.

2. Horgolt asztalterítő. Készíthetjük kisebb vagy nagyobb kockákkal, fehér vagy ekrű színben. Kisebb kocka horgolásához 10-es, nagyobb kocka horgolásához 8-as számú MUL-gyöngyperlét használunk. Egy 5 dekás motring ára 60 fillér.

3. Filécspike. 5 mm-es kockával készítve 29 cm széles csipkét kapunk. Készítéséhez 60-as számú horgolócérnát használunk. Függetlenül, ágyterítőt, millőt díszíthetünk vele.

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja
Budapest, VI., Teréz-körút 6. * Telefon: 12-13-19

(Állandó havi melléklet)

A Magyar Uriasszonyok Lapja 1938. évi február havi kézimunkamelléklete

Tavaszi kosztümök

Tisztelettel kérjük: ajánlja kedves ismerősei és rokonsága körében

A M A G Y A R U R I A S S Z O N Y O K L A P J A

KÉZIMUNKABOLTJÁT

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÚT 6

Magyar Uriasszonyok Lapja

H O R G O L T T Á L C A K E N D Ő K